

கழக வெளியீடு : ௨௫௧

அமிதசாகர் இயற்றிய
யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலமும்

குணசாகர் இயற்றிய உரையும்

ஆணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்
விரிவுரையாளராயிருந்த
நாவலர் ந மு வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்
செய்து தந்த திருத்தங்களுடன் கூடியது

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
சென்னை - 1. மீதுரை-1. திருநெல்வேலி-6.

1969

© 1969 THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LIMITED,

Ed I 1940

Reprints :

1944, 1947, 1958, 1959, 1959
1962, 1965, 1967, 1969.

P81,Jx2.1
K9

YAPPARUNGALAKKARIKAI

Appar Achakam, Madras-1. (IV-2)

முகவுரை

தமிழ் இலக்கணம் எழுந்து, சொல் பொருள் என மூன்று பிரிவினையுடையது இம் மூன்றுக்கும் நிலைகளமாவன வழக்கும் செய்யுளுமாம் அவற்றின் இலக்கணங்களும் ஆசிரியா தொல்காப்பியனாரால் பொருளதிகாரத்திற் கூறப் பட்டுள்ளன தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் மிக்க விரிவுடையதே எனினும் அதிற்கூறப்பட்ட 'பட்டினியடி' முதலிய சில இலக்கணங்களை வழக்கொழிந்தன பிறகாலத்தே பெருவழக்காய் பயின்று வரும் பாவினங்கட்கு அதில் இலக்கணம் இல்லை

தமிழ்ப்புலவர்கள் செய்யுளியற்றுவதில் மிக்க நாட்டமுடையராக இருந்தமையானும், செய்யுட்கள் நாடொறும் பலகி வந்தமையானும் செய்யுளிலக்கணம் பலவேறு புலவர்களால் தனித்தனி நூலாக இயற்றப்பட்டது அகிய்யூர், அக்கைப்பாடியார் கிறுக்காப்பாடியார் பக்யூர் நெய்வேலி, பல்பாடியூர், பலகாப்பியூர், மயேசூரூர் முதலிய புலவர் பலராய்ப்பல்கணம் இயற்றினர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகளின் முன் விளங்கிய அறிஞர்கூர் எனனும் ஆசிரியரால் யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை எனனும் இருநூல்களும் இயற்றப்பட்டன (இந்நூல்களே பிற்காலத்தவர்களால் யாப்பிலக்கணப் பயிற்சிகளுக்குச் சிறந்த கருவிகளாகக் கொள்ளப் பட்டன. இவற்றுள்ளும் பின்னதே பயிற்சி மிககுடையது என்பதனைக் "காரிகை கற்றுக் கவி பாடுவதில்" என்னும் வழக்கால் அறியலாகும். யாப்பருங்கல ஆசிரியரே காரிகையும் இயற்றினாராவா எனபது, காரிகை உரையாசிரியராகிய குணசாகரரால் "யாப்பருங்கலம் எனனும் யாப்பிறகு அங்கமாய், அலங்கார முடைததாகச் செய்யப்பட்டமையால் யாப்பருங்கலக்காரிகை எனனும் பெயர்த்தது" என்று கூறப்பட்டமையானும், யாப்பருங்கல உவ்ருத்தி யாசிரியர் அந்நூற்பதினைந்தாளு குத்திரவுரையில் "இந்நூலுடையாரும் மாளுசீர் கலியுட்புகர்" எனவும்... விளங்கக் கூறினார் என்று

5 அடி (5)

1 குறளடி	4. நெடிவடி
2 சிறதடி	5. கழிநெடிவடி
3. அளவடி	

6 தொடை (43)

க. மோனைத்தொடை (8)

1. அடிமோனைத்தொடை
2. இணைமோனைத்தொடை
3. பொழிபடிமோனைத்தொடை
4. ஒருஉமோனைத்தொடை
5. கூழைமோனைத்தொடை
6. மேற்கதுவாய மோனைத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாய மோனைத்தொடை
8. முற்றுமோனைத்தொடை

உ. இயைபுத்தொடை (8)

1. அடியியைபுத்தொடை
2. இணையியைபுத்தொடை
3. பொழிப்பியைபுத்தொடை
4. ஒருஉவியைபுத்தொடை
5. கூழையியைபுத்தொடை
6. மேற்கதுவாயியைபுத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாயியைபுத்தொடை
8. முற்றியைபுத்தொடை

ங. எதுகைத்தொடை (8)

- 1 அடியெதுகைத்தொடை
- 2 இணையெதுகைத்தொடை
3. பொழிப்பெதுகைத்தொடை
4. ஒருஉவெதுகைத்தொடை
5. கூழையெதுகைத்தொடை

பக்கம்

6. மேற்கதுவாயெதுகைத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாயெதுகைத்தொடை
8. முற்றெதுகைத்தொடை

சு முரண்தொடை (8)

- 1 அடிமுரண்தொடை
- 2 இணைமுரண்தொடை
- 3 பொழிப்புமுரண்தொடை
- 4 ஒருஉமுரண்தொடை
- 5 கூழைமுரண்தொடை
- 6 மேற்கதுவாய்முரண்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாய்முரண்தொடை
- 8 முற்றுமுரண்தொடை

இ. அளபெடைத்தொடை (8)

- 1 அடியளபெடைத்தொடை
- 2 இணையளபெடைத்தொடை
3. பொழிப்பளபெடைத்தொடை
4. ஒருஉவளபெடைத்தொடை
5. கூழையளபெடைத்தொடை
- 6 மேற்கதுவாயளபெடைத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாயளபெடைத்தொடை
8. முற்றளபெடைத்தொடை

ஈ அந்தாதித்தொடை

எ. இரட்டைத்தொடை

அ செத்தொடை

உ. செய்யுளியல்

இரு

1. பாவுக்குரிய அடியும் ஒசையும்

12

கூ. அடி (4)

- 1 வெண்பாவிற்குரிய அடி
3. கலிப்பாவிற்குரிய அடி
2. ஆசிரியப்பாவிற்குரிய அடி
- 4 வஞ்சிப்பாவிற்குரிய அடி

பக்கம்

இரு

உ. ஓசை (4)

1 செப்பலோசை

3. துள்ளலோசை

2. அகவலோசை

4. தூங்கலோசை

1. செப்பலோசை

இரு

க. ஏந்திசைச்செப்பல

உ. தூங்கிசைச்செப்பல

ங. ஒழுகிசைச்செப்பல்

2. அகவலோசை

இரு

க. ஏந்திசையகவல

உ. தூங்கிசையகவல

ங. ஒழுகிசையகவல

3. துள்ளலோசை

இரு

க. ஏந்திசைத்துள்ளல

உ. அகவல்துள்ளல

ங. பிரிந்திசைத்துள்ளல

4 தூங்கலோசை

இரு

க. ஏந்திசைத்தூங்கல

உ. அகவறதூங்கல்

ங. பிரிந்திசைத்தூங்கல்

ங. பா (4)

இரு

1. வெண்பா

3. கலிப்பா

2- ஆசிரியப்பா

4. வஞ்சிப்பா

2. வெண்பாவும் அதன் இனமும்

இரு

க. குறள் வெண்பா

உ. நேரிசை வெண்பா

ங. இனனிசை வெண்பா

பக்கம்

ச. பஃஹுடை வெண்பா

இ. நேரிசைச்சிந்தியல வெண்பா

ஈ. இன்னிசைச் சிந்தியல வெண்பா

க. குறிஞ் டிவம்பாக்கின் இனம் (2)

௭௮

க. வெணசெநதுறை

உ. குறட்டாழிசை

உ. மறவைய டிவம்பாக்கின் இனம் (3)

௮0

க. வெணடாழிசை

உ. வெணடுறை

ங. வெளி விருத்தம்

3. ஆசிரியப்பாவும் அதன் இனமும்

௮௬

க. ஆசிரியப்பா

ச. நேரிசை வாசிரியப்பா

உ. இளைக்குறளாசிரியப்பா

ங. நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

ச. அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் இனம் (3)

௯௧

க. ஆசிரியத்தாழிசை

உ. ஆசிரியத்துறை

ங. ஆசிரிய விருத்தம்

4. கலிப்பாவும் அதன் இனமும்

௯௬

க. கலிப்பா

௯௬

க. நேரிசை டிவந்தாழிசைக் கலிப்பா

உ. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

ங. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

பக்கம்

- சு. கலிவெண்பா
 சி. வெண்கலிப்பா
 சு. தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
 எ. தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா
 அ. சிஹுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
 கூ. பஹுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
 ௧0. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

உ. கலிப்பாவின் இனம் (3)

௧௧௮

- க. கலித்தாழிசை
 உ. கலித்துறை
 கூ. கலிவிருத்தம்

5. வஞ்சிப்பாவினமும் வஞ்சிப்பாவிற்கு கீருமாறம் ௧௨௧

க. வஞ்சிப்பா

கூ. ௧௧, ௧௨, ௧௩

- க. குறளடி வஞ்சிப்பா
 உ. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

உ. வஞ்சிப்பாவின் இனம் (3)

௧௨௧

- க. வஞ்சித்தாழிசை
 உ. வஞ்சித்துறை
 கூ. வஞ்சி விருத்தம்

6. மருட்பா (4)

௧௨௨

- க. புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா
 உ. கைககினை மருட்பா
 கூ. வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா
 ச. செவியறிவுறா மருட்பா

பக்கம்

நட. ஒழியியல்

கடக

1. யாப்பிலக்கணத்திற்கே சிறப்பானவை

1 எழுததுக்குப் புறனடை	10. கூன
2. அசைக்குப் புறனடை	11 விகாரம்
3 சோக்குப் புறனடை	12 வகையுளி
4 தளைக்குப் புறனடை	13 வாழ்த்து
5 அடிக்குப் புறனடை	14 வசை
6 வேறுவகையான தொடை	15 வனப்பு
விகற்பங்கள	16 பொருளகோள்
7 வேறுவகையான எதுகை	17 குறிப்பிசை
யும மோனையும்	18 ஒப்பு
8 மருட்செந்தொடை	19 வண்ணம்
9 தரவு தாழிசைகட்கு அடி	20. புனைநதுரை
வரையறை	21 அடியினறி நடப்பன

2 எல்லாநூற்கும் பொதுவானவை

ககஉ

1 மூவகை நூல	5 பத்துவகைக் குணம்
2 நாலவகைப் பயன	6 பதினமூன்றுவகை யுரை
3 எழுவகையாசிரிய	7 முப்பத்திரண்டு தந்திர
மதவிகற்பம்	உத்தி
4. பத்துவகைக் குற்றம்	8 அறுவகைக் குற்றம்

க. ஆநந்தக் குற்றம்

ககச

1. எழுததாநந்தம்	3 இறப்ப உயாநத
	ஆநந்த உவமை
2. சொல்லாநந்தம்	4. இறப்ப இழிநத
	ஆநந்த உவமை

உ அடுத்து வரலுவமை என்னும் அங்ககாக் குற்றம்

ககஅ

பிற்சோககை

ககக

சூத்திரக்காரிகையின் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

	பக்கம்		பக்கம்
அசையடிமுன்னா	க௦௩	சுருங்கிறறுமுன	க௬௨
அடிவரையினறி	க௧௮	நனசோ தன	௩௦
அதமில்லபாத	௭௮	தண்ணிழலதண்டூ	௨௪
அந்தமுதலாத்	௪௦	தரவேதரவிணை	க௦௬
அருகிககலியோ	க௪௮	தரவொன்றுதா	௬௬
அறத்தாறிது	௪௧	தருக்கியலதாழிசை	௯௧
ஆயறறளவெள	க௪௪	திருமழை உள்ளாரா	௩௨
இருசீர் மிசை	௪௯	திரைத்தவிருது	௩௫
அரசைநாறசீ	௨௨	தேமாபுளிமா	௨௩
அரடிவெண்பாக்	௬௩	தேனாகமழ	௬
எழுத்துப்பதின முன	க௯௪	தேரிசையின் னிசை	௭௩
எழுவாயெழுத்	௪௨	பண்பாற்புறநிலை	க௨௫
ஒன்றுமபலவும	௬௮	பெருளோட்டிமுத	க௬௩
கூடையயறபாத	௮௬	மீளஞ்சீர்கலி	க௪௦
கந்தமடிவில்	௩	மாலுயபுணமோனை	௪௭
கந்தமுநதேனுரு	௫௪	புன்றடியானு	௮௦
குறளடிநானகின	க௨௧	மீரணைவிகறப	௫௧
குறளிருசீரடி	௩௪	வருக்கநெடிவினம	க௫௧
குறிலேநெடிலே	௧௯	வளம்படவென்பது	௬௧
குறிலநெடிலஆவி	௮	வீட்டிசைத்தல்லான	க௩௭
குன்றக்குறவன	௨௭	வெண்பா அகவல	௫௫
சீருந்தளையுந்	க௩௧	வெண்பாவளம்பட	க௩௦
சீரொடுவிட்டிசை	க௯௮	வெள்ளைக்கிரண்டடி	௩௯
சுருக்கமில்	௭		

உரைச் சூத்திரக்காரிகையின் முதற்குறிப்பு

அகரவரிசை

உருவுகண்டெளளா	௬௮	நற்கொற்றவாயி	௭௫
கூனறுகுணில	௬௬	நின்றவிளங்கு	க௦௬
நூடநிலைத்தண்	க௧௮	நேரிசையாகு	௯௦
கொண்டன்முழங்கின	௮௫	மடப்பிடிபேடை	க௨௪
கொய்திணையாய்	க௨௧	விரணெடுங்கண்பனி	க௦௩
கூதனறவிடையுந்	க௩௦	கூவிகலும்வைக	௭௩

வீனாக்கள்

க உறுப்பியல்

- க செய்யுள் உறுப்புகளா எத்தனை ?
- உ வெண்டை, கவிதனை என்றால் என்ன ?
- ங ஓரகைச்சீர், பொதுச்சீர், இயற்சீர் வெண்டை எவ்வெச்சீரில் வரும் ?
- ச. யாப்பருங்கலக்காரிகைச சூத்திரங்கள் எத்தனை ?
- டு உரையிற காட்டப்பட்ட வேறு யாப்பிலக்கண தூலகல் எவை ?
- சு மோனை, எதுகை, முரணு, இயைபு - விளக்கி உதாரணமும் தருக.
- எ. பாளித்தியம், குணகாங்கியம் நீதகச்சுலோகம் என்பவை எவை ? இவற்றை உரைகாரர் எழறுக்கு எடுத்தாண்டனர் ?
- அ. தனை என்பது என்ன ? அதன் வகைகளைக் காட்டுக.
- க. மோனை விகற்பம் எதுகை விகற்பம், இயைபு விகற்பம் இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றற்கு உதாரணம் தருக
- க0 பொதுச்சீர் - பெயர்க்காரணம் என்ன ?
- ங யாப்பருங்கலக்காரிகை செய்யப்பட்டதற்குக் காரணமாய் அதைக் கற்பபுலல் உண்டாகும் பயனும் எவை ?
- கஉ ஒன்றிய தனைகளும் ஒன்றாதனைகளும் எவ்வெச்சீர்ச என்ன சந்திப்பால் பிறக்கின்றன ?
- கங ஐவகை அடிகள் எவ்வனம் வருமென்று கூறி ஏதாவது இரண்டடிகட்கு எடுத்துக்காட்டுந் தருக.
- கச அசைக்கு உறுப்பாவன எவை ?
- கடு. தேரகை, நிரையகை என்பவற்றை விளக்குக.
- கசு இயற்சீர் என்றால் என்ன ? அதற்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள் என்ன ?
- கஎ. காய்ச்சீர் நான்கு வரும் குறள்வெண்பா ஒன்று எழுதுக
- கஅ. நாலகைச்சீர் என்றால் என்ன ? இதற்குள்ள பெயர் யாது ? விளக்குக.
- கக நான்கு பாககளுக்கும் உரிய அடியின் சிறுமையும், பெருமையும் குறிக்க.
- உ0. தொடைகள் இவை என்று எழுதி உதாரணம் தந்து விளக்குக.
- உக. கூழை, மோனை, அடி, இயைபு இவற்றை விளக்கி உதாரணம் தருக

உஉ செந்தொடை, இரட்டைத்தொடை இவற்றை உதாரணத்துடன் விளக்குக

உங பொழிபளபெடை கூழையளபெடை, முற்றளபெடை—இவற்றிற்கு உதாரணத் தருக

உச. யாபபருங்கலக்காரிகை நூலாசிரியா யா ? இப்பெயர் காரணக்குறியாதலை விளக்குக

உடு. இந் நூலைப்பற்றிய பழமொழி யாது ? அதனபொருள் என்ன ?

உசு 'கடையயல் முதலயல், கதுவாய கீழ்மேல்'—இதை ஒத்த காரிகைப் பகுதியை எழுதுக

உஎ காரிகைச் செய்யுள் ஒவ்வொன்றும் எத்தனை கிரந்தம் கொண்டது ? கிரந்தத் தளரூல் என்ன ?

உஅ ஆசிரியா அவையடக்கத்தில் கூறும்பொருளைத் தருக

உக. ஆசிரிய உரிச்சோ எவை ? இவற்றோடு எவ்வகை சேர்ந்து வெண்சோ ஆகும ?

உஃ. நேரொனருசிரியத்தனை, நிரையொனருசிரியத்தனை — விளக்குக

உஃ பலவகை மோனைகளையேனும் எதுகைகளையேனும் உதாரணத்துடன் விளக்குக

உஉ அடிமுரண்தொடை அந்தாதித்தொடை இவற்றை விளக்குக

உ செய்யுளியல்

க பாக்களின் வகை எவை ? அவற்றின் அடிகளும் ஒலிகளும் என்ன ?

உ. துள்ளலோசை, தூங்கலோசை—இவற்றின் விகற்பங்களை எடுத்தெழுதுக

உ. ஒழுக்கிசையகவல், ஏந்திசைச் செப்பல்—இவற்றை விளக்கி உதாரணமும் தருக

உ வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலீப்பா, வஞ்சிப்பா—இம் முறைவைப்புகுக் காரணம் தருக.

உ நேரிசை வெண்பாவின் இலக்கணம் தந்து அதன் வகைகளையும் விளக்குக.

உ. இன்னிசை வெண்பா என்றால் என்ன ? இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கு உதாரணம் தருக.

உ. குறட்டாழிசை, வெண்செந்துறை—இவற்றை உதாரணங்களுடன் விளக்குக.

அ. வெளி வீருத்தம், வெண்துறை—இவற்றை விளக்குக.

கூ. வெள்ளொத்தாழிசை—இதற்கு உதாரணத் தருக
கஃ ஆசிரிய இனங்கள் எவை? ஆசிரிய விருத்தத்துள் குறைந்த சோகள் எத்துணை? மிகுந்த சோகள் எத்துணை?

கக. கலித்துறைக்கும், கலி விருத்தத்துக்கும் வேறுபாடு என்ன?

கஉ வஞ்சித்துறைச் செய்யுளொன்று தருக

கங வஞ்சிவிருத்தத்தின் இலக்கணம் என்ன? உதாரணமும் கொடுக்க

கச. மருடபா என்றால் என்ன? அதன் வகைகள் எவை?

கஞ. ஐவகை வெண்பா, அறுவகைப்பா நாலவகையகவல், மூவகைக் கலிப்பா—இவையிவையென்று எழுதுக.

கசு. கொச்சகக்கலிப்பா—எதனை வகைத்து?

கஎ வண்ணகம், அம்போதரங்கம், நேரடி—இவற்றிற்கு ஒவ்வொரு பரியாயப் பெயர் கூறுக

கஅ அடிமறி மண்டிலம், சலிவிருத்தம், வெண்செந்நுறை—இவற்றை விளக்குக

கக கலிஅடியிலும், கலிப்பாவிலும் எவ்வெச்சீர்கள் வாரா?

உஃ பஃரெடை வெண்பா என்றால் என்ன? இதன் அடிச் சிறுமையும், பெருமையும் யாவை?

உக. குறள வெண்பாவின இனங்கள் எவை?

உஉ 'ஆகலி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதவிற சிறந்தன றெழுக முடைமை'

இஃது எவ்வகைப் பாவென்று உணர்த்திக் காரணம் காட்டுக.

உங அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தருக

உச மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவின உறுப்புகள் எவை?

உடு சுரிதகப் பாடடொன்றின் பொருளைத் தருக.

ங. ஒழிபியல்

க சீர சிதைவுழி குற்றியலிகரம் அலகு பெறுமைக்கு உதாரணம் தருக

உ. 'ஆரும், அறிவர் அலகுபெறுமை' என்று மிகுத்துச் சொல்லியதனால் பெறப்படுவன என்ன?

ங. "குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்."

இதனை அலகிட்டுப் பொருந்துமாறறை விளக்குக.

ச உயிரளபெடை அலகு பெறுமைககு உதாரணந் தந்து விளக்குக

கு 'ஒட்டப்பட்டு' என்று மிகுத்துச் சொல்லியதனால் உணரப் படுவன என்ன? விட்டிசைத்தல் எவ்வைந்தன கண்ணா? இரண்டி னுக்கு உதாரணம் தருக.

க வெண்பாவில் வஞ்சியுரிச்சோ புகப்பெறுமா? பெறின என் ஆம்?

எ "வளர்கொடியன மணமணிர்நன மல்லிசையொடுமௌவல் நளிகொடியன நறுவிரையன நகுபலரன் வகுளம் குளிகொடியன குடிமுடி தவி குடிமுடியன கோங்கும ஒளிகொடியன வுயரதனிரி நெட்டாழிணரன் வோடை"
—இஃது என்ன பா? இவற்றுள் எச்சேய் தகையும் மயங்கி வந்துள்ளன?

அ 'வஞ்சி மருபெயர் நசு' அகவன், கலிப்பாதமும நண்ணும்.—பொருள் என்ன? அஞ்சா அகவன் எனறதனால் பெறப் படுவது என்ன?

க கலிட்டாட்டிலும் ஆயிர்ப்பபாவிலும் ஐஞ்சீரடி வருவதற்கு உதாரணம் தருக.

கடு 'வருவ தெய்வம் வந்தாலெதுவாயு மோனையு மென றெருக்கப் பெயராலுந் தருக' எனப்படுத்த நனகு விளக்குக

கச தரவு தாழ்ச்சைகட்கு டிடிவரையறையாமாறு உணர்த்தும் காரிகையை எழுதுக.

கஉ கூன என்றால் என்ன? நிற்கும் இடங்களைப்பற்றிக் குறிக்க

கங. வண்பெட்டு. அடி ஐந்து, தொடைநாறபதினமூன்று ஐந்து, பா, சீர முப்பது—விளக்குக.

கச கட்டளைக்கலிப்பா, அல்லது கட்டளைக்கலித்துறையின் இலக்கணத்தை எழுதி உதாரணமுந் தருக

கரு தோல், இயைபு, புலன்—விளக்குக.

கச பூட்டுவிற பொருள்கோள - விளக்கி உதாரணந் தருக

கஎ அடியினறி நடப்பன எவை?

கஅ ஆநந்தக குறறமென்றால் என்ன? சொல்லாநந்தம்—உதாரணத்துடன் விளக்குக

கக. இணைமோனையின வகை எவை? இடையாகு எதுகை, ஆசெதுகை—விளக்கி உதாரணந் தருக.

உஓ. அணு என்றால் என்ன? எவை அணுவாம்?

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலமும் உரையும்

தற்சிதப்புப் பாயிரம்

கந்தம் மடிவிலு கடிமலர்ப் பிண்டிக்கண் ணர்நிழற்கீழ்
எந்தம் அடிகள் இணையழ எசுக் குழுத்தனைச்சீர்
பந்தம் அடிதொடை பாலினங் குவவன் பில்லவத்தின்
சந்தம் மடிய அடியான் மருட்டிய தாழ்குழலே (க)

எனப்பு கார்கை. நூலுரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும்,
காரணமும், ஆக்கியோன் பெயரும், அளவும், பயனும் எடுத்
துரைக்கறபாறறு.

அறநெல, இந்நூல் எனன பெயாத்தேதா வெனின,
பாளித்தியம் எனனும பாகத இலக்கணமும், பிங்கலம்
எனனும சந்நோபிசிதமும் போலக் தாரிதை யாப்பிறநாய!
குணகாங்கியம் எனனுங் கருநாடகச் சந்தமேபோல மகடுஉ
முன்னிலைததாய, அவையாடக்கமும் உடையதாயி மயேசு
சுரா யாப்பேபோல உதாரணம் எடுத்தேதா இதைத்தமிழ்ச்
செய்யுள துறைக் கோவையே போலவும், அருமறையகத்
தட்டகவோததினை வருக்கக கோவையே போலவும், உருபா
வதாரத்திறகு நீதகச் சுலோகம் போலவும், முதனிலைப

(பாடம்) 1. உரைத்துரைக்கற்பாற்று: 2 பாளித்தியமும்
பாகதவினக்கணமும். பிராகிருதம் என்பதின் திரிபு.

புணர்த்திய இலக்கியத்தையு¹ வேதத்திற்கு நீருத்தமும், வியாகரணத்திற்குக் காரிகையும், அவியர் யாப்பிற்கு நாலடி நாற்பதுமபோல யாபபருங்கலம் எனனும் யாபபிறகு ஆங்கமாய், ஆலங்காரம் உடைததாகச் செய்யப்பட்ட மையால் 'யாப்பருங்கலக்காரிகை' யெனனும் பெயர்த்து

இந்நூல் யாது காரணமாகச் செய்யப்பட்டதோ எனின, பண்டையோர் உரைத்த தண்டமிழ் யாபபிற கொண்டிலாத குறியினோரைக் குறிகொளுவுதல் காரணமாகவும், தொல்காப்பியனுவல் துணிபொருள் உணர்ந்த, கல்லவையோரை நடுவிப்பது காரணமாகவும் உ² செய்யப்பட்டது.

இந்நூல் யாவராற செய்யப்பட்டதோவெனின, ஆரிய மென்னும் பாரிரும் பெள்வதனைக் காரிகையாகித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அழித சாகரர் எனனும் ஆசிரியராற செய்யப்பட்டது.

இந்நூல் எவ்வளவைதோ எனின, இயல் வகையால் மூன்றும், காரிகை வகையால் நாற்பத்துநான்கும், கிரந்த வகையால் தொண்ணூறு கிரந்தமும் இருபத்தெட்டெழுத தும் எனக் கொள்க. அவற்றுள், ஒரு கிரந்தமாவது ஒற்றெழுத்து உயிரும் உயிரமெய்யுமாகிய முப்பத்திரண்டெழுத்தாமெனக் கொள்க அவற்றுள், நேரசை முதலாகிய காரிகை இருபத்தொன்றும், நிரையசை முதலாகிய காரிகை இருபத்துமூன்றுமெனக் கொள்க.

நேரசை முதலாகிய காரிகை ஒன்றினுக்கு எழுத்து அறுபத்துநான்கும், நிரையசை முதலாகிய காரிகை ஒன்றினுக்கு எழுத்து அறுபத்தெட்டுமெனக் கொள்க. இவ்விரு திறமும் கூட்டி 'உறழ் இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத் தெட்டு' எழுத்தாமெனக் கொள்க.

நேரசை முதலாகிய காரிகை ஒற்றெழுத்து ஓரடிக் கெழுத்துப் பதினாறும், நிரையசை முதலாகிய காரிகை ஒற்றெழுத்து ஓரடிக் கெழுத்துப் பதினேழுமெனக் கொள்க.

என்னை,

“அடியடி தோறும் ஐஞ்சீ ராகி
முதறசோ நான்கும் வெண்டளை பிழையாக்
கடைஒரு சீரும் விளங்காய ஆகி
நோபதி னுறே நிரைபதி னேமென்
ரோதினா கவித்துறை ஓரடிக் கெழுத்தே”

என்றாராகலின்.

இந்நூலாற பயன் யாதோ எனின், யாபபாராய்தல் பயன்.

யாப்பு ஆராயவே பா, தாழிசை, துறை, விருத்தங்
களால் ஆக்கப்பட்ட அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனனும்
அவற்றின் மெய்மமை யறிந்து, விழுப்பமெய்தி, இமமை,
மறுமை வழுவாமல் நிகழ்வாராதலின், இருமைக்கும்
உறுதியுபபத்து யாபபெனக் கொள்க.

யாபபெனினும், பாடபெனினும், தூக்கெனினும்,
சிதாடாபெனினும், செய்யுளெனினும் ஒக்கும்.

“யாப்பும்

தூக்கும் பாட்டும் தொடர்பும் செய்யுளை
நோக்கிற் றெனப் ‘நுணங்கி யோரே’”

என்றாராகலின்.

இந்நூல் உறுபபியலும், செய்யுளியலும், ஒழிபியலும்
என மூவகைப்படும். அவற்றுள், இவ்வியல் என்ன
பெயர்த்தோ எனின், எழுத்தும அசையும சீரும் தளையும்
அடியும் தொடையும் எனனும் ஆறு உறுபபியையும்
உணர்த்திறருதலான உறுபபிய்லெனனும் பெயர்த்து.

இவ்வியலுள் இத்தலைக் காரிகை என்னுதலிற்றோ வெனின்,
தற்சிறப்புப் பாயிரம் உணர்த்துதல நுதலிற்று.

எனனை,

|| “வணக்கம் அதிகாரம் என்றிரண்டுஞ் சொல்லச
சிறப்பெனனும் பாயிர மாம”

(பாடம்.) 1. நுணங்கிசி னோரே.

“தெய்வ வணக்கமும் செயப்படு பொருளும்
எய்த உரைப்பது தற்சிறப் பாகும்”

என்றாகலின.

இக்காரிகையின் பொருள்

‘கந்தம் மடிவில் கடிமலாப் பிண்டிக்கண் ணர்நிழற்கீழ்
எந்தம் அடிகள் இணையடி ஏத்தி’

கந்தம் எனபது நறு நாறறம், மடிவு என்பது கேடு,
இல எனபது இல்லாறம், கடி எனபது மிகுதி, மலர்
எனபது பூ, பிண்டி எனபது அசோகு, கண் எனபது
இடம், ஆர்தல எனபது நிறைதல, நிழல எனபது சாயை,
கீழ் எனபது பக்கம், ¹எம்மும் தம்மும் இடைச்சொல்,
அடிகளாவார் சுவாமிகள், இணை அடி ஏத்தி எனபது
துணையான சீர்ப்பா தங்களை வாழ்த்தி என்றவாறு

‘எழுத்தசைசீர், பந்தம் அடிதொடை பாலினங் கூறுவன்’

எழுத்தெனபது உயிரும் உயிரமெய்யும் அளபெடை
யும் உள்ள எழுத்துப் பதினமூன்றினையும், அசை எனபது
அவ்வெழுத்துக் கூடின நேரும் நிரையும் ஆகிய அசையிரண்
டினையும், சீர எனபது அவ்வசை கூடின சீர முப்ப
தினையும், பந்தம் எனபது அச்சீர கூடின தளை ஏழினையும்,
அடி எனபது அத்தளை கூடின அடி ஐந்தினையும், தொடை
எனபது அவ்வடி கூடின தொடை நாறபத்து மூன்றினையு
ம், பா எனபது அத்தொடை கூடின பா ஐந்தினையும்,
இனம் எனபது அப பாக் கூடின இனம் மூன்றினையும்,—
கூறுவன் எனபது இவ் வெவ்வினையும் ஆமபடியைச் சொல்
லுவன் என்றவாறு

‘பல்லவத்தின், சந்தம்மடிய அடியான் மருட்டிய தாழ்குழலே’

பல்லவம் எனபது தளிர், சந்தம் எனபது நிறம்,
மடிய எனபது கெட என்றவாறு. அடியால் எனபது

1. எம் அடிகள் என இயைத்து, தம் என்பது இடைச்
சொல் என்றல் பொருந்தும்.

பாதத்தால் எனறவாறு மருட்டிய என்பது மயக்கிய
எனறவாறு. தாழ்குழல் எனபது தாழநத குழலினையுடை
யாள எனறவாறு.

பொழிப்புரை

முருகு விரியும் மொயமமல ரசோகின கீழிருக்கும்)
அருகனது அடி வணங்கி எழுததும், அசையும், சீரும், }
தனையும், அடியும், தொடையும், பாவும், பாவினமும் ஆமா }
றுரைப்பன, தளிர புரையுஞ் சிறு மெல்லகத் தகைநெடுங் }
குழறறையலாய் எனறவாறு.

எனனை,

“பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப்
பிண்ட மாகக் கொண்டுரைப் பதுவே”

எனறாராகலின.

‘கந்தமடிவில் இணையடி யேததி’ என வணக்கஞ்
சொல்லப்பட்டது. ‘எழுத்து ..இனங் கூறுவன’ என
அதிகாரங் கூறப்பட்டது.

எனனை,

“வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செயது,
மங்கல மொழிமுதல் வகுதது”

“எடுத்துக் கொண்ட இலக்கண இலக்கியம்
இடுக்கண் இன்றி இனிது முடியும்”

எனபவாகலின ஈண்டு வணக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

இனி, எழுதது முதலாகிய எட்டினையும் காரணக்குறி
யான் வழங்குமாறு

எனனை,

“எழுதப் படுதலின் எழுத்தே, அவ்வெழுத்
தசைத்திசை கோடலின அசையே; அசையியைந்து
சீர்கொள நின்றலிற் சீரே; சீரிரண்டு
தட்டு நின்றலின் தனையே, அததனை

அடுத்து நடத்தலின் அடியே, அடியிரண்டு

¹தொடுத்தன முதலாயின் தொடையே, அத்தொடை

பாவி நடத்தலிற பாவே பாவொதது

இனமா நடத்தலின் இனமெனப் படுமே''

என வரும்.

பந்தமெனினும், தனை யெனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

²''பகுத்தெதிர் நின்றலிற் பந்தந் தனையென

வகுத்தனா மாதோ வண்டமி ழோரே''

என்றாகலின்

'பல்லவத்தின் சந்தம மடிய அடியால் மருட்டிய தாழ்
சூழலே' எனபது மகடு உ முன்னிலை ஏகாரம ஈற்றைச்.

அவையடக்கம்

தேனார் கமழ்தொங்கல் மீனவன் கேட்பத்தெண் ணீரருவிக்
காறார் மலயத் தருந்தவன் சொன்னகன் னித்தமிழ்நூல்
யாறா ³நடாத்துகின் றேனென் றெனக்கே நகைதருமால்
ஆறா அறிவின் அவாகட்கென் னாங்கோலென் ⁴ஆதரவே.

(உ)

இக்காரிகை நூலினது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது பெருந்
தன்மையும், தனதுளங்க குறையும் உணராததிக முகத்தான அவை
யடக்கம் உணராததுதல நுதலிறறு

(இதன் பொருள்.) தேன நிறைந்த மணங் கமழ்கின்ற
வேபபமாலையைத் தரித்த பாண்டியன கேட்க, தெளிந்த
அருவி நீரையுடைய சந்தனச்சோலை சூழ்ந்த பொதிய மலை
யில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அரிய தவத்தினையுடைய
முதலாசிரியராகிய அகத்திய முனிவரால் அருளிச் செய்யப்
பட்ட அழிவினறி நிலைபெற்ற முதலமிழை, இயற்றமி

1. (பாடம்) தொடுத்துமன சேறலின்.

2. பகுத்தெதிர் நின்றல என்பது பந்தம், தனை என்னும்
பெயர்கட்குப் பொருந்துவதன்று.

3. யான் நா எனப் பிரித்து, யானும் என உம்மை சேர்க்க.

4. (பாடம்) ஆதரமே.

ழின் கூறுகிய யாபபிலக்கண நூலை, யானும் அவாவினால்
எனது புல்லிய நாவைக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினேன்.
இஃது அறிவிலியாகிய எனக்கே நகையினை விளைக்குமாயின்
குறைவில்லாத அறிவினை உடையவாக்கு யாதாருமோ!
எ - று.

ஏ . அசை நிலை. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால்
தொக்கது. 'யானு நடாத்துகின்றேன எனபதற்கு வேறு
பொருள் கூறுவாருமுளர்.

சருககமில் கேள்வித் துகள்தீர் புலவர்முன் யான்மொழிந்த
பகுப்பொருள் தானும் விழுப்பொரு ளாம்பனி மாலிமயப்
பொருப்பகஞ் சேர்ந்தபோல் லாக்ககுங் காக்கையும்
யானன்றமாய்
இருக்குமென் ழிவ்வா றுரைக்குமன் றேஇவ் விசூநிலமே.
(நட)

இ . கை புலவரது சிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவை
யடக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பனி தோயந்த நெடிய ப்ரியகரையிடத்
தைச் சேர்ந்த இழிவாகிய கரிய காக்கைப் புளனும் பொன்
ன்றமுறநிருக்குமென்று பரந்த இவவுலகத்தவா சொல்வா.
இவ்வாறே குறறந் தீர்ந்த அளவிலலாத நூறகேளவியை
புடைய புலவருக்குமுன யான் கூறிய நிறப்பிலலாத பிண்டப்
பொருளும் சிறந்த நுண்பொருளாம்; எ - று.

அனறு, ஓ, ஏ : அசைநிலை.

தற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றும்.

க. உறுப்பியல்

1. எழுத்து

அசைக்கு உறுப்பாகும் எழுத்துக்கள்

குறில்நெடில் ஆவி குறுகிய முவுயிர் ஆய்தமெய்யே
மறுவறு முவினம் மைதீர் உயிர்மெய் மதிமருட்டும்.
சிறிநுதற் பேரமர்க் கட்செய்ய வாயைய நுண்ணிடையாய்
அறிஞர் உரைத்த அளபும் அசைக்குறப் பாவனவே. (சு)

இ - கை. மேலதிகாரம் பாரித்த எட்டனுள் அசைக்குறப்
பாம் எழுத்துக்களது பெயர் வேறுபாடு ணர்த்துதல் நுதலிற்று

க. குறில்

(இ - ள்.) குறில் எனபது குறறெழுத்து:—அ,இ,உ,
எ, ஒ என விலை.

என்றை,

“அ இ உ, எ ஒ என்னும் அப்பால் ஐந்தும்
ஔரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப”

என்றாராகலின்.

உ நெடில்

நெடிலெனபது நெட்டெழுத்து.—ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ,
ஔ, ஓள எனவிலை.

என்றை,

“ஆ-ஈ-ஊ, ஏ-ஐ, ஓ-ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்
ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப”

என்றாராகலின்.

ங. ஆவி - உயிர்

ஆவி எனபது உயிரெழுத்து:—அவை அகரமுதல்
ஔகார மீறிய்க் கிடந்த பண்ணிரண்டெழுத்து மெனக்
கொளக.

1. தொல். எழுத்து, நான்மரபு-க 2. தொல். எழுத்து,
நான்மரபு - ச

என்னை,

1. "அகர முதல் ஓளகார இறுவாய்ப்
பன்னி ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப்"

என்றாகலின்.

ஆவி எனினும், 'உயிர்' எனினும் ஒக்கும். எனனை ?

"ஆவி தானே உயிரெனப் படுமே"

என்றாகலின்

சு, டு, கூ குறுகிய மூவாயிர்

குறுகிய மூவாயிராவன — குற்றியலிகரமும், குற்றிய
லகரமும், ஐகாரக் குறுக்கமும் என விவை இவை மேலே
சொல்லுதும்

எ. ஆய்தம்

ஆயதம் எனபது அஃகேனம். அஃகேனம் எனினும்,
ஆயதம் எனினும், தனிநிலை எனினும், புள்ளி எனினும்;
ஒற்றெனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

"அஃகேனம் ஆய்தம் தனிநிலை புள்ளி
ஒற்றிப் பால ஐந்தும் இதற்கே"

என்றாகலின்.

வாலாறு — எஃகு — கஃக — கஃடு — கஃது — கஃபு — கஃறு
என வரும்.

எனனை,

2. "குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் வாரண் மிகைத்தே"

என்றாகலின்

டி. மெய்

இனி மெய்யாவன : — ககரமுதல் நகரமீறும் கிடந்த
பதினெட்டெழுத்தும் எனக் கொள்க.

1. தொல். எழுத்து, நான்மரபு - அ.

2. ,, மொழிமரபு - இ

எனனை,

“னகார இறுவாய்ப்
பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப”

எனறூராகலின்.

மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும்,
ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினும் ஒக்கும்.

எனனை,

“மெய்யுடம் புறுப்பொற் நிலைதாம் ஒருபொருட்
செய்யும் என்று செப்பினர் புலவர்”

“மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்”

“மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவனும”

“மெய்யுயிர் நீங்கின் தன்னுரு ஆகும்”

எனறூராகலின்.

ஏகாரம் எண்ணேகாரம்.

எனனை,

“எண்ணே ஈரம் இடையிட்டுக் கொள்ளினும்
எண்ணுக்குறித் தியலும் என்மொர் புலவர்”

எனறூராகலின்

கூ, கஃ, கக. மூவினம்

மூவினமாவன :—வஸ்ஸினம், மெல்லினம், இடை
வினம் என வினைய. வஸஸினமாவன . கூ, ச், ட, த், ப, ற.
மெல்லினமாவன : ஃ, ள், ண், ன், ம், ன். இடையினமாவன :
ய, ற, ல், வ, ழ, ள.

1. தொல். எழுத்து நூண்மரபு - கூ. 2 தொல். எழுத்து,
நூண்மரபு - கஃ. 3. தொல். எழுத்து, மொழி மரபு - கக.
4. தொல். எழுத்து, புணரியல் - கூ. 5. தொல். சொல். இடை
வியல் - கூ.

எனனை,

“வல்லெழுத தென்ப கசட தபற”

“மெல்லெழுத் தென்ப ஐருண நமன”

“இடையெழுத் தென்ப பரல வழன்”

எனநூராகலின்

‘மறுவறு மூவினம்’ என்று சிறப்பித்த வதனால், அனை உயிரமெய்யாகிய காலத்தும், அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக் கொள்க.

எனனை,

“விதப்புக் கிளவி வேண்டுவது வினைக்கும்”

எனநூராகலின்

கஉ. உயிர்மெய்

உயிர்மெய்பாவன. உயிரும் மெய்யுங் கூட்டி உச்சரிக்கப் படாநின்ற பனெரு பதினைட டிருநூற்றொருபத்தா றெழுத்தும் எனக் கொள்க.

எனனை,

“உயிர் ராறே மெய்மூ வாறே
அம்மூ வாறும் உயிரொ டுயிர்ப்ப
இருநூற் றொருபத் தாறுயிர் மெய்யே”

“புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்
உருவுரு வாஓ அகரமொ டுயிர்த்தலும்
ஏனை உயிரோ டுருவுதிறிற் துயிர்த்தலும்
ஆயி ரியல உயிராதத லாறே”

1. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - கக. 2. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - உ0. 3. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - உச. 4. தொல். எழுத்து, நூன்மரபு - கஈ

“மெய்யின் வழிய துயிர்தோன்று நிலையே”

என றுராகலின்

‘மைதி நுயிர்மெய்’ என்று சிறப்பித்த வதனால் ஏறிய உயிரினாலே உயிர்மெய்க்கும் அளவெனக் கொள்க.

எனனை,

“உயிர்மெய்க் களவு முயிரள வென்ப”

என றுராகலின்.

‘மதி மருடும் . நுண்ணிடையாய்’ எனபது மகடுஉ முனனிலை.

எனனை,

வென்பா

“இடம்பட மெய்க்ஞானம் கற்பினும் என்றும்
அடங்காதார் என்றும் அடங்கா --தடங்கண்ணாய்
உப்பொடு நெய்பால் தயிராகாயம் பெய்தடினும்
கைப்பற பேய்ச்சுரையின் காய்”

எனப பிறரும், ‘தடங்கண்ணாய்’ என்று மகடுஉ முனனிலை சொன்னார் உளரெனக் கொள்க

மதி எனபது ாண்டுப பிறை, அஃது,

“இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிசைச்சின்”

என றுறபாலக் கொள்க. அல்லதூஉம அறிவினை மயக்குகு சிறுநுதல் முதலாகிய உறுபடக்களை யுடையா யென்றுமாம்.

கந. அளபெடை

‘அறிஞர் உரைத்த அளபும்’ எனபது புலவராற சொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும் எ - று.

அளபெனினும், அளபெடையெனினும், புலுதமெனினும் ஒக்கும்.

1. தொல். எழு. நூன்மரபு - கஅ. 2. நாலடியார், மெய்யம்மை - சு. 3. நக்கீரர் திருவெழுக்கூற்.

எனனை,

“அளபேபுலுத மாயிரு பெயரும்
அளபெடை யென்ப அறிந்திடு னோரே”

என்றாராகவின.

அவை போக்கிச் சொல்லுதும்.

‘அசைக் குறுப்பாவன’ எனபது இப்பதினமூன்று
திறத்தெழுத்தும் அசைக்குறுப்பாம் எழுத்து எ - று.

“குறிலநெடில அளபெடை உயிருறுப் புயிர்மெய்
வலிய மெலிய இடைமையோ டாயதம்
இ-உ-ஐ யென மூன்றன குறுக்கமோ
டப்பதின மூன்றும் அசைக்குறுப் பாகும்”

என்றா காக்கைபாடினியாரும் எனக் கொள்க.

ஏகாரம் ஈறறசை, தேற்றமெனினும் அமையும்.

எனனை,

“தேற்றம் வினாவே பிரிதிலை யெண்ணே
ஈற்றசை யிவலைந் தேகா ரமமே”

என்றாராகவின,

இனி, மூவுயிரக் குறுக்கமும் அளபெடைகளும் ஆமாறு
சொல்லுதும்.

அவற்றுள், குறறியலுகரம் வருமாறு —

1. குற்றியலுகரம்

நெடிற கீழும், நெடிலாற்றின கீழும், குறிலிணைக
கீழும், குறிலிணை யொற்றின கீழும், குறினெடிற கீழும்

1 தொல் சொல். இடையியல் - க

2. ஈற்றுக்கு அயல் அசையை நோக்கி இங்ஙனம் ஏழிடம்
கொள்ளப்பட்டன என்றறிக எவ்வாறெனின், குறில தனித்தும்,
ஓற்றடுத்தும நெடில தனித்தும், ஓற்றடுத்தும வரும் நேரசை
நாள்கும், குறில இணைநதும் ஓற்றடுகதும் குறிலநெடில் இணைந
தும் ஓற்றடுத்தும வரும் நிரையசை நான்குமாகிய ஏட்டினுள்
குறில் தனித்து வருதலொழிந்த மறறை ஏழு அசைகளும் ஈற்றுக்கு
அயலில் வருதலை நோக்கிக் கொள்ளப்பட்டன என்க.

குறினெடி லொறநின் கீழும், குற்றொறநின் கீழும் எனறிவ்
வேழிடத்தும் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து உகரம்
வந்தால், அது குற்றியலுகர மென்று வழங்கப்படு மெனக்
கொள்க.

என்னை,

“நெடிலே குறிவினை குறினெடி லென்றிவை
ஒற்றொடு வருத லொடு குற்றொற் றிறுதியென்
றேழுகுற றுகரக கிடனென மொழிப்”

“எழுவகை இடத்துங் குறியிய லுகரம்
வழுவினறி வருஉம் பலலா றூர்ந்தே”¹

எனறாராகவின்.

வருமாறு : நாடு-காசு-காடு-காது-காபு-காறு என நெடிற்கீழ்
ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

நாக்கு-காச்சு-காட்டு-காதது-காப்பு-காற்று என நெடிலொற்
றின் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்த
வாறு.

வரகு-முரசு-முருடு-மருது-துரபு-கவறு எனக் குறிவினைக் கீழ்
ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

அரக்கு-பொரிச்சு-தெருட்டு-குருத்து-பொருப்பு-சிரற்று எனக்
குறிவினை ஒற்றினகீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றிய
லுகரம் வந்தவாறு.

அசோகு-பலாசு-மலாடு கெடாது-புதாபு விராறு எனக் குறில்
நெடிற்கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம்
வந்தவாறு.

தமாக்கு தடாச்சு பனாட்டு-கடாத்து-புதாப்பு-விராற்று எனக்
குறில் நெடில் ஒற்றினகீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து
குற்றியலுகரம் வந்தவாறு

அக்கு-கச்சு-கட்டு-கத்து-கப்பு-கற்று எனக் குற்றொற்றின் கீழ்
ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு
காண்க.

மனிதன்

இனிக் குறியியலுகரம் அறுவகைப்படும் எனபாறு
முள். அவையாவன :—சுரீரமுததொருமொழி, உயிர்த்
தொடர்மொழி, இடைத்தொடர் மொழி, ஆயத்தத்தொடர்

மொழி, வன றெட்டர் மொழி, மென றெட்டர் மொழி
என்றிவை.

எனனை,

“ஈரெழுத் தொருமொழி உயிர்த்தொடர் இடைத்தொடர்
ஆய்தத தொடாமொழி வன றெட்டர் மென றெட்டர்
ஆயிரு மூன்றே உகரங் குறுகிடன”

என றுராகலின்)

2. குற்றியலிகரம்

இனிக் குற்றியலிகரம் வருமாறு.—உகரம் திரிந்தும்
திரியாதும் யகரமோ டியை யினகண வந்த இகரம் குற்றிய
லிகரம் என்று வழங்கப்படும்

எனனை,

“வல்லெழுத் தாறே டெழு வகை யிடத்தும்
உகரம் அரையாம யகரமோ டியையின
இகரமுங் குறுகும் எனமனார் புலவர்”

“யகரம் வருவழி இகரம் குறுகும்
உகரக் கிளவி துவரத் தோனாறு”

என றுராகலின்

வ - று : நாகியாது - காசியாது - காடியாது - காதியாது - காபி
யாது - காறியாது என வரும்.

ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக் கொள்க.

இனித் திரியாது வந்த குற்றியலிகரம் வருமாறு.

கேண்மியா, செனமியா எனக் கொள்க.

எனனை,

“குற்றிய லிகரம் திற்றல் வேண்டும்
யாவென் சினைமிசை உரையசைக் கிளவிக்கு
ஆவயின் வருஉம் மீகரம் ஊநாதே”

என றுராகலின்.

1. தொல். எழுத்து, குற்றியலுகரப் புணரியல் - க

2. இஃது அவநயச் சூத்திரம் என்பது யாப்பருங் றே ஐந்தி
உள ஆம் பக்கத்திற் காண்க. 3. தொல் எழுத்து குற்றியலுகரப்
புணரியல்-இ. 4. தொல். எழுத்து, மொழிமரபுக.

3. ஐகாரக்குறுக்கம்

இனி ஐகாரக் குறுக்கம் வருமாறு :—

அளபெடுத்தற்கண்ணும், தனியே சொல்லுதற்கண்
ணும் அன்றி அல்லாதவழி வந்த ஐகாரம் தன்னளவிற்
சுருங்கி ஒன்றரை மாததிரையும், ஒரு மாததிரையுமாகத்
குறுகுமெனக் கிளாக. அவை குறுகுமிடத்து, மொழி
முதலிடை கட்டெயன மூன்றிடத்துங் குறுகும்.

எனனை,

“அளபெடை தனியிரண் டவழி ஐஒள
உளதாம் ஒன்றரை தனிமையும் ஆகும்”

என்றாராகலின.

வ - று ஐப்பசி:மைப்புறம், மடையன்-இடையன், குவளை-
தவளை; இளை - பனை என முதலும் இடையும் கடையும் குறுகிய
வாறு கண்டுக்கொள்க.

என்னை,

“மொழிமுதல் இடைக்கடை, எனமுன் திடத்தும்
அழியார் தைகா ரங்குறு கும்மே”

என்றாராகலின.

4. அளபெடை

இனி, அளபெடை வருமாறு :—அளபெடை இரண்டு
ணைக்கப்டும், உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும் என

எனனை,

“உயிரள பெடையும் ஒற்றளபெடையுமென்
ருயிரண் டென்ப அளபெடை தானே”

என்றாராகலின.

உயிரளபெடை

அவற்றுள், உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. —
உயிருள் கெட்டெழுத்துமும் அளபெடுத்தும். அவை அள

1. இஃது அலியச் சூத்திரம் என்பது யாப்பருங்கல விருத்தி
உக ஆம் பககத்திற் காண்க.

பெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரதேதாடும், ஒளகாரம் உகரதேதாடும் அளபெடுக்கும், ஒழிநதனவுந் த்மக்கின் மாகிய குறறெழுத்தேதாடு அளபெடுக்கும் எனக் கொள்க.

என்னை,

1“குன்றிசை மொழிவயின நினறிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்பா ஒத்தகுற் றெழுத்தே”

2“ஐ ஒள வென்னும் ஆய் ரெழுத்திற்
கிகர உகரம் இசைநிறை வாகும்”

என்றார் தோல்காப்பியனா.

அவை நானகிடத்தும் வந்தளபெடுக்கும். நான்கிட மாவன : தனிநிலையும், ஒருசொல் முதனிலையும், இடை நிலையும், இறுதி நிலையும் என இவை.

என்னை,

“தனிநிலை முதனிலை இடைநிலை ஈறென
நால்வகைப் படுஉமள பாயவரும் இடனே”

என்றாராகலின்.

வ - று : ஆஅ - ஈஇ - ஊஉ - ஏஎ - ஐஇ - ஒஒ - ஓஓஉ என இவை ஏழும் தனிநிலை அளபெடை.

ஆஅரிடம் - ஈஇரிலை - ஊஉரிடம் - ஏஎரிகள் - ஐஇயவி - ஒஒரிகள் - ஓஓஉயிம என இவை ஏழும் முதனிலை அளபெடை.

படாஅகை - பரீஇயம் - கழுஉமணி - பரேளம் - வளை இயம் - புரோஒசை - அரெளஉகம் என இவை ஏழும் இடை நிலை அளபெடை.

கடாஅ - குரீஇ - கழுஉ - மிலேள - கடைஇ - அரோஒ - அரெளஉ என இவை ஏழும் இறுதிநிலை அளபெடை.

உயிரளபெடை எழுத்துநோக்க ஏழாம். இடம் நோக்க நான்காம். எழுத்தும் இடமும் உறழ்ந்து நோக்க இருபத் தெட்டாமெனக் கொள்க.

1. தொல். எழுத்து, மொழிமரபு - அ. 2. தொல். எழுத்து, மொழிமரபு - க.

ஒற்றளபெடை

இனி ஒற்றளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு : ஒற்றுக்
களுள் ங ஞ-ண-ந-ம-ன-வ-ய-ல-ள ஆய்த மென்னும
பதினேரொற்றும், குறிறகீழும் குறிலிணைக்கீழும் வந்து
அளபெடுக்குமெனக் கொள்க.)

எனனை,

“ஙஞண நமன வயலள வாய்தம்
எனுமிவை யீரிடத் தளபெழு மொரோவழி,”

“வனமையொடு ரஃகான் ழஃகான் ஒழிந்தாங்
கனமை ஆய்தமோ டளபெழும் ஒரோவழி”

என்றாராகலின.

வ - று முந்நகலம் - மஞஞச - மண்ணனு - பந்ந்து - அம்ம்பு-
மின்னனு - தெவ்வவர் - வெய்யயா-செல்லக - கொள்ளக - எஃஃகு
எனக் குறிறகீழப் பதினேரொற்றும் அளபெழுந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

அரங்ங்கம்-முரஞஞச-முரண்ணு - பருந்ந்து-அரும்பு-
முரனனு - குரவ்வவை - அரையயயர் - குரல்லைகள்-திரள்ள
கள-வரஃஃகு எனக் குறிலிணைக்கீழப் பதினேரொற்றும்,
அளபெழுந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இவ்விருபத்திரண்டு புள்ளி யளபெடையுஞ் செய்யுளகத்
தல்லது 2 பரவை வழக்கினுள வாரா எனக்கொள்க.

எனனை,

“மாத்திரை வகையால் தளைதம கெடாநிலை
யாப்பழி யாழமையென றளபெடை வேண்டும்”

என்றாராகலின.

1 “யாப்பருங்கல விருத்தியில், “ஈரிடத் தளபெழுமொரோ
வழி யான” என இருக்கின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தி,
பக்கம் ௨௭.

2. உலக வழக்கு.

5. மாத்திரை

‘அறிநு ருரைத்த வளபும’ என்று சிறப்பித்தவதனால்
(குறமெழுத்தும ஒற்றளபெடையும ஒரோ ஒன்று ஒரு மாத்
திரை) (நெடெழுத்து இரண்டு மாததிரை) (உயிரளபெடை
முன்று மாததிரை) (ஆயதமும், மெய்யும், குற்றியலிகரமும்,
குற்றியலுகரமும் ஒரோ ஒன்று அரை மாததிரை) (ஐகாரக்
குறுக்கம் ஒன்றரை மாததிரை) (மகரக்குறுக்கமும், ஆயதக்
குறுக்கமும் ஒரோ ஒன்று கால மாததிரை)

எனனை,

‘ஒன்றிரண டொருமுன ரென்றரை யரைகால
என்றனா பொழுதிவை யிமைநொடி யளவே”

“கண்ணிமை கைந்நொடி யளவே மாத்திரை
நுண்ணிதி னுணர்நதோர் கண்ட வாறே”

ஒற்றுக்கு மாததிரை யொன்றே யளபெழுந்தாற்
நெற்றக குறியதுவே யாம்”

“உன்னல காலே ஊன்ற லரையே
முறுக்கல முக்கால் விடுத்த லொன்றே”

என்றார் பிறருமெனக் கொள்க.

2. அசை

குறிலே நெடிலே குறிலினை ஏனைக் குறில்நெடிலே
நெறியே வரினும் ிரைந்தோற் றடுப்பினும் நேர்நிரையென்
றறிலேய் புரையுமென் தோளி, உதாரணம் ஆழிவேள்வேல்
வேறியே சுருநிரம் விண்டோய் விளாமென்று வேண்வாரே.
(சு)

இ - கை நிரனிறைப் பொருள்கோள் வகையால் நேரசையும்
நிரையசையும் ஆமாறும், அவற்றிற்கு உதாரணம் ஆமாறும்
உணர்த்துதல நுதலிற்று.

(இ - ள்) ¹குறிலே நெடிலே குறிலினை ஏனைக் குறில் நெடிலே நெறியே வரினு நிரைந்தொற் றடுப்பினு நேர்நிரை யென்றறி' எனபது: (குறமெழுத்துத் தனியே வரினும், நெட்டெழுத்துத் தனியே வரினும், குறமெழுத்து ஒற்றடுத்தது வரினும், நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்தது வரினும் நேரசையாம்.) குறிலினைந்து வரினும், குறினெடி லினைந்து வரினும், குறிலினைந் தொற்றடுத்தது வரினும், குறினெடி லினைந் தொற்றடுத்தது வரினும் நிரையசையாம்.

என்னை,

²“நெடில்குறிலு, தனியாய நின்றுமொற் றடுத்தும், நடைபெறும் நேரசை நால்வகை யானே”

³“குறிலினை குறில்நெடிலு தனித்துமொற் றடுத்தும், நெறிமையின் நான்காய் வருநிரை யசையே”

என்றாராகலின்.

‘வேய்புரையு மெனனோளி’ என்பது மகடீஉ முன்னிலை.

உதாரணம் ‘ஆழி வெள் வேல் வெறியே சுரு நிறம் விண்டோய் விளாமென்று வேண்டுவரே’ எனபது: நேரசைக்கு உதாரணம்—ஆ—ழி—வெள்—வேல் எனவும், நிரையசைக்கு உதாரணம் வெறி—சுரு—நிறம்—விளாம எனவுஞ் சொல்லுவர் புலவா, எ - று.

அகலம் உரையிற் கொள்க.

அகலமெனினும், விருத்தியுரை யெனினும் ஒக்கும்.

எனனை,

“அகல மெனப் தாசறக கிளப்பின
விகல மினறி விரித்துரைப் பதுவே”

என்றாராகலின்.

1. குறிலே நெடிலே நெறியே வரினும் நிரைந்தொற் றடுப்பினும் நேரசையாம், குறிலினை யேனைக் குறினெடிலே நெறியே வரினும் நிரைந்தொற் றடுப்பினும் நிரையசையாம் என்றறி என இயைத்துக்கொள்க. 2. யாப்பருங்கலம்-சு. 3. யாப்பருங்கலம்-அ.

சேர்ந்தோர்

‘விண்டிடாய விளாம்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் நேரசை ஓரலகு பெறும், நிரையசை ஈரலகு பெறுமெனக் கொள்க.

வ - று ஆ - எனத் தனிநெடில் நேரசை ஆயினவாறு. ழி - எனத் தனிகுறில் நேரசை ஆயினவாறு. வெள - எனக் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்து நேரசை ஆயினவாறு வேல் என நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்து நேரசை ஆயினவாறு வெறி எனக் குறிலிணைந்து நிரையசை ஆயினவாறு சுறு எனக் குறில் நெடி, லிணைந்து நிரையசை ஆயினவாறு நிறம் - எனக் குறிலிணைந்து, ஒற்றடுத்து நிரையசை ஆயினவாறு விளாம் - எனக் குறிலெழுத்து லிணைந்து ஒற்றடுத்து நிரையசை ஆயினவாறு காண்க.

இவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

சேர்ந்தோர் நேரிசை ஆசிரியப்பா

“போது சாநதம் பொறப ஏநதி
ஆதி நாதற் சோவோர்
சோதி வானந் துன்னு வாரே”

இது நேரசை நான்கும் வந்த செய்யுள்.

நிரையசை
நிரையசை ஆசிரியப்பா

“அணிநிழல் சோகமந் தருணெறி நடாத்திய|
மணிதிகழ் அவிர்ரொளி வர்தனைப்|
பணிபவர் பவந்நி பரிசுறுப் பவரே”

இது நிரையசை நான்கும் வந்த செய்யுள்.

‘குறிலே நெடிலே’ எனனும் இக்காரிகை தனையே இலக்கியமாக அலகிடினும் இழக்காது.

¹என்னை,

²“குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறிலெடில்
ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரும் நிரையும் என்றிசிற்பெயரே”

என்றார் தொல்காப்பியனா.

1. இஃது இவ்விடத்திருப்பது பொருத்தமின்று.

2. தொல. பொருள், செய்யுளியல் - ஈ.

“கோழி வேந்தன் நேரசை நிரையசை
யாழ்புனல் வாழ்க்கை வெறி குரா நிறங் குரால்”

என்று உதாரண மெடுத்தோதினாரு முளரெனக்கொள்க.

3. சீர்

ஈரசை|நாற்சீ'ரகவற குரியவேண் பாலினவாழ்
நேரசை யாலிற்ற மூவசைச்சீர்நேர யாலிறுப்
வாரசை மென்முலை மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்)
ஓரசை யேனின்னுஞ் சீராம் போதுவொருநூலசையே. (கூ)

இ - கை அவ்வசைகளானாகிய சீரகளது பெயர் வேறுபாடு
ணர்ந்துதல் நுதலிற்று.

‘ஈரசை நாற்சீ ரகவறகுரிய, எனபது இரண்டசையி
னான ஆகிய நான்கு சீரும் ஆசிரிய உரிச்சீர் எனபபடும
எ - று.

அகவ லென்னும ஆசிரிய மென்னும ஒக்கும்.

எனனை,

1“அகவ லென்ப தாசிரியப் பெயரே”

என்றாராகலின்.

‘வெண்பாவினவாம நேரசை யாலிற்ற மூவசைச்சீர்’
என்பது: நேரசை இறுதியாகிய மூவசைச்சீர் நானகும்
வெண்பா உரிச்சீர் எனபபடும, எ - று.

‘நிரையா லிறுப வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்’ எனபது.
நிரையசை இறுதியாகிய மூவசைச்சீர் நானகும் வஞ்சி
உரிச்சீர் எனபபடும, எ - று.

‘வாரசை மென்முலை மாதே’ எனபது மகடுஉ முன்னிலை.

1. தொல். பொருள், செய்யுளியல் அக. ஆனால் இச்சூத்திர ம்
தொல்காப்பியத்தில். ‘அகவ லென்ப தாசிரியம்மே’ என்றுளது.

‘ஓரசையே நின்றுஞ் சீராம்’ எனபது: ஓராவிடத்து
நேரசை தானே நின்றுஞ் சீராம், நிரையசை தானே நின்றுஞ்
சீராம்; அவை அசைச்சீர் எனப்படும்; எ - று

‘பொதுவொரு நாலசையே’ எனபது நாலசையினுடைய
சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும்; எ - று

நான கென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி மத்திம
திபமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

என்னை,

1“ ஈரசை கூடிய சீரியற சீரவை
சீரிரண் டென்பர் இயல்புணர்ந் தோரே”

2“ மூவசைச் சீருரிச் சீரிரு ‘நாளகினுள்
நேரிஞ்நான்கும் (வெள்ளை யல்லன்)
பாலினுள் வருகியிங் பாற்பட் டனவே”

“நாலசைச் சீர்பொதுச் சோபதி னுறே
ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே”

என்பன யாப்பருங்கலம்.

“நாலசை யானு நடைபெறும் ஓரசை
சீர்நிலை பெய்தலுரு சிலவிடத் துளவே”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

வாய்பாடு

தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீர்கவற் -
தம்மாங்குடைகாய் அடையின்வேண் பாலிற்கந் தங்கனியாடு
வாமாண் கலையல்குல் மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர் -
நாமாண் புரைத்த அசைச்சீர்த் குதாரணம் நாளிமலரே (எ)

இ - கை. முறையானே முதல நான்கு சீருக்கும் உதாரணம்
ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று

‘தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீர்கவற் காம்’
என்பது. நோநேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நோநிரையாகிய
தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் எனனும் நான்கு சீரும
ஆசிரிய உரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ - று.

1. 2. இவ்விரு குத்திரங்களும் யாப்பருங்கலத்தில் முறையே
கக, கஉ ஆம் குத்திரங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

3. (பா - ம்.) நான்கினும்.

‘ஆங் கடைகாய் அடையின் வெண்பாவிற்’ எனபது: அனவ், கடையிற காய எனனுஞ் சொறபெற்றுத் தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய் எனவரும் நான்கு சீரும் வெண்பா உரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ - று.

‘அந்தங் கணியா வகுத்தவனா சிக்குரிச்சீர்’ எனபது: அவவீற்றினகட் கணி எனனுஞ் சொறபெற்றுத் தேமாங் கணி, புளிமாங்கணி, கருவிளங்கணி, கூவிளங்கணி எனவரும் நான்கு சீரும் வஞ்சி உரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ - று.

‘வாமாண கலையல்குல் மாதே’ என்பது மகடீஉ முனனிலை.

‘நாமாண் புரைத்த அசைச்சீர்க் குதாரண நாள மலரே’ எனபது ஒரோவிடத்தாமென றுரைக்கப்பட்ட ஓரசைச் சீருக்கு உதாரணம் நாள எனபதூஉம், மலர் எனபதூஉம் ஆம் என்றவாறு.

நாள் எனபது நேரசைச் சீருக்கும் மலர் எனபது நிரையசைச் சீருக்கும் உதாரணமாம்.

ஆம் எனபதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி மத்திம தீபமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

இன்னிஈ வெண்பா

“அம்ம பவள்ள வரிநெடுங்க ணுய்வஞ்சிக்
கொமம் பவள்ளகொடிமருங்குல் கோங்கின்
அருமம் பவள்முலை ஓக்குமே (ஒக்கும்)
கரும்ம பவளவாயிற சொல்”

என்னும் பொய்கையாரா வாக்கினுள், ‘ஒக்கும்’ என்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொண்டாற போலக் கொள்க.

உ

தண்ணிழல் தண்பூ நறும்பூ நறுநிழல் தந்துறழ்ந்தால்
எண்ணிநு நாலசைச் சீர்வந் தருக்கும் இனியவற்றுட்
தண்ணிய பூவினங் காய்ச்சீ ரனைய கனியோடொக்கும்
ஒண்ணிழற் சீரசைச் சீரியற் சீரோக்கும் ஒண்தனைக்கே (அ)

இ - கை. பொதுச்சீருக்கு உதாரணமாமாறும், அவற்ற தெண்ணும் பொதுச்சீரும் அசைச் சீரும் செய்யுளாகத்து வருங்கால் தளைவழங்கும் முறைமையும் உணர்த்துதல நுதலிற்று.

‘தண்ணிழல் அருகும்’ என்பது : தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் எனனும் நானகரீனாடும், தண்ணிழல், தண்பூ, நறுமபூ, நறுநிழல் எனனும் நானகரீனையும், முறையானே கொணர துறழ்நதாற பதினாறு நாலசைச் சீருக்கும் உதாரணமாம், (எ - று.)

தேமா, புளிமா கருவிளம், கூவிளம் என்பன அகரீனாறத்தால் வருந்திதுரைக்கப்பட்டன.

‘அருகும்,’ என்பதனால் அச்சீர் செய்யுளாகத்து அருகியன்றி வாரா வெனக் கொள்க.

வ - று “தேமாநதண்ணிழல், தேமாநதண்பூ, தேமாநறுமபூ
புளிமாநதண்ணிழல்; புளிமாநதண்பூ, புளிமாநறுமபூ
கருவிளநதண்ணிழல், கருவிளநதண்பூ, கருவிளநறுமபூ
கூவிளநதண்ணிழல், கூவிளநதண்பூ, கூவிளநறுமபூ

தேமாநறுநிழல் கருவிளநறுநிழல்
புளிமாநறுநிழல் கூவிளநறுநிழல்

எனவுங் கொள்க.

‘இனி அவற்றுள கண்ணிய பூவினம் காயச்சீரணைய’ என்பது : அந் நாலசைச்சீர் பதினாறுளளும், பூவென்னுஞ் சொல்லிற்றுதியாகிய நேரீற்றுப பொதுச்சீரெட்டும், காயென்னுஞ் சொல்லிற்றுதியாகிய வெண்பா உரிச்சீரே ‘போலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாவது வெண்டனையாகவும் ஒன்றாதது கலித்தனையாகவும் வழங்கப்படும், (எ - று.)

‘கனியொடொக்கும் ஒண்ணிழற்சீர்’ என்பது : நிழலென்னுஞ் சொல்லிற்றுதியாகிய நினையீற்றுப பொதுச்சீரெட்டும், கனியென்னுஞ் சொல்லிற்றுதியாகிய வஞ்சி உரிச்சீரேபோலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றினும் ஒன்றாவிடனும் வஞ்சித்தனையென்று வழங்கப்படும்; (எ - று.)

‘அசைச்சீர் இயறசி ரொக்கும’ எனபது : ஓரசைச்சீர் ஆசிரிய உரிச்சீரேபோலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது ஆசிரியத்தனையாகவும், ஒன்றாதது இயற்சீர் வெண்டனையாகவும் வழங்கப்படும் ; (எ - று.)

இயறசிர் எனினும் ஆசிரிய உரிச்சீர் எனினும் ஒக்கும்

என்னை,

“இயறசி ரெலலாம ஆசிரிய உரிச்சீர்”

என்றாராகலின்.

‘ஒண்தனைக்கே’ எனபது : ஒளளிய தனை வழங்கு மிடத்து, எ - று.

‘ஒண்தனை’ என்பதனை இறுதி விளக்காகப் பொரு ளுரைத்துக் கொள்க. ‘கண்ணிய பூவினம்’ என்று சிறப் பித்த வதனால் வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீர் வாரா, ஆசிரி யத்துளளுங் குறறுகரம் வந்துழி யனறி வாரா, கலியினுள் ளும் பெரும்பானமையுங் குறறுகரம் வந்துழி யனறி வாரா வஞ்சியுட் குறறுகரம் வாராதேயும் வரப்பெறும், வஞ்சியுள் இரண்டு நாலசைச்சீர் ஓரடியுள் அருகிக்¹ கண்ணுற்று நிற்க வும் பெறும் ; அல்லனவற்றுள் பெரும்பானமையும் ஓரடியு ளொன்றன்றறி வாரா ; இரண்டுவரினுங் கண்ணுற்று நில்லா பாவினத்துளளும் புயினுறு வாரா வெனக்கொள்க. ‘ஒண் ணிழறசிர்’ என்று சிறப்பித்த வதனால் நிழல் எனனுஞ் சொல்லிறுதியாகிய நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர் எட்டும வஞ்சியுள்ளல்து வாரா எனக் கொள்க.

என்னை,

“நாலசை யான்நடை பெற்றன வஞ்சியுள் ஈரொன் றனைதலு மேனுழி யொன்றுசென் றுகலும் அந்தம் நிரையசை வந்தன கூறிய வஞ்சிக் குரியன ஆதலும் ஆகு மெனப் அறிந்திசி னேரே”

என்றார் காக்கைபாடினியாா.

1. கண்ணுற்று—நெருங்கி, இயைந்து.

இனி, ஒரு சாரார் வெண்பாவினுள் அளபெழுந்தால நாலசைச்சீர் வருமென்பார் உளராயினும், அவ்வா றல கிட்டு உதாரண வாய்பாட்டால் ஓசை யூட்டும்பொழுது செப்பலோசை பிழைக்கு மென்பதூஉம, ஆண்டுச் சீரும், தனையுஞ் சிதைய வாராமைமான அளபெடுப்பனவு மல்ல, அளபெடுப்பினும் அளபெடைகள் அலகு காரியம் பெறு வனவும் அவ்ல வெண்பதூஉம காகக்கைபாடினியார் முத லாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு. அதுவே இந்நூலுடையா ருக்கும் உடனபாடு.

உதாரண இலக்கிய முதனியைப்படிச் செய்யுள்

குன்றக் குறவன் அகவல்போன் னொம்வேண் பாட்டுவஞ்சிக்
கோன்று முதாரணம் பூந்தா மரையென்ப ஓரசைச்சீர்
நன்றறி வாரிற் கயவரும் பாலோடு நாலசைச்சீர்க்
கன்றதென் னொள்ளற பள்ளத்தி னோடங்கண் வானத்துமே

(க)

இ - கை. முறையானே ஐந்தாவகைப்பட்ட சீரானும் வந்த இலக்கியங்கடகு முதனியைப் புணர்த்துத்ல் நுதலிற்று.

‘குன்றக்குறவன் அகவல்’

ஆசிரியப்பா

“குன்றக் குறவன் காதல் மடமகள்
வரையர மகளிர் புரையுஞ் சாயலள்
ஐயள் அருமபிய முலையள்
செய்ய வாயினள் மார்பினள் சுணங்கே.”

இந்நேரிசை யாசிரியப் பாட்டினுள் ஆசிரிய உரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க

‘பொன்றொம் வெண்பாட்டு.’

1 அலகிடுதல்—அசை கருவியாக அளவிடுதல்.

2 ஐவகைச் சீராவன க. ஈரசைச்சீர் உ. காய்ச்சீர் ந. கனிச்சீர். ச. நாலசைச்சீர் டு. ஓரசைச்சீர் என்பன மூவகைச்சீரை இரண்டாகப் பிரித்தார், அவை வெவ்வேறு பாக்களுக்குக் குரியன வாதலும், தனே வேறுபடுதலுங் கருதி.

3. ஐங்குறுநூறு, குன்றக்குறவன் பத்து - டு.

வெண்பா

“பொன்னூர் மாரபிற புண்கழற்காற் இளளிபேர்
உன்னேனென் றாமுலத்தை பற்றினேற—கெனனோ
மன்னொடு வாயெலலாம் மலகுநீக் கோழிப்
புன்னுடன் பேரே வ்ரும”.

இந்நேரிசை வெண்பாவினுள் வெண்பா உரிச்சோ
நான்கும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க

‘வஞ்சிக்கொன்று முதாரணம் பூந்தாமரை யெனப்.

வஞ்சிப்பா

“பூந்தாமரைப் போதவுமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும
வளவயலிடைக் களவயின் மகிழ்
வினைச்சுழ்பலை மனைச்சிலம்பவும்
மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்குழ்பலைக் கயலார்பபவும்
நாளும
மகிழு மகிழ்தாங் கூரன
புகழ்த லானுப் பெருவண மையனே”

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாட்டினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் நான்
கும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க

‘ஓரசைச்சோ நன்றறி வாரிற கயவரும் பாலொடு’

குறள் வெண்பா

“நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல விலா

இக்குறள் வெண்பாவினுள், ‘இலா’ என நிரையசைச்
-சீர் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

“²பாலொடு தேனகலந் தறநே பணிமொழி
வாலெயி றுறிய நீர்.”

1. திருக்குறள், பொருள், கயமை - உ.

2. திருக்குறள், காமம்; காதற்சிறப்புரைத்தல் - க.

இக் குறள் வெண்பாவினுள், 'சீர்' என நேரசை வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'நாலசைச்சீர்க் கன்ற தெனனார் அள்ளற பள்ளத்தி னோடங்கண் வானத்தும,'

¹“அள்ளற்பள்ளத் தகனசோனாட்டு
வேங்கைவாழில் வியன்குன்றாரன்” -

என்னும் பழம்பாட்டினுள் ஓரடியுள் இரண்டு நாலசைச் சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா

²“அங்கை வானத் தமர ரரசரும
வெங்குளியானே வேல வேந்தரும
வடிவா கூந் தன் மங்கையரும
கடிமலரேந் திக் கதழந் திறைஞ்சச்
சிங்கஞ்சுமந் திமணியணைமிசைக்
கொங் கவி ரசோ கிள குளிர்நிழற்கிழ்ச்
செழு நீர்ப் பவ ளத் திரள காமபின்
முழு மதி புரை யு முக்குடைநீழல்
வெங்கண் வினைப பகை விளியெய்தப
பொன புனை நெடு மதில் புடைவளைப்ப
அனந த சதுட்டய மவையெய்த
நனந் தலை யுல குடை நவைநீங்க
மந் த மா ருத மருங்கசைப்ப
அந் தர துந் துபி நினறியமப
இலங் கு சா மரை யெழுநதலமர
நலங் கிளா பூ மழை நனிசொரிதர
இனிதிருந்
தருணெறி நடாத்திய ஆதிதன
திருவடி பரவுதுஞ் சித்திபெற்றப் பொருட்டே”

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாவினுள் நாலசைச்சீர் பதினாறும் அடிதோறும் முதற்கணணை வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

1. இது, வஞ்சிப்பாவினுள் ஓரடிககண இரண்டு நாலசைச் சீர் வருதற்கும், கண்ணுற்று நிறற்றகும், குற்றியலுகரம்பெற்றும், பெருமலும் வருதற்கும் உதாரணமாதல அறிக

2. திருப்பாமாலை.

இதனுள், நேரீற்றுப்பொதுச்சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டளையாகவும், ஒன்றதது கலித்தளையாகவும், நிரையீற்றுப் பொதுச் சீர் வின்று தன வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றினும், ஒன்று விடினும் வஞ்சித்தளையாகவும் கொண்டு வழங்கப்படும் எ-று.

இவவாறு பிறரும்,

1“குன்று கூதிர பண்பு தோழி
விளியிசை முத்துறழ் என்றிவை யெல்லாம்
தெளிய வந்த செந்துறைச் செந்துறை”

என்று உதாரண மெடுத்தேத்தாதின ரெனக் கொள்க.

‘அனறதெனனா’ என்பதை அன்ற வெனனா ரெனக் கொள்க.

4. தலை

தன்சீர் தனதொன்றின் தன்தலை யாந்தண வாதவஞ்சி வண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக் குறித்துவல் லோர்வகுத்த வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தலை யாய்விடும் வெண்தளையாம் ஒண்சீர் அகவல் உரிச்சீர் விகற்பமும் ஒண்ணுதலே. (க0)

இ - கை. நின்ற சீரி னீற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் தமமு ளொன்றுவதும் ஒன்றததுமாகிய ஏழதளையும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

2‘தன்சீர் தனதொன்றின் தன தளையாம்,’ என்பது தன சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்று வது தன தளையாம் ; எ - று.

எனவே, ஆசிரிய உரிச்சீர் நின்று தன வருஞ்சீர் முதலசையோடு நேரா யொன்றுவது நேரொன்றிசியத் தலை

1. இஃது உதாரண முதல் நினைப்புப் போலும்?

2. சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை ‘தனசீர்’ என்றே பாடங்கொண்டு, ‘தன் என்பன இரண்டும் ஆசிரியப்பா முதலிய மூன்றையும் தனித்தனி சுட்டுமாறு நின்றன,’ என்பா.

பாம; நிரையாய் ஒன்றுவது ஈரையோன்றிசிரியத் தனையாம. வெண்பா உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்தனையாம. வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையாம; எ - று.

‘தனவாத’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் தன் சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்று வதூஉந் தன் தனையே சிறப்பினரூயினு மெனக் கொள்க.

‘வஞ்சிவண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக்குறித்து,’ என்பது ; வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று தனவருஞ்சீர் முதலசையோடொன ருததூஉம ஒன்றுத் வஞ்சித்தனையாம;) எ - று.

‘வண்சீர்’ என்று சிறப்பித்த வதனால் வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொனருததூஉம ஒன்றுத் வஞ்சித்தனையே சிறப்பினரூயினும் எனக் கொள்க

‘வல்லோர் வகுத்த வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தனையாய் விடும’ என்பது : (வெண்பா உரிச்சீர் நின்று தனவருஞ்சீர் முதலசையோ டொனருதது கலித்தனையாம) எ - று.

‘வல்லோர் வகுத்த,’ என்று சிறப்பித்த வதனால், வெண்பா உரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொனருததூஉம, கலித்தனையே சிறப்பினரூயினு மெனக் கொள்க.)

‘வெண் தனையாம ஒண்சீரகவல் உரிச்சீர் விகற்பமும் எனபது, (ஆசிரிய உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முத லசையோ டொனருதது, இயற்சீர் வெண்தனையாம); எ - று.

‘ஒண்சீர்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரிய உரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொனருததூஉம, இயற்சீர் வெண்தனையே சிறப்பினரூயினும் எனக் கொள்க.

‘ஒண்ணுதலே என்பது : மகடுஉ முன்னிலை.

என்னை,

“இயறசீர இரண்டு தலைபெயல் தம்முள்
விகற்பம் இலவாய விரவி நடப்பின
அதற்பெயர் ஆசிரி யத்தனை யாகும்”

“இயறசீர இரண்டு தலைபெயல் தம்முள்
விகற்ப வகையது வெண்தனை யாகும்”

“உரிசசீ ரதனுள் உரைத்தமை யன்றிக்
கலககுந் தனையெனக் கண்டிசி னேரே”

“வெண்சீர இறுதிக கிணையசை பின்வரக்
கண்டன எல்லாம் கவித்தனை யாகும்”

“தனசீர் இரண்டு தலைப்பெயல் தம்முறொத
தொன்றினும் ஒன்றா தொழியினும் வருசியின
பந்தம் எனப்பெயர் பகரப் படுமே”

எனார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புச் செய்யுள்

திருமழை உள்ளார் அகவல் சிலைவிலங் காகும்வேள்ளை
மருளறு வஞ்சிமந் தாரிலம் வந்துமை தீர்கலியின்

[கண்ணனென்ப]

தேரீவுறு பந்தநல் லாய் செல்வப் டோர்க்கதக்
துரிமையின் கண்ணின்மை ஓரசைச் சீருக குதாரணமே.

(கக)

இ - கை அததனைகளான வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப்
புணர்த்துதல் நுதலிறறு.

‘திருமழை யுள்ளா ரகவல்’

ஆரீரியப்பா

1 “திருமழை தலைஇய இருணிற விசுமபின
விண்ணதா இமிழிசை கடுப்பப்
பண்ணமைந தவாதேர் சென்ற வாதே”

இது நிரையொன றுசிரியத தனையான வந்த செயயுள்.

1. “திருமழை தலைஇய இருணிற விசுமபின, விண்ணதா இமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைதது” எனபது மலைபடுகடாத்திங் முன இரண்டடியாக உள்ளது

ஆசிரியப்பா

*“உள்ளார்/கொல்லோ/தோழி/முள்ளுடை
அவங்குலை ஈந்தின சிலம்பிப்பாதி செங்காய
துகிலப்பாதி பவளம் ஏயககும்
அகிலபடு களளியங் காடிற்ற தோரே”

இது நேரொன றுசிரியத் தகையான வந்த செய்யுள்.

‘சிலை விலங்காகும் வெளளை’

வெண்பா

“சிலைவிலங்கு/ந்ளபுருவஞ் சென்றெசிய நோக்கி
முலைவிலங்கிற நென்று முனிவாள - மலைவிலங்கு
தாரமலை மார்பு தனிமை பொறுக்குமோ
காரமலை கண்கூடும் போது”

இது வெண்சொ வெண்டையாணும், இயற்சீர் வெண்
டையாணும் வந்த செய்யுள்.

‘மருளறு வஞ்சிமந் தாநிலம் வந்து’

வஞ்சிப்பா

†“மந்தாநிலம்/வந்தசைப்ப
வெண்சாம்பரை ¹புடைபெயாதரச
செந்தாமரை நாணமலாமிசை
எனவாங்கு
இனிதின ஒதுங்கிய இறைவனை
மனமொழி மெய்களின வணங்குதும் மகிழ்ந்தே.”

இது மயக்கமற வகுத்த வஞ்சித்தகை ஒன்றாகத் தூஉக்
ஒன்றிப்பதூஉமாக வந்த செய்யுள்.

‘மைதீர் கலியின தெரிவுறு பந்தம் செல்வப்போர்க்
கதககண்ணன்’

(பாடம்) 1. புடையிரட்ட

* இப்பாட்டு ஐங்குறு நூறு அச்சுப் புத்தகத்தில் தனியாகக்
குறிப்பிட்டுள்ள பாட்டுக்களில் உஆம் பாட்டாக உள்ளது.

† திருப்பாமலை.

கலீப்பர

“செல்வப்போர்க்கு தக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சிவவாழி
முலலைத்தா மற்றன்னா முடித்தையை முருககிப்போய்
எலலைநீ வியனகொணமு இடைநுழையு மதியமபோல்
மல்லலோங் கெழிலயானை மருமமபாயந் தொளித்ததே.”

இது மயக்கமிலலாக் கலித்தனாயான வந்த செய்யுள்.

‘நல்லாய’ எனபது மகடுஉ முன்னிலை.

‘உரிமையின கண்ணினமை ஓராசைச் சீருக் குதாரணம்’

வஞ்சி வீருந்தந்

“உரிமை யின்கண் ணின்மையால்
அரிமதர் மழைக் கண்ணன்
செருமதி செய்திமையால்
பெருமை கொன்ற எனபவே.”

இம் முச்சரடி ஸஞ்சிவிருதகூத்துள் மழை என்னும்
நீரையசைச்சீர இயறசீரேபோல நினது வருஞ்சீர் முதலசை
யோடொன்றுமையின இயறசீர வெணதனை யாயிறறு
செய்யென்னும் நேரசைச்சீர இயறசீர போல நினது
வருஞ்சீர முதலசையோ டொன்றினமையின் ஆசிரியத் தனை
யாயிறறு.

5. அடி

குறளிரு சீரடி சிந்துழச் சீரடி நாலொருசீர்
அறைதகு காலு அளவோடு நேரடி ஐயொருசீர்
நிறைதகு பாத நெடிலடி யானடு மேன்பனைத்தோள்
கறைகெழு வேற்கணல் லாய்மிக்க பாதங் கழிநெடிவே. (கஉ)

இ - ளை. அத்தனைகளான் வந்த அடிகளது பெயர் வேறு
பாடுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘குறளிரு சீரடி’ என்பது: இருசீரான் வந்த அடி
குறளடி எனப்படும்; எ - று.

‘சிந்துழச்சீரடி’ என்பது: முச்சீரான் வந்த அடி சிந்துடி
எனப்படும்; எ - று.

‘நாலொருசீர் அறைதருகாலை யளவொடு நேரடி’
என்பது: நாறசீரான் வந்த அடி அளவடி எனறும் நேரடி
என்றுஞ் சொல்லப்படும், எ - று.

‘ஐயொருசீர் நிறைதரு பாத நெடிலடியாம்’ எனபது.
ஐஞ்சீரான வந்த அடி நெடிலடி எனப்படும், எ - று.

‘நெடுமென டணைததேதாள கறைகெழு வேறகணல்லாய்’
என்பது: மகடுஉ முன்னிலை.

‘மிக்கபாதவ கழிநெடில்’ எனபது ஐஞ்சீரின் மிகக்
சீரான வரும் அடியெலவாகு கழிநெடிலடி எனப்படும் எ-று.
அகலம் உரையிற கொளக.

எனனை,

“குறளடி சிந்தடி இருசீர் முசசீர்
அளவடி நெடிலடி நாறசீர் ஐஞ்சீர்
நிரனிறை வகையான நிறுத்தனர் கொளலே”

“கழிநெடில் அடியே கசடறக கிளப்பின
அறுசீர் முதலா ஐயிரண டரு
வருவன பிறவும வகுத்தனா கொளலே”

என டன யாட்பருங்கலம்.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

‘திரைத்த இருது குறள்சிந் தளவடி சேம்பமுத்து’
‘விரிக்கு நெடிலடி’ வேனெடுங் கண்ணிவேன் றுன்வினையின்
இரைக்குங் கணிகொண்ட, மவடிவோடிடங், கொங்குமற்றும்
கரிககைக் கவான் மருப் போமுலை மாதர் கழிநெடிலே. (கரு)

இ கை. அவ்வடிகளான் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதல் நினைப்
புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘திரைத்தவிருது குறளசிந்து’

வஞ்சித்துறை

“திரைத்த சாலிகை
நிரைத்த போனிரந்

* யாப்பருங்கலம் - உசு.

† யாப்பருங்கலம் - உஇ.

‡ குளாமணி. சிய - களஉ.

நிரைப்ப தேன்களே
விரைக்கொள் மாலையாய்.”

இது குறளடியான வந்த செய்யுள்.

வஞ்சி விருந்தம்

*“இருது வேற்றுமை யினையாற
சுருதி மேற்றற்க கத்தினே
டரிது வேற்றுமை யாகவே
சுருது வேற்றடங் கையினாய்”

இது சிந்தடியான வந்த செய்யுள்.

‘அளவடி தேம பழுதது’

கவி விருந்தம்

†“தேம்பழுத தினியநீர் மூன்றுந் தீம்பலா
மேம்பழுத தளிந்தன சுளையும் வேரியும்
மாம்பழக் கனிகளும் மதுததண டட்டமும
தாமபழுத் துளசில தவள மாடமே.”

இஃது அளவடியான வந்த செய்யுள்.

‘விரிக்கு நெடிவடி வென்றான வினையின’

கவித்துறை

‡“வென்றான[வினையின்]¹தொகையாய்[விரிந்து]தனகண்
ஒன்றாய்ப் பரந்த உணர்வின் ஒழியாது முற்றும்
சென்றான திகழுஞ் சுடாகு மொளியொத்தது யாகி
நின்றான அடிககீழ்ப் பணிந்தார் வினைந்நகி நின்றார்”

இது நெடிவடியான வந்த செய்யுள்.

‘இரைக்குங் கணிகொண்ட மூவடிவோடிடங் கொங்கு
மற்றும்’

(பாடம்.) 1. தொகையாகி.

* குளாமணி. சீய - க௭௦.

† குளாமணி, நகர் - ௧௪,

‡ குளாமணி, காப்பு.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“இரைக்குமஞ்சிறைப் பறவைக் ளெனப்பெயர்,
இனவண்டு புடைகுழ;
நுரைக்க ளென்னுமக் குழம்புகள் திகழந்தெழ
நுடங்கிய விலையததால்
திரைக்க ரங்களிற செழுமலைச் சந்தனத்
திரளகளைக் கரைமேலவைத்
தரைக்கு மறறிது குணகடல திரையொடு
பொருதல தவியாதே ”

இஃது அறுசீர்க் கழிநெடிலடியான வந்த செய்யுள்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“கணிகொண்டலா நதந்றவேங்கை யோடு
கமழ்கின்ற காநத் ளீதழால்
அணிகொண் டலர்நத வனமலை சூடி
அகிலாவி குஞ்சி கமழ
மணிகுண டலங்கள் இருபாலும் வந்து
வரையாக மீது திவளத
துணிகொண் டலங்கு சுடாவேலி னோடு
வருவானிதென கொல துணிவே ”

இஃது எழுசீர்க் கழிநெடிலடியான வந்த செய்யுள்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

“முவடிவி ன்னிரண்டு குழசுடரும நாண்
முழுதுலக் குழியெழின முனைவயிர் நாற்றித்
துவடிவி ன்னிலங்கு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன அடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டாக்
சேவடிகள் தாமரையின சேயிதழ்கள தீண்டச்
சிவநதனவோ சேவடியின செங்கதிர்கள் பாயப்
புவடிவு கொண்டனவோ பொங்கொளிகள் குழநது
புலங்கொளா வாலெமக்கெம் புண்ணியாதங் கோவே.”

இஃது எண்சீர்க் கழிநெடிலடியான வந்த செய்யுள்.

* ஞானாமணி, கல-இக. † ‘குழம்பு கொண்டெதிர்த்தெழ.’

‡ ஞானாமணி, அரசி-கக. § ஞானாமணி, துறவு-கச. ,

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடி.லடி யாரிரிய விருத்தம்

“இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கை வாளியின எதிர்ந்த தானையை
இலங்கும் ஆழியின விலங்கியோள்
மூடங்கு வாலுளை மடங்கல மீமிசை முனிந்து சென்றுடன்
முரண்ட ராசனை முருக்கியோள்
வடங்கொண மெனமுலை நுடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை சுந்தர்
வனங்கொள் பூணமுலை மகிழ்ந்தகோன்
தடங்கொள் தாமரை யிடங்கொள சேவடி தலைக்கு வைப்பவர்
தமக்கு வெநதுயா தவிககுமே.”

இஃது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடி.லடியான வந்த செய்யுள்.

பதின்சீர்க் கழிநெடி.லடி யாரிரிய விருத்தம்

“கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாத ரோடு
கூடு நீடு மோடை நெற்றி
வெங்கண யானே வேந்தா போந்து வேத கீத
நாத வென்று நின்று தாழ
அங்க புவவ மாதி யாய வாதி நூலி
னீதி யோது மாதி யாய
*செங்கண மாலைகாலை மாலை சேர்நா சேர்வா
சோதி சோந்த சித்தி தானே”

இது பதினசீர்க் கழிநெடி.லடியான வந்த செய்யுள்.

‘மற்றும்’ எனபதனால் பதினசீரின் மிக்கு வருவனவு
முள்; அவை யாபபருங்கல விருத்தியுட் கணடுகொள்க.

‘வேனெடுங்கண்ணி’ எனபதுங், ‘சரிக்கைக் கலாசு
மருப்பேர் முலைமாதர்’ எனபதும் மகடே உ முன்னிலை.

‘கழிநெடிலே’ என்பது: அவை யெல்லாம் கழிநெடி
லடியாம எ - று.

‘விரிக்கு நெடி.லடி’ என்று சிறப்பித்தவதனால் எண்
சீரின் மிக்க சீரான் வருமடிகள் சிறப்பிலவெனக் கொள்க

(பாடம்) 1. பூர்வம்.

‘செங்கண மாலை காலை’ ககர வொற்று விகாரத்தாற்
பெருக்கது.

என்ன,

“இரண்டு முதலா எட்டி ருகத்
திரண்ட சீராள் அடிமுடி வுடைய
இறந்த வரினு மடிமுடி வுடைய
சிறத்த உகல் செய்யு ளுள்ளே”

என்றார் கங்கைபாடியாரியார்

நான்கு பாக்களுக்கும் உரிய அடியின் சிறுமையும் பெருமையும்

வெள்ளைக் கிரண்டடி வஞ்சிக்கு மூன்றடி, மூன்றகவற்
'கௌளப் படாக்கலிக் கிரண்டா'கும் இழிபுரைப்போ
உள்ளக் கருத்தின் அளவே பெருமையொண் போதலைத்
கள்ளக் கடுகெயே கீதகரி மென்குழற் காரிகையே. (கசு)

இ - கை. அவ்வடி வரையறையான வந்த நான்குபாவிற்குஞ்
சிறுமை பெருமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'வெள்ளைக் கிரண்டடி இழிபு' என்பது: வெண்பாவிற்கு
கிரண்டடியே சிறுமை எ - று.

'வஞ்சிக்கு மூன்றடி இழிபு' என்பது: வஞ்சிப்பாவிற்கு
மூன்றடியே சிறுமை, எ - று.

'மூன்றகவறது இழிபு' என்பது, ஆசிரியப்பாவிற்கு
மூன்றடியே சிறுமை; எ - று.

'கௌளப்படாக்கலிக் கிரண்டாகும் இழிபு' என்பது:
கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை எ - று.

'இழிபு' என்பது. நான்கு பாவிற்கும் 'சிறுமை' எ - று.

'உரைப்போ' உள்ளக் கருத்தினளவே பெருமை
என்பது; நான்கு பாவிற்கும் பெருமைக் கெகலை பாடுவோ
எ - று பொருளா முடிவுக் கூறிட்டே, வரையறையிலலை; எ - று

'ஒன்போதலைத் த... காரிகையே' என்பது: மகடே
மூன்னிலை.

* இழிபு - சிறுமை; சிறுமெலலை, இதுவெள்ளைக்கு, வஞ்சிக்கு
அகவற்கு என்பவற்றோடும் சென்று இயையும்.

‘எள்ளப்படாக்க் கலிக்கு’ என்று சிறப்பித்த வதனால் துள்ளிலோசையிற சிறிதுங் வழுவாது நாறசீர் நாலடியான் வருவது தரவு ஷோச்சக்ககலிடபா என்றும், துள்ளிலோசையிற சிறிது வழவி நாறசீர் நாலடியான வருவது கலிவிருத்தம் என்றும், தெரிநதுணரப்படும் எனக் கொள்க.

‘வெள்ளைக் கிரண்டாம் அகவறகு மூன்று கலிக்கடி நான கௌளப்படாவஞ்சிப பாவிறகு மூன்றும் இழிபு’ என்று பாக்களை முறையிற கூறுது தலைதமோற்றமாகக் காரிகை சொல்லவேண்டிய தெனனையோ வெனின, தலைதமோற்றங் தந்து புணாந்துரைத்த லென்பது தந்திர வுத்தியாகலின. அன்றியும் மயேச்சுரர் முதலாகிய ஒருசார் ஆசிரியர் வஞ்சிப்பா இரண்டடியானும் வரப்பெறும் என்றோரென்ப தூஉம், ஆசிரியப்பா இரண்டடிச் சுரிதகமாய் வரப்பெறும் எனாரர் எனபதூஉம் அறிவித்தறகு எனக்கொள்க.

என்னை,

“வெண்பா ஆசிரியங் கலியே வஞ்சியென
நுண்பா உணாநதோர நுவலுங் காலை
இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் இரண்டும்
திரண்ட அடியின சிறுமைக் கெல்லை”

எனறெடுத்தோதிய மயேச்சுரர் வஞ்சிச் சிறுமைக்குக் காட்டும் பாட்டு.—

வஞ்சிப்பா

“பூநதன்சின்ன மலர்மலகிய பொழிற்பிண்டி
வேந்தன்புகழ் பரவாதவர் வினைவெல்லார்

அதனால்

அறிவன தடியினை பரவிப்
பெறுகுவர் யாவரும் பிறவியில் நெறியே.”

இதனை முச்சரடி வஞ்சியாக அலகிட்டு இரண்டடி யாமாறு கண்டு கொள்க.

எனனை,

“ஒருதொடை ஈரடி வெண்பாச் சிறுமை
இருதொடை மூன்றும் அடியி னிழிநது
வருவன ஆசிரியம் இலலென மொழிப
வஞ்சியும் அப்பா வழக்கின ஆகும்”

“நானகாம் அடியினும் முனருந தொடையினும்
தாழந்து கலிப்பா தழுவுதல இலவே”

“உரைப்போர குறிப்பினை 'நீக்கிப் பெருமை
வரைத்தித் துணையென வைத்துரை யிலலென
றுரைததனா மாதோ உணரநதிசி னோரே”

என்றா காககைபாடினியா

உதாரண இலக்கிய முநலநினைப்புக் காரிகை

அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக் கிழிபக வற்கிழிபு
குறித்தாங் குரைப்பின் முதுக்குறைந் தாங்குறை பாக்கவியின்
திறத்தா றிதுசெல்வப போாச்செங்கண் மேதிவஞ் சிச்சிறுமை
புறத்தாழ் கருமென் குழல்திரு வேயன்ன பூங்கொடியே. (௭ ௫)

இ - கை. அவவடி வரையறையான வந்த இலக்கியங்கட்கு
முதலநினைப புணராததுதல் நுதலிற்று.

‘அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு’

குறள் வெண்பா

*“அறத்தா றிதுவென, வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டோநதா னிடை.”

இஃது இரண்டடியான வெண்பாவிற்குச் சிறுமை
வந்தவாறு.

‘அகவறகிழிபு குறித்தாங் குரைப்பின முதுக்குறைந்
தாம்’

(பாடம்) 1 யன்றிப்பெருமை (யாப்பருங்கலவிருத்தி,
பக்கம்-௧௨௩)

* குறள், அறன்வலி - எ.

ஆசிரியப்பா

“முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
மலைபன ஓளவேந் கண்ணி
முலையும வாரா முதுக்குறைந் தனளே”

இது மூன்றடிமான ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமை
வந்தவாறு.

‘குறையாக கலியின திறத் தா நிதுசெல்வப் போர்’

நடவுகொச்சகக் கலிப்பா

*“செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் ..மருமம்பாய்ந்தொளித்ததே”

இது நான்கடிமாத் கலிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்த
வாறு.

‘செங்கண்மேதி வஞ்சிச் சிறுமை’

வஞ்சிப்பா

“செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி
அங்கண்லத தவரருந்திப
பொழிறகாஞ்சி நிழறறுயிலும
செழுநீர்,
தவ்வயத் தழனி யூரன
புகழ்த னானப பெருவண மையனே”

இது மூன்றடிமான வஞ்சிப்பாவிற்குச் சிறுமை
வந்தவாறு.

‘புறித்தாழ கருமென குழல்திரு வேயானன பூவகொடிய’
என்பது : மகடே முன்னிலை, ஆங்கு : அசை.

6. தொடை

எழுவா யெழுத்தோன்றின் மோனை இறுதி இயைபிசுண்டாம்
வழுவா எழுத்தோன்றின் மாதேன்துகை மறுதலைத்த
மொழியான் வரினும் மூரணடி தோறு முதன்மொழிக்கண்
அழியா தளபெனே தோன்றவ தாகும் அளபெடையே. (கக)

* இச்செய்யுளை இதனால் ௩.௪-ஆவது பக்கத்திற காண்க.

1 அடிமோனை
இணைமோனை
பொழிப்புமோனை
ஒருஉமோனை	கூழைமோனை
மேறகதுவாய் மோனை
கீழககதுவாய்மோனை
முற்றுமோனை—எனவும்.
2 அடியியைபு
இணையியைபு
பொழிப்பியைபு
ஒருஉவியைபு	கூழையியைபு
மேறகதுவாயியைபு
கீழககதுவாயியைபு
முற்றியைபு—எனவும்.
3 அடியெதுகை
இணையெதுகை
பொழிப்பெதுகை
ஒருஉவெதுகை	கூழையெதுகை
மேறகதுவாயெதுகை
கீழககதுவாயெதுகை
முற்றெதுகை—எனவும்
4 அடிமுரண
இணைமுரண
பொழிப்புமுரண
ஒருஉமுரண	கூழைமுரண
மேறகதுவாய்முரண
கீழககதுவாய்முரண
முற்றுமுரண—எனவும்,
5 அடியளபெடை
இணையளபெடை
பொழிப்பளபெடை
ஒருஉவளபெடை	கூழையளபெடை
மேறகதுவாயளபெடை
கீழககதுவாயளபெடை
முற்றளபெடை—எனவும்,

அந்தாதிக் கொடை, இரட்டைத் தொடை, மீரநகொடை எனனும் தொடையும், தொடைவிகற்பமும் ஆமாறுணர்த்து துவான எடுத்துக்கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை அடிமோனையும், அடியியையும் அடியெதுகையும், அடிமுரணும், அடியளபெடையும் ஆமாறுணர்த்து தல் துதவிற்று.

‘எழுவாயெழுத் தொன்றின் மோனை’ எனபது: அடிதோறும் முதலெழுத் தொணநிவரத் தொடுபது அடிமோனைத்தோடை எனபபடும்: எ - று.

எழுவாபெணினும், ஆதியெணினும், முதலெணினும் ஒக்கும். மோனையெணினும், முற்றெணையெணினும் ஒக்கும்

‘இறுதியியைப்’ என்பது: அடிதோறும் இறுதிக்கண் நின்ற எழுத்தானும், சொல்லானும் ஒன்றிவரத் தொடுபது அடியியைபுத்தோடை எனப்படும்; எ - று.

‘இரண்டாம வழுவா எழுத்தொன்றின் எதுகை’ என்பது, அடிதோறும் முதற்கண் இரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத் தொடுபது அடியெதுகைத்தோடை எனப்படும்; எ - று.

‘மாதே’ என்பது மகடுஉ முன்னிலை, ‘இரண்டா மெழுத் தொன்றி நெதுகை’ எனனது ‘வழுவா வெழுத்து’ என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், இரண்டாமெழுத் தொன்றிவரினும் முதலெழுத்தெல்லாந் தமமுள் ஒத்த அளவினவாய வந்து கட்டு எனபதற்குப் பட்டு எனபதல்லது பாட்டு எனபது எதுகையாகாது, காட்டு எனபதற்குப் பாட்டு எனபதல்லது பட்டு எனபது எதுகையாகாது எனக்கொள்க.

‘மறுதலைத்த மொழியான வரினு முரண’ என்பது: அடிதோறும் முதற்கட் சொல்லானும், பொருளானும் மறுதலைப்படத் தொடுபது அடிமுரண தோடை எனப்படும்; எ - று.

‘மொழியான வரினும்’ என்ற உண்மையாற பொருளான வரினும் எனபதாயிற்று. ‘அடிதோறும்’ எனபது மத்திய தீபகம் எனக் கொள்க.

‘முதன்மொழிக்கண் அழியா தளபெடுத்த தொன்றுவ’ தாகும் அளபெடையே’ எனபது: அடிதோறும் முதற்கண் உயிரானும், ஒற்றானும் அளபெடுத்தொன்றிவரத் தொடுபது அடியளபெடைத்தோடை எனப்படும், எ - று.

‘அழியாது’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற நளபெடையுந் தமமுள் ஒன்றிவரத் தொடுபது சிறப்படைத்து, தொடை விகற்பத்துள் நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொறநளபெடையுந் தமமுள் மறுதலைப்படத் தொடுப்பினும் இழுக்காது எனக் கொள்க.

என்னை,

“முதலெழுத தொன்றின் மோனை யெதுகை
முதலெழுத தளவோ டொததது முதலா
அஃதொழித் தொன்றி னாகு மெனப்
இவ்விரு தொடைகளுங் கிளையெழுத துரிய”

என்றார் பல்காயனார்.

*“இறுவா ¹யொப்பினஃ தியைபென மொழிப”

†“மொழியினும் பொருளினு முரணுதல முரணே”

என்றார் தோல்காப்பியனார்.

“அளபெடைத் தொடைக்கே அளபெடை ஒன்றும்”

என்றார் நத்தத்தனார்.

(அந்த முதலாத் தோடுப்பதந் தாதி) அடிமுழுதும்
வந்த மொழியே வருவ திரட்டை வரன்முறையான்
முந்திய மோனை முதலா முழுதுமொவ் வாதுவிட்டால்
செந்தொடை நாமம் பெற்று மென்குழல் தேமொழியே

(28)

இ கை அந்தாதித்தொடையும் இரட்டைத்தொடையும்,
செந்தொடையும் ஆமா றுணர்த்துதல நுதலிற்று

‘அந்தமுதலாத் தோடுப தந்தாதி’ எனபது: அடி
தோறும் இறுதிக்கண் நின்ற எழுத்தானும், ஆசையானும்,
சீரானும், அடியானும் மறறையடிக்க காதியாகத் தோடுபபது
அந்தாதித்தொடை எனபபடும் எ - று.

‘அடிமுழுதும் வந்தமொழியே வருவதிரட்டை வரன்
முறையான்’ எனபது, ஓரடிமுழுதும் ஒரு சொல்லே வாத்
தோடுபபது இரட்டைத் தோடை எனபபடும், எ - று

‘வரன் முறையான்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லிய
வதனால், ஈறறெழுத்தொன்று குறையினும் இழுக்காது,
நாறசீரின் மிக்ஞ் வரப்பெறுது, எனக்கொள்க.

(பாடம்) 1 யொனற லியைபின யாப்பே.

* தொல பொருள். செய்யுளியல கசு.

† தொல. பொருள். செய்யுளியல், ககி.

‘முந்திய மோனை முதலா முழுதும் ஒவவாது விட்டாற செந்தொடை நாமம் பெறும்’ எனபது, மேற சொல்லப்பட்ட மோனை முதலாகிய தொடையும்,* தொடை விகற்பமும் போலாது வேறுபடத் தொடுபது செந்தொடை எனப படும; எ - று.

‘முந்திய மோனை’ என்று சிறப்பித்த வதனால் அசையும், சீருந தம்முள் மறுதலைபடத் தொடுபது† சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க.

‘நறுமென் குழல் தேமொழியே’ என்பது மகதே முன்னிலை.

என்னை ?

“அடியுஞ் சீரும் அசையும் எழுத்தும் முடிவு முதலாச செய்யுள் மொழியினஃ நததாதித ‘தொடையென றறைதல் வேண்டும்”

என்றார் நத்தத்தனார்.

“ஒருசீ ரடிமுழுதும் வருவ திரட்டை”

என்றார் மயேச்சுரர்.

† “சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியனிற் சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை யெனப்”

எனாரர் தொல்காப்பியனார்.

“அசையினுஞ் சீரினு மிசையினும் எல்லாம் இசையா தாவது செந்தொடை தானே”

எனாரர் டீகாக்கைபாடியார்.

(பாடம்) 1 தொடையென் றறிபல வேண்டும் ; (யாப்பஞ் கல விருத்தி பககம் கஅஉ.)

* தொடை விகற்பம் பின்சொல்லப்படுவது என்க.

† செந்தொடைக்குச் சிறப்புடைத்து என்க.

‡ தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ௧௦௦.

§ என்றார் பரிபாடலார் எனபது காணப்படுகின்றது, (யாப் பஞ் கல விருத்தி.)

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக காரிகை
 மாவும்புண் மோனை யியைபின் னகைவடி மேரோதுகைக்
தேவின் முரணு மிருள்பரந் தீண்டள பாஅவளிய
ஓவிலந் தாது உலகுட னாமோக்கு மேயிரட்டை
பாவருஞ் செந்தோடை பூத்தவேன் றுகும் ¹ பணிமொழியே
 (௧௮)

இ - கை. அடிமோனை முதலாகிய முதற்றொடை எட்டின
 னும் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப் புணர்த்துதல நுதலிற்று
 'மாவும்புண் மோனை'

தேவிகை யாசிரியப்பா

"மாவும் புளனும் வதிவயிற் படர
 யானீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
 மாக் தொடுத்த கொதையுங் கமழ
 மாலை வந்த வாடை
 உயோன இன்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தன்றே"

இஃது அடிதோறும் முதலெழுத தொனநிவந்த
காடுத கமையான அடிமோனைத்தோடை, எ - று.

'இயைபினனகை'

தேவிகை யாசிரியப்பா

"இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியும் அணங்கே -
 நனமா மேனிச சுணங்குமா றணங்கே
 ஆடமைத தோளி ஊடலும் அணங்கே
 அரிமதா மழைக்கணும் அணங்கே
 திருநதற பொறித்த திலகமும் அணங்கே"

இஃது அடிதோறும் இறுதிச்சீர ஓனநிவந்த தொடுத
தமையான அடியியைபுத்தோடை, எ - று.

'வடியே ரெதுகைக்கு'

இன்னிகை வெண்பா

'வடியேர்கண் ணீர்மல்க வானபொருட்கட் சென்றா
 கடியா கணங்குழாய் காணர்கொல காட்டில்
 இடியின முழக்கஞ்சி யீரங்கவுள வேழம்
 நீடியின புறத்தசைத்த கை'

(பாடம்) 1. பணிமொழியே.

இஃது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத தொன்றிவரத்
தொடுத்தமையான அடியெதுகைத்தோடை , எ - று.

‘ஏவின் முரணு மிருள பரந்து’

நேரிசை யாகிரியப்பா

“இருள்பரந தன்ன மாநீர் மருங்கில
நிலவுக்குவித தன்ன வெண்மண லொருசிறை
இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புனை
பொவ்வி னன்ன நுண்டா துறைக்குரு
சிறுகடிப பாதவா மடமகள்
பெருமதர் மழைக்கணு முடையவா லணங்கே”

இஃது அடிதோறும் முதற்கண்ணை எல்லாம் மறு
தலைப் படத் தொடுத்தமையான அடிமுரண்தோடை ,
எ - று.

ஏவின் முரணுமென்பது எல்லா முரண்தொடையாலும்
வரப்பெறும் : எ - று

‘சுண்டள பா அவளிய’

பு:ருடை வெண்பா

“ஆஅ வளிய வலவன்றன் பார்ப்பிடு
மஇ ரிரையுங்கொண டீரனைப் பளளியுள்
துஉந் திரையலைபபத் துஞ்சா திறைவனரோள்
மேள் வலைபபட்ட நமபோல நறுநுதால்
ஓஓ உழக்குந துயா”

இஃது அடிதோறும் முதற்கண்ணை அளபெடுத்
தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான அடியளபெடைத்
தோடை எ - று.

‘ஒனிலந்தாதி யுலகுடனும்’

நேரிசை யாகிரியப்பா

*“உலகுடன் விளக்கும ஒளிதிகழ் அவிமதி
மதிநலன அழிக்கும வளங்கெழு முத்தடை
முக்குடை நீழற் பொறபுடை யாசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி ஆர்வன்

ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி அறிவனை
அறிவுசோ உள்ளமோ டருந்தவழி புரிந்து
துன்னிய மாந்தர தென்பு
புன்னருகு சிறப்பின விண்மிசை உலகே ”*

இது நானகந்தாதித் தொடையும் வந்த செய்யுள்.

(‘ஒவிலந்தாதி’ என்றவதனால் எல்லாவந்தாதியும் வரப்
பெறும் என்று கொள்க)

‘ஒக்குமே இரட்டை’

இன்னிசைச் சிந்தியல் விவர்பா

“ஒக்குமே யொக்குமே உபாக்குமே யொக்கும்
விளக்கினிற் சிறெறி யொககுமே யொக்குங்
குணக்கொட்டிப் பூவின நிறம் ”

(இஃது ஓரடி முடிதும் ஒரு சொல்லில் வரத் தொடுத்த
தமையால் இரட்டைச் சொடை எனப்படும்)

இஃது இறுதிசசோ ஏகாததாற் குறைபடிதும்
இழக்காது, நாறசிரின மிக்தவரப் பெறுது எனக்கொள்க.

‘பாவருளு செந்தொடை பூத்தவென ருகுட.’

தேசிய யாசிரியப்பா

“பூத்த வேங்கை வியன்கினை யேறி

மயிலினம் அகவு நாடன்

நன்னுதற் சொடிச்சி முனத்தகத தோனே ”

(இது மோனை முதலாகிய தொடையும், தொடை
விசிற்பமும் போலாது வேறுபடத் தொடுத்தமையாற்
செந்தொடை. பாவரு மென்பனை இறுதி விளக்காகக்
கொண்டு பொருளுரைத்துக் கொள்க.)

‘பணிமொழியே எனபது மகடுஉ முன்னிலை.

இருசீர் மிசையினை யாகும்) பொழிப்பிடை யிடீட்டொரு
இருசீர் ரிடையிட்டீற்றில் கூழை முதலிறவாய் [உவாம்
வருசீர் ரயலில மேல்கீழ் வகுத்தமை தீர்க்கதுவாய்
வருசீர் முழுவதும் ஒன்றின்முற் றுமென்ப மற்றவைபே

(சகூ)

* திருப்பாமாலை

(பாடம்) 1. வியன்கினை யுடையேறி.

2. யிட்டொருவாம்.

இ - கை இளைமோனை முதலாகிய முப்பததைந்து தொடை விசிற்பமும் ஆமாறுணாததுதல் நுதலிறறு

'இருசீர மிடைநினை டாகும்' எனபது முதலிரு சீக் கண்ணும மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது இளைத் தொடை எனபபடும், எ - று.

'பொழிப் பிடைபிட்டு' எனபது முதற் சீக்கண்ணும மூன்றாம் சீர்க்கண்ணும, மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது பொழி-பு எனபபடும்; எ - று.

ஒருவரம் இருசீர் இடையிட்டது' எனபது நடுவிற் சீக்கண்ணுமின்றி முதற்சீக்கண்ணும, இறுதிச்சீக் கண்ணும மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது ஒரே எனபபடும்; எ - று.

'ஈநிலி கூழை' எனபது இறுதிச்சீர்க்க ணினறி ஒழிந்த மூன்று சீக்கண்ணும மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது கூழை எனபபடும்; எ - று.

'முதலியுவாய், வருசீ ரயலில மேலகீழ வஞ்சுதலும் தீர்க்துவாய்' எனபது: முதலயறசீர்க்கண்ணி, ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது மேற்குதுவாய் என்றும், ஈறயறசீர்க்கண் டினிய ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது கீழ்க்குதுவாய் என்றும் சொல்லப்படும், எ - று.

இது நிரனிறை யெனக் கொள்க.

எனனை,

"கடையயல் முதலயல் கதுவாய கீழ்மேல"

என்னார் அலியனார்.

முதலயற சீர்க்கண் இல்லாததனைக் கீழ்க்கதுவாயென் றும், ஈறயறசீர்க்கண் இல்லாததனை மேற்கதுவாயென் றும் வேண்டுகரை கையடனார் முதலாகிய ஒருசார ஆசிரிய ரெனபதறிவித்ததற்கு "மேதீர்கதுவாய்" என்று விதப டுரைத்தார எனக் கொள்க.

விதப்புக் கொண்டு வந்து விளக்கும்.’

‘வருசீர் முழுவதும் ஒன்றின் முற்றமென்ப’ என்பது : எல்லாச் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயினவரத்தொடுப்பது முற்று எனப்படும், எ - று.

‘முற்றவைபே’ என்பது இணைமோனை முதலிய முப்பத்துத் தந்து, தொடை விகற்பமும்; எ - று இஃது ‘இறுதி விளக்கு’ எனக் கொள்க.

‘சீர்முழுது மொன்றின் முற்றம்’ எனாது, ‘வருசீர்’ சனறு சிறப்பித்தது. இணைமோனை முதலாயின முப்பத்துத் தந்து தொடை விகற்பமும் ஓளவடிக்கண்ணே வழங்கப்படும் எனபதூஉம், இணையிடைபு மூலம் ஏழுவிடம் முடி இறுதிச்சீர் முதற்சீர்க்கு ‘மொண்டு வழங்கப்படும்’ எனபதூஉம் அறிவித்தற்கெனக் கொள்க.

என்னை,

*“இருள் மிசைவரத் தொடுப்பதை யிணையே”

“முதலொடு மூன்றஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே”

†“சீரிரண்டிடை விடத் தொடுப்ப தொருஉத் தொடை.”

§“மூவொரு சீரு முதல்வரத் தொடுப்பது கூழை பெனமொ குறியுணர்ந் தோரே.”

§“முதலடற் சீரொழித் தல்லன் மூன்றின் மிசைவரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே.”

¶“ஈற்றயற் சீரொழித் தெல்லாந் தொடுப்பது கீழ்க்கது வாயின கிழமைய தாகும்”

**“சீர்தொறுந் தொடுப்பது முற்றெனப் படுமே.”

— ன்றாராகலின்.

இயைபுத் தொடைக்கே ஏழு விகற்பமும் இறுதிச்சீர் முதலாகக் காட்டினாக்கையனார் முதலிய ஒருசார் ஆசிரியர் எனக் கொள்க.

“மோனை எதுகை முரணியை பளபெடை

பாதம் இணையே பொழிப்பொ டொருஉத்தொடை

கூழை கதுவாய் மிசையதூஉம் கீழ்தூஉம்

சீரிய முற்றொடு சிவனு மார் அவையே”

என்பது யாப்பருங்கலம் (கு. 34

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை
மோனை விகற்பம் அணிமலர் மோயத்துட னுமியைபிற்
கேனை யெதுகைக் கின்ட்பெரென்னி, என்ன இனிமுரணிந்
கான விகற்பமுஞ் சீறடிப் பேர், தளபெடையின்
தான விகற்பமுந் தாஅட்டாஅ மரையென்ப தாழ்குழலே!

(௨௦)

இ-கை இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைநது தொடை
விகற்பங்களால் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதலநினைப் புணர்த்துத்
கூதலிற்று

‘மோனை விகற்பம் அணிமலர்’

நேரிசை உவண்பர்

“அணிமலர் டோகின் றனிரநலங் கவற்றி	(இணைமோனை)
அரிக்குற கிண்கிணி யற்றறுங் சீறடி	(பொழிப்பு)
அம்பொறு கொடிஞ்சி நெடுநதே ர்கற்றி	(ஒருஉ)
அஃனற வல்கு லந்நுண் மருங்குல	(கூழை)
அருமியை கொங்கை யவ்வை யஹத்தோங்	(மேற்கது)
அஃனறி யனைய திருந்து லவ்வ	(கீழ்க்கது)
அயிலே லுக்கி யாபகை டுமர்ந்த	(முற்று)
கருங்கயல நெடுங்க ணோக்கமென்	
திருந்திய சிந்தையைத் திறைகொண டனவே.”	

இதனுள் இணைமோனை முதலாகிய ஏழு விகற்பமும்
முறைபடிவன வந்தவாறு உண்டு காண்க.

‘மோயத்துடனா மிபைபிறஞ்’

நேரிசை யாசீரியப்பர்

“மோயத்துடன் றவமு முகிலே பொழிலே	(இணை இயைப்பு)
மறறத னையலே முத்துறழ மணலே	(பொழிப்பு)
நிழலே இனியத னயலது கடலே	(ஒருஉ)
மாதர் நகிலே வலலே யியலே	(கூழை)
விலலே நுதலே வேறகண கயலே	(மேற்கது)
பலலே தளவம் பாலே சொலலே	(கீழ்க்கது)
புயலே குழலே மயிலே யியலே	(முற்று)

அதனால்,

இவ்வயின் இவவுரு இயங்கலின்
எவ்வயி ணோரு மிழப்பர்தந் நிறையே.”

இதனுள் இணையிடைபு முதலிய ஏழு விகற்பமும்
முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘ஏனை யெதுகைக் கினமபொனனி னன்ன’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“பொன்னி னன்ன பொறிசுணங் கேந்திப் (இணைஎதுகை)
பன்னருங் கோங்கின நன்னலங் கவற்றி (பொழிப்பு)
மின்னளி ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய (ஒருஉ)
நன்னிற மென்முலை மின்னடை வருத்தி (கூழை)
என்னையு மிடுக்கண துன்னுவித் தின்னடை (மேற்கது)
அன்ன மென்பெடை போலப் பன்னமலர்க் (கீழ்க்கது)
கன்னியம் புனனை யின்னிழல் துன்னிய (முற்று)
மயிலேய சாயலவ வாணுதல
அயில்வேல் உணகணெம் அறிவுதொலைத் தனவே”

இதனுள் இணையெதுகை முதலாகிய ஏழுவிதமும்,
முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘இனி முரணிறகான விகற்பமுஞ் சிறிபு பேரது’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“சிறிப் பேரகல் அலகுல ஒக்குபு (இணை முரண்)
கருங்கிய நுசுபிற பெருஞ்வுடந் தாங்கிக் (பொழிப்பு)
குன்றிதுணங் கருமிய கொங்கை வீரீந்து (ஒருஉ)
சிறிய பெரிய நீர்மலாக கோதைதன (கூழை)
பெணவனைத் தோளுஞ் சேயரிக் கருங்கணும (மேற்கது)
திருக்கையு நீட்டும் ஏந்தெழி லியங்கும (கீழ்க்கது)
நுய்வாய்த் தீஞ்சொலு முயந்தெனை முனியாது (முற்று)
என்றும் இன்னண மாகுமதி
பொனறிகழ் நெடுவேற் போாவல் லோயே.”

இதனுள் இணை முரண் முதலாகிய ஏழுவிதமும்
முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க

‘அள பெடையின் தானவிகற்பமுந் தாஅட்டாஅ மரை
யெனப’

நேரிசை யாசிரியப்பா

“தாஅட் டாஅ மரைமலர் உழக்கிப் (இணையளபெடை)
பூஉக் குவளைப் போடி தருந்திக் (பொழிப்பு)
காஅய்ச் செந்நெற கறித்துப் போடிய (ஒருஉ)

மாவுத் தாவுண் மோட்டெருமை (கூழை)
 தேவம புனலிடைசு மோட்டெருமை (மேற்கது)
 மீது மோட்டெருமை (கீழ்க்கது)
 ஆதி மோட்டெருமை (முற்ற)
 ஊரன் செயற் கேண்மை
 ஆயவளைத் தோலிக கலரா னுவே "

இதனுள், இன்னமொன்றைப் படை முத்தொகை ஏழாவது கற்பும
 முறையானே வந்தது. இது எண்ணிக்கொள்க.

'தானனிகற்பம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் இரண்டாம்
 பைடையும வரப்பெறும எனக்கொள்க.

'காமகுழலே' என்பது மகடேவ முன்னிலை.

உறுப்பியற் செய்யுட்களின் முதல்தினைப்புக் காரிகை

கந்தமுந், தேனுஞ், சுருக்கமும், காதற் குறில்துந், லே
 சந்தமுந் தீரசை, தேமாத்தண், குன்றந்தன், சாத்திருவுங்,
 கோந்தலிழ் கோதாய குழலினை, வெள்ளை, கந்தத்திழுவாய
 சுந்தமு, மாவும், இருசீரு மோனையு மாமுறுப்பே. (உக)

உறுப்பியல்

முற்றம்

உ. செய்யுளியல்

1. பாவுச்சூரிய அடியும் ஓசையும்

வேண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடிவஞ்சியெண்ணும்
ஒண்பா அடி குறள் சிறதென் றரைப்ப, ஒலி பிறைமே
திண்பா மலிசெடபல் சீர்சால் அகவல்சென் றேந்துதுள்ளர்
நண்பா அமைந்த நலமிது தாங்கல் நறுங்கலே (உஉ)

எனபது காரியை. இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ
உணின், வெண்பா, வெணடாழிசை, வெணடுறை, வெண
விருதம்; ஆசிரியட்டா. ஆசிரியத்தாழிசை. ஆசிரியத்
துறை, ஆசிரிய விருதம்; கலிப்பா. கலித்தாழிசை, கலித்
துறை, கலிவிருதம்; வஞ்சிப்பா. வஞ்சித்தாழிசை, வஞ
சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம்: மருட்பா எனக் கிடந்த செய்
யுட்டனை ஆமாறுணர் ததிற ருதலாற 'செய்யுளியல்' எனனும
பெயர்த்து.

“வெண்பா முதலா விளம்புநாற பாவொளி
செப்பல் அகவல் சீர்கெழு துள்ளல்
தூங்க வெண்ப தொன்னூற புலவா”

எனருநாகலின்,

இவ்வியலுள் இக்காரிகை எனனுதலிற்றோ வெனின், வெண்பா,
ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என்னும் நான்கு பாவிற்கும் அடியும் ஓசை
யும் ஆமாறுணர் ததுதல நுதலிற்று.

‘வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி’

எனபது : வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், கலிப்பாவும் நாற
சீடியான் வரப்பெறும், எ - று

‘வஞ்சியென்னும் ஒண்பாவடி குறளசிறதென்றுரைப்ப’
எனபது : வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும்
வரப்பெற்று மூன்று சொல்லுவா புலவர் ; எ - று.

“வஞ்சியென்னு மொண்பா” என்று சிறப்பித்த பத
னால் வெண்பாவின் ஈறறடியும் நேரிசை யாசிரியப்பாவின
ஈறறயலடியும், கலிவெண்பாவின ஈறறடியும் முச்சீரான்

வாப்பெறுமென்றும், இணைக்குற ளாசிரியப்பாவின இடையடிகள் இரண்டும், பலவும், குறளடியானும் சிந்தடியானும் வரப்பெறு மென்றும், கலியினுள்ளும் ஒருசார அம்பிபா தரங்கவுறுபபும் இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப்பெறுமென்றும் கொள்க.

¹ அராகவுறுபுக்கள் அளவடி முதலாய எல்லாவடியானும் வரப்பெறு மென்றும் கொள்க.

அவை போககித தததம் இலக்கணச் சூத்திரத்துள்ள காலத்தும்.
எனவே,

“கலியொடு வெண்பா அகவல் கூறிய
அளவடி தன்னுல நடக்குமற் றவையே”

“சிந்தடி குறளடி யென்றிரண் டடியான
வஞ்சி நடக்கும் வழக்கினை யுடைய”

என்றார் காக்கைப்பாடினியார்.

‘ஒலிமுறையே திண்பா மலிசெப்பல் சீர்சால் அகவல் சென்றோங்குதுள்ளல் நண்பா வமைந்த நலமிகு தூங்கல்’ என்பது. வெண்பா, செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா, அகவலோசையான வரும்; கலிப்பா துள்ளலோசையான் வரும், வஞ்சிப்பா, தூங்கலோசையான வரும்; என்று.

‘நறுநுதலே’ என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

† ‘திண்பா மலிசெப்பல்’ என்று சிறப்பித்தவதனால், செப்பலோசை மூன்று வகைப்படும்; ஏந்திசைச் செப்பலும், தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுகிசைச் செப்பலும் என.

* † யாப்பருங்கலம் உள, உஅ. ஈண்டு யாப்பருங்கல விருத்தியில், ‘அளவடி தன்னு னடக்கு மனனவையே’ என்றும் ‘வஞ்சி நடக்கு மென்முனா புலவர்’ என்று முள.

“இந் நூலாசிரியர் செப்பலோசை முதலியவற்றை முழுமுற்றாகப் பாடுபாடு செய்யாது ‘வளம்பட’ என்பதனால் பொதுப்பட ஒவ்வோருதாரணமே காட்டினார்.

(பாடம்.) 1. ‘அராக உறுபுக்கள் நாறசீரின மிக்குவருவனவும் உள எனக்கொள்க’

என்னை,

“வெண்சீர் வெண்டனை யான வரும் யாப்பை
ஏந்திசைச செப்ப லெனமனா புலவா”

“இயற்சீர் வெண்டனை யானவரும் யாப்பைத்
தூங்கிசைச செப்ப லெனமனா புலவா”

“வெண்சீ ரொன்றலும் இயற்சீர் விகற்பமும்
ஒன்றிய பாட்டே யொழுகிசைச செப்பல்”

என நூராகலின.

அவற்றிற்குச் செபபுள வருமாறு .—

குறள் வெண்பா

* “யாத்ந்நு நாடர்மால் ஊராழால் எனநெருங்
சாநதுணையும் கல்லாத ஆறு”

இது வெண்சீர் வெண்டனையான வந்தமையால், ஓங்கி
சைச் செப்பலோசை.

குறள் வெண்பா

‘பாலொடு—வாலெய் றுறிய நீ’

இஃது இயற்சீர் வெண்டனையான் வந்தமையால்,
தூங்கிசைச் செப்பலோசை.

(பாடம்) 1 “வெண்சீர் வெண்டனை விரவிய தூக்கை
ஏந்திசைச செப்பல் எனமனா புலவா”

2 “இயற்சீர் வெண்டனை யானவரும் யாப்பை
மயக்கமில் புலவா தூங்கிசை எனப”

3. “வெண்சீ ரொன்றலும் இயற்சீர் விகற்பமும்
ஒன்றிய யாப்பே ஒழுகிசைச செப்பல்”

இவை மூன்றும் சங்க யாப்பு என்பது யாப்பருங்கல வீருத்தி
யிற் கண்டது

* குறள். கல்வி - எ

† குறள் காதறகிறப்பு க. (இது முன உஅ ஆம் பக்கத்தில்
வந்தமை காண்க

குறள் வெண்பா

*“கொல்லான புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிருந் தொழும்.”

இது வெண்சொருபுருஷனையும், சிறந்தவர் வெண்பா
யும் விரைவ் உருமையால், ஒழுகிவருச்சுச் செப்பலோடாக.

‘சொல்லகவல்’ என்று சிறப்பித்தல் நல்ல ஆசை
லோசை மூன்று வகைப்படும், ஏந்திசை யகவலும்,
கூங்கிசை யகவலும், ஒழுகிசை யகவலும் என.

என்னை,

“நோநே ரிபற்றனை யானவரும் அகவலும்
நிரைநிரை யியற்றனை யானவரும் அகவலும்
ஆயிரு களையுமொத் தாகிய அகவலும்
ஏந்தல் தூங்கல் ஒழுகல் என்றிவை
ஆய்ந்த நிரனிறை ஆகும் என்ப”

என்றுமாகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு. —

நேரிசை யாசிரியப்பா

† ‘போது சாந்தம்—துன்னு வாரே.”

இது நேரொன் றுசிரியத்தனையான் வந்தமைமையால்,
ஏந்திசை யகவலோசை.

நேரிசை யாசிரியப்பா

‡ “அணிநிழல்—பரிசறுப்பவரே ”

இது நிரைமொன் றுசிரியத்தனையான் வந்தமைமையால்
கூங்கிசை யகவலோசை

நேரிசை யாசிரியப்பா

§ “குன்றக் குறவன்—சுணங்கே ”

* குறள். புலானமறு - ௧0

† இச்செய்யுளை உச ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

‡ இச்செய்யுளை உச ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

§ இச்செய்யுளை உச ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

இது தீரோனருசிரியத்தனையும் நிரைமொனருசிரியத்தனையும் விரவி வந்தமையால், ஒழுகிஞ்சை யகவலோசை.

‘செனரேறுவது துள்ளல்’ என்று சிரடபித்தவதனால், துள்ளலோசை ‘-னைய வகைபடும ஏந்திஞ்சைத் துள்ளலுட அகவல் உள்ளலும், பிரிந்திஞ்சைத் துள்ளலும் ஈன்’.

எனனை,

“ஏந்திஞ்சைத் துள்ளல் கலித்தனை இயையின வெண்டனை தனறனை யென்றிரண் டியையின னுன்றிய அகவல் துள்ளலென ரேறுது”

“தன்றனை பிறதனை யென்றிவை யனைத்தும பொருநதி வரினே பிரிந்திஞ்சைத் துள்ளல்”

என்றாகலின.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு —

நரவுகொச்சகக் கலிப்பா

“முருகனிழதா மரைமலாமேல முடியிமையோர் புடைவரவே வருசின்னா தருமறைநூல் வழிபிழைபா மனமுடையார் இருவினைபோய விழமுன்யா வெதிரியகா தியைஅரியா நிருமலராய் அருவிவராய நிலவுவா சோ தியினிடையே”

இது கலித்தனையான வந்தமையால், ஏந்திஞ்சைத் துள்ளலோசை.

நரவுகொச்சகக் கலிப்பா

*செல்வப்போர்—ஒளித்ததே.”

இது வெண்சீர வெண்டனையும், கலித்தனையும் விரவி வந்தமையால், அகவல் துள்ளலோசை.

கலிப்பா

“குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவலர் எடுத்தார்ப்பத் தடநிலைப் பெருந்தொழுவில் தகையேறு மரம்பாய்ந்து வீங்குமணிக் கயிறொர்ஜித் தாங்குவனத் தேறப்போய்க்

*இச்செய்யுளை ஈச ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

கலையினொடு முயலிரியக கடிமுலை முறுவலிபப
எனவாங்கு

ஆனொடு புலலிப் பெருமபுதல முனையும்
கானுடைத தவாதோ சென்ற வாறே "

இது பல தனையும் விரவி வந்தமையால், பிரிந்திசைத்
துள்ளலோசை.

'நண்பா அமைந்த நலமிகு தூங்கல்' என்று சிறப்பித்த
வதனால், தூங்கலோசை மூன்று வகைப்படும், ஏந்திசைத்
தூங்கலும், அகவற் றாங்கலும், பிரிந்திசைத் தூங்கலும் என.

எனனை,

'ஒன்றிய வஞ்சித தனையே வரினும்
ஒன்றி வஞ்சித தனையே வரினும்
என்றிவை யிரண்டும் பிறவு மயங்கினும்
ஏந்த கைவல் பிரிந்திசைத் தூங்கலென
ரூபந்த நிரனிறை யாகு மெனப்'

என்றோடு.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு. —

உச்சிப்பா

'வினைத்திண்பகை விழ்ச்செற்றவன
வனப்பங்கய மலாததாளினை
நினைத்தன பொடு தொழுதேத்தினர்

நானும்,

மயலா நாககதி மருவா
பெயரா மேறகதி பெறுகுவர் விரைந்தே."

இஃது ஒன்றிய வஞ்சித தனையான வந்தமையால்,
ஏந்திசைத் தூங்கலோசை.

உச்சிப்பா

'வானோதொழ வணதாமரைத்
தேனாமலா மேவவந்தருள்
ஆனவருள் கூறிவனைக

கானா,

மலாகொண டேததி வணங்குநர்
பலாபுகழ் முததி பெறுகுவா விரைந்தே."

இஃது ஒன்றாக வஞ்சித்தனையான வந்தமையால்
அகவல் தூங்கலோசை

வஞ்சியபா

“மந்தாநிலம்—மகிழந்தே.”

இது பலதனையும் விரவி வந்தமையால், பிரிந்திசைத்
தூங்கலோசை

உதாரண இலக்கிய முதல் தீர்மானப்புக காரிகை.

வளம்பட வென்பது வெளனைக் ககவற குதாரணஞ்செங்
களம்படக் கொன்று, கல்ககரி தாய்கண் ணாகொடிபோல
துளங்கிடை மாதே, சுறமந், தோன்னலத் தினபுலம்பென்
றுளங்கொடு நாவொ லுதின, வஞ்சிக குதாரணமே. (உரு)

இ - கை அவவடிகளானும், ஓசைகளானும் வந்த இலக்கியந்
கட்கு முதலநினைப் புணர்த்துதல நுதலிறறு

‘வளம்பட வென்பது வெளனைக்கு’

இனவிசை வென்பா

†“வளம்பட வேண்டாதா யாயாரு மிலலை
அளந்தன போக மவரவ ராற்றின
விளங்காய் திரட்டின ரில்லை—களங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில்”

இஃது அளவடியானும், செப்பலையையானும் வந்த
இனவிசை வென்பா.

‘அகவற குதாரணஞ் செங்களம்’ டுகொடு

நெரிசை ஆசிரியப்பா

செங்களம் படக்கொன றவுணரத் தேயத்த
செங்கோ லம்பிற செங்கோட் டியானை
கழலதொடிச சேய குன்றம்
குருதிப் பூவின குலைக்காந தட்டே.”

*இச்செய்யுளை நக ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

†நாவடியா, பழனி - ந. ‡குறுந்தொகை - க.

இஃது அளவடியானும், அகவலோசையானும் வந்த
நேரிசை யாசிரியப்பா.

‘கலிக் கரிதாய்’

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா

* அரிதாய் அறனெய்தி யருளியோக களித்தலும்
பெரிதாய் பசைவென்று பேணரைத் தெறுதலும்
பரிமா காத்தலிற் புணாசியுந் தருமென்ப
பிரிவெண்ணிப் பொருளவயிற் சென்றநங் காதலா
வருவா கொல வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான கேளினி ,

இது தாய்

அடிதாங்கும் அளவின றி அழலன்ன வெமமையாற்
கடியவே கனங்குழாய் காடென்றார் அக்காட்டுள்
துடியடி கயந்தலை கலக்கிய சினனீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிநெனவு முரைத்தனரே ,
இன்பத்தின் இகந்தொரீஇ யிலைதீயந்த உலவையால்
துன்புறுஉந் தசையவே காடென்றார் அக்காட்டுள்
அன்புகொள் மடப்பெடை யசையு வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே ;
கனமிசை வேய்வாடக் கண்கதிர் தெறுதலால்
துன்னருஉந் தகையவே காடென்றார் அக்காட்டுள்
இன்னிழ லினமையால் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தனக்குங் கலையெனவு முரைத்தன
[நே

இவை மூன்றும் தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சால்.

இனைநலம் உடைய காணஞ் சென்றோ
புனைநலம் வாட்டுந் ரல்லர் மனைவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நலவெழில் உணகணு மாடுமால இடனே ”

இது கரிதகம்.

இஃது அளவடியானும், துள்ள லோசையானும் வந்த
நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

‘கண்ணா கொட்போற றுளங்கிடை மாதே’
என்பது. மகடுஉ முன்னிலை

‘சுறமறி தென்னலத்தின புலம்பென றுளங்கொடு
நாவல ரோதினா வஞ்சிக முத்தாரணமே’

குறளிடி வஞ்சிப்பா

“சுறமறிவன் துறையெல்லாம்
இறவீனபன விலலெல்லாம்
மீனறிவன கிடங்கெல்லாம்
தேனருழவன பொழிலெல்லாம்
எனவாங்கு.
தனபனை தழீஇய விருக்கை
பணகெழு ¹நெடுமதின மன்ன லாரே”

இஃது இருச்சிடியானும், தூங்க லோசையானும்
வந்தமையால், குறளிடி வஞ்சிப்பா.

சீந்தடி வஞ்சிப்பா

“தொன்னலத்தின புலம்பலெப்பத் தொடித்தோணமேல்
பன்னலத் த கலந்தொலையப் பரிவெய்தி
என்னலத்தனை ய்துவனனென எழிலகாட்டிச
சொன்னல த்லகப பொருள்கருதி விறசிறந்தாங்
கெனப்பெரிதும்,
கலங்கரு ரெயதி விடுபபவும்
சிலம்பிடைச செலவுஞ் சேணிவந் தற்றே.”

இஃது முச்சிடியானும், தூங்க லோசையானும்
வந்தமையால் சிந்தடி வஞ்சிப்பா. ‘உத்தாரணமே’ எனபது:
இறுதி விளக்காகக் கொள்க.

குறள் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா

சுரடி வெண்பாக் குறள், குறட் பாவிரண் டாயிடைக்கட்,
சீரிய வான்ற்றிச் சொல்லடி மூய்ச்செப்ப லோசைகுன்று
தோரிரண் டாயும், ஒதுவிக்க டாயும் வகுவதுண்டேல்.
நேரிசை யாகு நேரிசரி பூங்குழல் நேரிழையே. (உச)

இ - கை. குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, பஃருடைவெண்பா, நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா எனவும்,

நேரிசை யாசிரியப்பா, இணைக்குற ளாசிரியப்பா, நிலை மண்டில வாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா எனவும்,

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வண்ணக் வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும்,

குறளடி வஞ்சிடபா, சிந்தடி வஞ்சிடபா எனவும்,

புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா, கைக்கிளை மருட்பா, வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா, செவியறிவுறுஉ மருட்பா எனவுங் கிடந்த பாவிதரபங்களுட் (செப்பலோசையுடைத தாய, நற்றடி முச்சிராய, ஏனையடி நற்றசிராய், வெணசீரும் இயறசீரும் வந்தது, வெண்டளை ^{வந்தது} தட்டு, வேற்றுத்தளை விர வாது, காசு, பிறப்பு, நாள், மலர் என்னும் வாயபாட்டா லிறும் வெண்பாவினை அடியானும், தொடையானும், ஓசையானும், பெயர் வேறுபாடுணர்த்துவான எடுத்துக் கொண்பார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை குறள்வெண்பாவும், நேரிசை வெண்பா வும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று

‘ஈரடி வெண்பாக்குறள்’ எனபது. இரண்டடியான வரும் வெண்பா குறள் வேண்பா எனபபடும்; எ - று. என்னை?

“தொடையொன றடியிரண் டாகி வருமேற குறளின பெயர்க்கொடை கொள்ளப் படுமே”
என்றார் காக்சைபாடினியார்.

“ஈரடி யியைந்தது குறள்வெண் பாவே”
என்றார் அலிகயனார்.

குறள் வெண்பா

“உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க
கச்சரணி யனனா உடைத்து.”

† “உடையார்முன் இலலாபோல ஏககற்றுங் கற்றா
கடையரே கலலா தவர்.”

இவை இரண்டடியான் இரண்டு விகற்பத்தானும்,
ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த குறள் வெண்பா.

‘குறட்பா விண்ணா யிடைக்கட சீரிய வான்றணிச்
சொல்லடி ஆயச செடபலாசை குணரு தோரிரண்டாயும்
ஒரு விகற்பாயும் வருவதுண்டேல் நேரிசையாகும்’ எனபது :

இரண்டு குறள் வெண்பாவாய் நடுவு முதற்றொடைக்
கேற்ற தனிச்சொல்லால் அடி நிரம்பிச், செபபலாசை
வழுவாது முதலிரண்டடியும் ஒரு விகற்பமாய்க் கடையிரண்
டடியும் மற்றொரு விகற்பமாய் வரினும், நான்கடியும் ஒரு
விகற்பமாய் வரினும் இரு குறள் நேரிசை வெண்பா
எனப்படும் ; எ - று
அவை வருமாறு :—

நேரிசை வெண்பா

“தடமண்டு தாமரையின் ருதா டலவன்
இடமண்டிச் செலவதனைக் கண்டு—பெடைநெண்ணு
புழித் ததவடைக்கும் புத்தாரே பொய்கடிந்
தாழி நடாயின னா”

“அரிய வரைகிண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிர்ங் கொண்டு—¹தெரியிற்
கரிய வரைநிலையா காய்ந்தாலென செய்வார்
பெரிய வரைவயிர்ங் கொண்டு ”

இவை இரண்டு குறள் வெண்பாவாய், நடுவுமுதற்
றொடைக்கேற்ற தனிச்சொல்லான அடிநிரம்பிச், செபப
லாசை வழுவாது இரண்டு விகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்
தானும் வந்த இருகுறள் நேரிசை வெண்பா.

(பாடம்) 1. நெறியிர்.

* குறள், வினைத்திட்டம்-எ. † குறள். கல்வி-இ.

யா.—5

‘சீரியவானறனிச் சொல்லடி மூய’ என்று சிறப்பித்த வதனால், முதற குறட்பாவினோடு தனிச்சொல் இடைவேறுபட்டு விட்டிசைப்பின் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை, ஒற்றுமைப்படப் பறருசிட்டு விளக்கிறாற்பால முதற குறட்பாவி னிறுதிக்கண் ஒன்றும், இரண்டும் அசைகூட்டி ‘உச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வருவனவு முள ; அவை ஒருரா ஆசிரை நேரிசை வெண்பா எனக் கொள்க.

அவை வருமாறு —

நேரிசை வெண்பா

“தாமரையின் ருதாடித் தண்டுவலைச சேறனைநது
தாமரையின் நாற்றமே தாறுந் — தாமரைபோற்
கண்ணன் முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென்
கண்ணர்வஞ் செய்யுங் கருத்து”

“கரும்மு முன்படாப் போகமுந் துவவாத்
தரும்முந் தக்கார்ககே செயயா—ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமேல் அஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்.”

இவை முதற் குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஈரசையானும், ஓரசையானும் ஆசிட்டு இரண்டு விகற்பத்தான வந்த ஆசிரை நேரிசை வெண்பா.

† “ஆர்த்த² வறிவின ராண்டினைய ராயினுங்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப— மூத்தொறுஉந்
தீத்தொழிலே கனறித் திரிதந் தெருவைபோற்
போத்தருர் புல்லறிவி னார்.”

“வஞ்சியே னென்றவன்ற னூருரைத்தான் யானுமவன்
வஞ்சியா னென்பதனால் வாய்நேர்ந்தேன்—வஞ்சியான்
வஞ்சியேன் வஞ்சியே னென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான்
வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ.”

இவை முதறகுறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும், ஈரசையானும் ஆசிட்டு ஒரு விகற்பத்தான வந்த ஆசிரை நேரிசை வெண்பா.

(பாடம்) 1. செய்த. 2. வரவினரா யாண்டினு

*நாலடியார், அறிவு - ௧0. †நாலடியார், கயமை - ௧.

‘நெற்கிரி பூங்குழ னேரிழையே’ எனபது : மகடே உமுனனிலை. ‘வெண்பா வகவல் கலிப்பா வளவடி வஞ்சி’ எனனும் காரிகையுள், வெண்பா செப்பலோசையான் வருமென்றும், ரண்டுஞ் செப்பலோசை குன்றதென்றும் கூறியது, கூறியது கூற்றற்காது.

எனனை,

“கூறியது கூறினுங் குற்ற மில்லை
வேறொரு பொருளை விளைக்கு மாயின்”

எனறாராகலின்.

ஒருசார பிற பாக்களைத் தத்தம் உதாரண வாய்பாட்டால் ஓசையூட்டும் பொழுது தத்தமோசையிற சிறிது வழுவீ வருவன உளவாயினும், வெண்பாவிற்குச் சிறிதும் செப்பலோசை வழுவலாகாதென்று யாப்புறுத்தற பொருட்டாகவும் செப்பலோசையிற சிறிது வழுவின் தநேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி வெண்ணிறைப்பாறப்படுத்து வழங்கினும் இழுக்கா ததன்பது அறிவித்தற்காகவும் எனக க்காளாக.

எனனை,

“தத்தம் பாவினத தொப்பினுங் குறையினும்
ஒன்றொன றெவ்வா வேற்றுமை வகையாற்
பாத்தம் வண்ணமேலா வாயிற்
பண்போல் விகற்பம் பாவின்த் தாகும்”

எனறார் கையனார்.

“குறட்பா இரண்டடி நால்வகைத் தொடையான்
முதற்பா தனிச்சொலின் அடிமூஉய் இரண்டு
விகற்பின் நடப்பன நேரிசை வெண்பா”

எனறார் அவிநயனார்.

“இரண்டா மடியின் தீரொரு உவெய்தி
முரண்ட வெதுகைய தாயினு மாகா
திரண்டு துணியா இடைநனி போழ்ந்து
நிரந்தடி நான்கின நேரிசை வெண்பா”

எனறார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

உருவுகண் டெள்ளா ஷுடையா, குறண்மட வாயதடமண்
டரிய வரைகீண் டிருத்த ணேரிசை தாமரையின்
கருமழு மாரத்தவும் வஞ்சியங் காமர் தனிச் சொன்முன்ன
நேரிநுண் கருங்குழ ணேரிழை யாசிட்டு நேரிசையே. (உரு)

இவ வுரைச சூத்திரக் காரிகையின் வழியே குறள
வெண்பாவிற்றும், நேரிசை வெண்பாவிற்றும், ஆசிரை
நேரிசை வெண்பாவிற்றும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல்
நினைத்துக்கொள்க.

இன்னிஹை வெண்பா, பட்டுடை வெண்பா

ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடி யாய்த்தனிச்சொல்
இன்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னும் அடிபலவாய்ச்
சென்று நிகழ்வ பட்டுடை யாஞ்சிறை வண்டினங்கள்
துன்றுங் கருமேன் குழறறுடி யேரிடைத் துமொழியே. (உரு)

இ - கை. இன்னிசை வெண்பாவும் பட்டுடை வெண்பாவும்
ஆமாறுணாத்துதல் நுதலிற்று

‘ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடியாய்த்த தனிச்
சொல்லின்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னும்’ எனபது.

ஒரு விகற்பத்தானும், பல விகற்பத்தானும் வந்து,
நான்கடியாய்த தனிச்சொல்லில்லாமல் நடப்பின அஃது
இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்; எ - று.

‘அவை வருமாறு’—

வைகலும் வைகல வரக்கண்டு மஃதுணராந்
வைகலும் வைகலை வைகுமென நினபுறுவா
வைகலும் வைகறறம் வாழநாணமேல வைகுதல்
வைகலை வைத்ததுணரா தா,”

(பாட்டம் ௨, தேரிடைத்.

* தாவுடியார், அழகியன் - க

“துதலா பெருஞ்செலவந் தோன்றியக்காற் றெட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பலலாரோடு ண்க
அகடுற யாமாட்டு நிலலாது செலவம்
சுடக்கால போல வரும்”

இவை நானகடியாய்த தனிச் சொல்லினறி ஒரு விகத
பததான வந்த இன்னிசை வெண்பா.

‘இனுகொ லனுகொ லென்றுகொ லென்னுது
பினறையே நினறது கூற்றமென நெண்ணி
ஒருவுமின் றீயவை யொலலும் வகையான்
மருவுமின மாண்டா ரறம்”

இது நானகடியாய்த தனிச் சொல்லினறிப் பல விகத
பததான வந்த இன்னிசை வெண்பா.

‘ஒன்றல்லன வெல்லாம பல’ என்பது தமிழ் நடை.
எனனை,

“ஒன்றல லவைபல தமிழ்நடை வடநூல்
இரண்டல லவைபல என்றிசி னேரே”

அன்றாகலின,

‘துன்னும்’ எனது மிதததுச சொல்லிய வடநூல்,
இரண்டாம் பின் இறுதி தனிச்சொல் பெற்று முற்று
விகதபததான வகையானவும் மூன்றாமடியின் இறுதி தனிச்
சொற் பெற்று இரண்டு விகதபததான வருவனவும், பல
விகதபாகி அடிதோறும் ஒருபததொடை பெற்று வருவன
வும், பிறவாற்றானும், நெரிசை வேண்பாவின் சிறிது வேறு
பட்டு நானகடியான வருவனவும் இன்னிசை வேண்பா
எனப்படும.

அவை வருமாறு :—

‘அங்கன விசய பி னசனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சானரேரு மொப்பர்மற -- நிங்கன்
மறுவாற்றஞ் சானரேரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேயவ ரொருமா சுறின.’

* நாலடியார், செலவநிலை - உ † நாலடியார், அறன்வனி - சு
‡ நாலடியார், மேன்மக்கள் - க.

“மலிதேரான் கச்சியும் மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையு மொக்கும்—மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடலபடா கச்சி
கடலபடுவ எல்லாம் படும்”

இவை இரண்டாமடியின இறுதி தனிச்சொற பெற்று
மூன்று விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

*“வளம்பட வேண்டாதா—செய்தாரு மில்”

இது மூன்றாமடியின இறுதி தனிச்சொற பெற்று
இரண்டு விகற்பத்தான வந்த இன்னிசை வெண்பா.

†“கடற்குட்டம போழ்வர் கலவர்—படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந்—தோமில
தவக்குட்டந தன்னுடையா னீந்தும்—அவைக்குட்டம
கற்றூன் கடந்து விடும்”

‡“மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை ; மழையும்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை , தவமும
அரசிய லில்வழி இல்லை , அரசனும்
இவ்வாழ்வா ரில்வழி யில்.”

இவை அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை பெற்று, பல
விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

“இன்னுமை வேண்டி னிரவெழுக—இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக—தன்னொடு
செவ்வது வேண்டி னறஞ்செய்க—வெவ்வது
வேண்டின் வெகுளி னிடல்.”

இஃது அடிதோறும் ஒருஉத் தொடைபெற்று மூன்று
விகற்பத்தான வந்த இன்னிசை வெண்பா. பிறவும்
வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

* இச்செய்யுள் இச - ஆவது பக்கத்திற் செப்பலோசைகளு
உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† நான்மணிக்கடிகை - கஅ.

‡ நான்மணிக்கடிகை - சஅ.

§ நான்மணிக்கடிகை - கஎ.

எனனை

‘தனிச்சொல் தழுவுவ வாகி விகற்பம்’ -
பலபல தோன்றினு மொன்றே வரினும்
இதற்பெய ரிளனிசை யென்றிசி னேரே’

“ஒருவிகற பாகித் தனிச்சொ லீன்றியும்
இருவிகற பாகித் தனிச்சொ லின்றியுந்
தனிச்சொற் பெற்றுப் பலவிகற பாகியுந்
தனிச்சொ லின்றிப் பலவிகற பாகியும்
ஆடியடி தோறும் ஒருஉத்தொடை யடைநவும்
எனவைந் தாகும் இன்னிசை தானே”

எனஞா காக்மைபாடினியார்.

‘அடிபலவாய்ச்’ சென்று சிதழவ பட்டுருடையாம்’
என்பது,

(நான்கடியின மிக்க பலவடியான வருவது பட்டுருடை
வேண்பா எனப்படும்) எ - று.

நேரிசை வெண்பாவிற்கும், இனனிசை வெண்பா
விற்கும் நான்கடியே உரிமை சொன்னமையான், நான்கடி
யின மிக்க பலவடியால் வருமென்பது ஆற்றலாற போந்த
பொருளுளைக் கண்டுகொள்க.

வருமாறு :—

ஐந்தடிப்பட்டுருடை வெண்பா

“சேற்றுக்கால் நீலஞ்செருவென்ற வேந்தன்மேல்
கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற்பித்தி பொருக்கயல்
தொற்றந் தொழில்வடிவு தம்முள் தடுமாற்றம்
வேற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவடர்
*ஆற்றுக்கா லாட்டியர் கண்.”

இஃது ஐந்தடியான வந்த ஒரு விகற்பப் பட்டுருடை
வேண்பா.

*ஆற்றுக்காலாட்டி - மருதநிலப் பெண.

ஆறடிப் பஃஞெடை வெண்பா

“பன்மாடக கூடல் மதுரை ¹நெடுந்தெருவில்
என்னோடு நின்றா நிருவா அவருள்ளும்
பொன்னோடை நன்னெருள நல்லளே பொன்னோடைக்
*கியானைநன் நென்னுளும் அநநிலையன் யானை
எருத்தத் திருந்த இலங்கிலவேல தென்னன்
திருத்தார்நன் நெனநேன தியேன்”

இஃது ஆறடியான வந்த பலனிகற்பப பஃஞெடை வெண்பா.

ஏழடிப் பஃஞெடை வெண்பா

“வையக மெல்லாங் கழனியா—வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையின தேயங்கள் - செய்யகத்து
வானகமும்பே தொண்டை வளநாடு—வான்கரும்பின்
சாநேஅந் நாட்டுத் தலையூர்கள்—சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப புறமெலாங்—கட்டியுள்
தானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
ஆனேற்றுள் கச்சி யகம்.”

இது பலனிகற்பத்தான வந்த ஏழடிப் பஃஞெடை வெண்பா.

இனி ஏழடியின் மீச்சு பஃஞெடை வெண்பாக்களை யாபபருங்-ல விருத்தியுள்ளும், தேசிகமாலே முதலியவற்றினுள் கண்டுகொள்க.

ஃ அடிபலவாய நிகழவ பஃஞெடை யென்னது ‘சென்று நிகழவ’ என்று சிறபடுத்தது, செப்பலோசையிற் சிறிது வழுவிவந்த பஃஞெடை வெண்பாக்களை ஒருபுடை யொப்புடை— நோக்கி—வெண்கலிப்பாற் படுத்தது வழங்கினும் இழுக்காதெனபது அறிவித்தற்கெனக் கொள்க.

‘சிறை வண்டினங்கள் துன்றுங் கருமென குழற்றுகு யேரிடைத் தாமொழியே’ எனபது மகடே முன்னிலை.

(பாடம்) 1. பெருந்தெருவில்.

* ஈண்டுக் குற்றியனிகரம் அலகு பெற்றிலது

“தொடையடி யித்துணை யென்னும் வழக்கம்
உடையதை யன்றி யறுப்பழி விலலா
நடையது பஃரெடை நாமங் கொளலே”

சுனரா க க்கைடாடினியா.

உதாரண இலக்கிய முதல்தினைப்புந் காரிகை 5
வைகலும் வைக நுகடா கடற்குட்டம் இன்றுமங்கண்
எய்து மல்தோவளிமழை¹ இன்னுமை இன்னிசைபோல
வையக மேல்லாம் பலவிகற் பேற்றது செற்றொருகால்
பையர வலகுப்புன் மாடம்² பஃரெடை *பலவிகற்பே.

(உஎ)

இவவுரைச் சூததிரக் காரிகையின் வழியே இன்னிசை
வேண்பாவிற்கும், பஃரெடை வெண்பாவிற்கும் காட்டிய
இலக்கியங்களை முதல்தினைத்துக் கொள்க.

சிந்தியல் வெண்பா வெண்பாவின் இறுதியடி.

நேரிசை இன்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால்
நேரிசை இன்னிசைச் சிந்திபலாது நிகரில்வேள்கை
சேரரசைச் சீருடோள்சோ பிறப்பமொன் காசுமிற்ற
சீருடைச் சிந்தடி உயமுடி வாமென்று தேறசுவே. (உ௮)

இ - சை. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவும் இன்னிசைச்
சிந்தியல் வெண்பாவும் எல்லா வெண்பாவிற்கு மீருமாறும்
உணர்த்துதல் நுதலிற்று

நேரிசை யினனிசைபோல நடந்தடி மூன்றின் வந்தால்
நேரிசை யினனிசைச் சிந்தியல் வாழ்க் எனபது:

- நேரிசை வெண்பாவ்போல இரண்டா யடிபுனிற்றுதி
தனிச்சொற பெற்று இரு விகற்பத்தானும் ஒரு விசற்பத்
தானும் மூன்றடியான வருவன நேரிசைச் சிந்தியல்
வெண்பா எனவும், இன்னிசை வெண்பாவே போலத்
தனிச்சொல்லி ஒரு விசற்பத்தானும் பல விகற்பத்தானும்
மூன்றடியான வருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
எனவும் வழங்கப்படும்; எ - று

(பாடம்) 1 இன்னை. 2 பஃரெடை பலவிகற்பே.

* ஈண்டு ஆய்தம் உயிர்க்குறிலே போல நின்று அலகு பெற்றது.

எனனை,

“நேரிசைச் சிந்தும் இன்னிசைச் சிந்துமென்
நீரடி முக்கால் இருவகைப் படுமே”

என்றாகலின்.

வருமாறு

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

“தற்கொற்ற வாயில நறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
சுற்றுமவண் டார்ப்பப் புடைத்தாளே—பொற்றேரான்
மாலேநல் வாயில் மகள”

“அறிந்தானே ஏததி யறிவாங் கறிந்து
சிறந்தார்க்குச் செவ்வ னுரைப்ப—சிறந்தார்
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு.”

இவை இரண்டாமடியினிற்றுதி, தனிச்சொறபெற்று
இருவிகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த நேரிசைச்
சிந்தியல் வெண்பா.

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

“நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டிப்
பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி
அறநாட்டுப் பெண்டி ரடி.”

இது தனிச்சொலின்றி ஒரு விகற்பத்தான வந்த
இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

“சரையாழ அம்மி மிதப்ப—வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன சுனை.”

“முல்லை முறுவலிததுக் காட்டின—மெல்லவே
சேயிதழக் காந்தள துடுப்பீனற—போயினா
தீண்டேர் வரவுரைககுங் கார்.”

இவை பலவிகற்பத்தான வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல்
வெண்பா.

உதாரண இலக்கிய முதல்தினைப்புக் காரிகை
நற்கொற்ற வாயில் அறிந்தா னையுநறும் பூங் துழலாய்
சொற்பெற்ற நேரிசைச் சிந்திய லாஞ்சுரை யாழ்வம்மி
நிற்றற் குரிய நறுநீல நெய்தலு முல்லையுமேன்
மேற்றப் படாதன இன்னிசைச் சிந்திற் கிலக்கியமே. (உக)

இவவுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கும், இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா விற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல்தினைத்துக் கொள்க.

‘நிகரில் வெள்ளைக், கோரசைச்சீரு மொளிசேர் பிறப்பு மொண் காசுமிற்ற, சீருடைச் சிந்திய யேழுடி வாமெனறு தேறுகவே’ எனபது. எல்லா வெண்பாவிற்கும் நாள என்னும் நேரசைச் சீரானும், மலர் என்னும் நிரையசைச் சீரானும் காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டிற் குறந்தியலுநா மீறாகிய நேரீற நியறசீரானும் இற்ற முச்சீரடியே யீற்றடியாவ தென்று தெளிக; ஏ - று.

வெண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்குக் குறறியலுநாம ஈருக வேறுதாரண மெடுத்தே தாதியதாஉம் அசைச்சீர்க் குதாரணம் வேறு காட்டிப் போதததாஉம், வெண்பாவினை அலகிட்டு உதாரண வாய்பாட்டான ஓசையூட்டும்பொழுது, பிற வாய்பாட்டான் ஓசையூட்ட லாகாதாகலின் எனக் கொள்க. இனி அவவாற்றான ஓசை யூட்டுமாறு

* “பாலொடு—சீ” என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம், கூவிளம், தேமா, கருவிளம், கூவிளம், கூவிளம், நான் என் றேசையூட்டுக.

† “நனறறிவாரில்—அவலமில்” எனபதனை, அலகிட்டு முறையானே கூவிளம், தேமா, புளிமா, கருவிளங் காய், தேமா, புளிமா, மலர் என்று ஓசையூட்டுக.

* இச்செய்யுள் நக - ஆவது பக்கத்தில் ஓரசைச்சீருக்கும், சுந - ஆவது பக்கத்தில் செப்பலோசைக்கும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† இச்செய்யுள் நக-வது பக்கத்தில் ஓரசைச்சீருக்கு உதாரண மாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

*“மங்கல மெனப் மனைமாட்சி மறறதன
நனகலம் நனமககட் பேறு”

எனபதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம், தேமா, புள்மாங்காய், கூவிளம், கூவிளம், தேமாங்காய், காசு என றேசையூட்டுக.

†“அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு”

எனபதனை அலகிட்டு, முறையானே புளிமா, புளிமா, புளி மாங்காய், தேமா, புள்மா, புளிமா, பிறப்பு எனேசையூட்டுக.

பிற வெண்பாக்களையும் இவ்வாறலகிட்டு ஓசையூட்டிச் செப்பலாசை வழுவாமற் கண்டு கொள்க.

(‘நிகரில் வெண்கைக்கு’ என்று சிறப்பித கவதனால் குறள வெண்பாவினை ஓரடி முக்கால் என்றும், சிறதியல் வெண்பா வினை ஈரடி முக்கால் என்றும், நேரிசை வெண்பாவினை மூவடி முக்கால் என்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன னிசை மூவடி முக்கால் என்றும், பஃரெடை வெண்பா வினைப் பலவடி முக்கால் என்றும் பெயரிட்டு வழங்குவா ஒரு வார ஆசிரியரெனக் கொள்க.

‘ஒளிசோ பிறப்பும் ஒண்காசம்’ என்று சிறப்பித்தது காசு, பிறப்பு என்றும் வாய்பாட்டான முற்றியலுக்கம் ஈருகிய நேரிற்றியறசோ இறுதியாகிய முச்சேடியானும் இறு எனவு முள ஒருசார் வெண்பா வெண்பது அறிவித்தற் கெனக் கொள்க.

வருமாறு :

குறள் வெண்பா

“மஞ்சுகுழ சோலை மலைநாட முததாலும்
அஞ்சொன மடவாட் கருளு.”

† குறள், வாழ்க்கைத்துளை - ௧0.

† குறள், கடவுள் வாழ்த்து - ௬

இது, பிறப்பு எனனும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுக்கரம்
ஈரூய இற்ற வெண்பா.

குறா வெண்பா

“இனமலாக கோதாய இலங்குநீரச சேர்ப்பன்
புனைமலாத தாரகலம புலலு.”

இது, காசு எனனும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுக்கரம்
ஈரூய இற்ற வெண்பா இவை செய்யுளியலுடையா
காட்டியவெனக் கொள்க.

எனனை,

*“செப்ப விசையன வெண்பா மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி யாகலும் அவவடி
அந்த மசைசசி ராகவும் பெறுமே.”

“குறைய லுக்கரமு . முற்றிய லுக்கரமு
பெற்றவாய பாட்டான் நின்றிறு மெனப்”

என்றார்களின.

மாவாழ் புலிவாழ் சுரமுள வாக முணியிறுவாய்
ஓவா தளபெடைத் தூஉங் கெழுஉவு முதாரணமாய
நாவா பெரும்புகழ் நததத்தா யாப்பில் நடந்ததுபோல்
தேயவா முகரம்வந தாமியற் சீரிங்குச சேப்பியதே. (ஈ0)

இவ வுரைக்காரிகைச் சூத்திரத்துள், ஓசையூட்டுதற்
கருத்தாவது ‘மாவாழ்சுரம் புலிவாழ்சுரம்’ எனனும் வஞ்சி
யுரிச்சி ரிரண்டு முளவாகவைத்து, ஒரு பயிடுக்கித் தூஉ
மணி, கெழுஉமணி எனநளபெடுத்து நோநடுவாகிய வஞ்சி
யுரிச் சீர்க்கு உதாரணம் எடுத்துக்காட்டினா நத்தத்தனா
முதலாகிய ஒருசாராசிரியர் அதுபோல இநநூலுடையாருந்
தேமா, புளிமா எனனும் இரண்டு நேரீற்றியறசீரு முளவாக
வெண்பாவின இறுதிச் சேருக்கு உதாரண வாய்பாட்டான்

* யாப்பருங்கலம் - ஐஎ.

† ஈண்டு அளபெடைகள் இரண்டும் அலகுபெற்றில் எனவும்,
‘அளபெடுத்ததூஉம்’ என்பது ‘து’ தொகுத்தல் விகாரம் பெற்று
‘அளபெடுத்தூஉம்’ என்றயிறறு எனவுங் கொள்க.

ஓசையூட்டுதற பொருட்டாகக் குறறியலுகரம் ஈறுகிய காசு,
பிறப்பு எனனும் வாய்பாட்டான் நேரீறறியறசீ ரீருக
வேறு தாரணம் எடுத்தோதினா எனக் கொள்க.

குறள் வெண்செந்துறை, குறட்டாழிசை

அந்தமில் பாத மளவிரண் டோத்து முடியின்வெள்ளைச்
செந்துறை யாகுந் த்ருவே யதன்பெயர் சீர்பலவாய்
அந்தங் குறைநவுஞ் செந்துறைப் பாட்டி னிழிபுமங்கேழ்ச
சந்தஞ் சிதைந்த குறளுங் குறளினத் தாழிசையே (நக)

இ - கை குறள்வெண்பாவிற் கிளமாகிய துறையும், தாழிசை
யும், ஆமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று

“அந்தமில் பாதம் ஆளவிரண்டோத்து முடியின்
வெள்ளைச் செந்துறையாகும்” எனபது : இரண்டடியாய்த
தம்முள் ஆளவொத்து வருவது வெண்செந்துறை என்றும்,
செந்துறை வெள்ளை எனனும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும்
எ - று.

‘அந்தமில் பாதம்’ என்று சிறப்பித்தவதனால், விழுமிய
பொருளும் ஒழுகிய ஓசையு முடைததாய் வருவதெனக்
கொள்க.

என்னை,

* “ஒழுகிய வோசையின ஒத்தடி யிரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே”

எனபது யாபபருங்கலம்.

வெண்செந்துறை

† “ஆகலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன ரெழுக்க முடைமை”

† “கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியினை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.”

* யாபபருங்கலம் - சு.ந.

† முதுமொழிக்காஞ்சி - க.

† கொன்றைவேந்தன் - க.

இவை விழுமிய பொருளும், ஒழுகிய வேளையுமாய் வந்தமையான, வெண்செந்துறை.

‘திருவே’ எனபது மகடுஉ முன்னிலை.

‘சீர்பலவாய். அந்தங் குறைநலும்’ எனபது :

நாறசீரின மிகக பலசீரான வந்து அடியிரண்டாய் கற்றக குறைந்து வருவன குறட்டாழிசை எனப்படும் எ - று

இரண்டடியென்ப ததிகாரத்தான் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. குறட்டாழிசை யெனினும், தாழிசைக் குறளெனினும் ஒக்கும் சீரவரையறை யிலலாமையால் எனைத்துச் சீரானும் அடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

குறட்டாழிசை

“நண்ணு வார்வினை நைய நாடொறு நற்ற வர்க்கர சாய்நாநநற் கண்ணி னுனடி யேயடை வார்கள் கற்றவரே.”

“நீலமாகட னீடுவார்திரை நீவிற்றினறபோற் பொங்கிப் பொன்று காலம்பல காலஞ் சென்றுஞ் செல்வா யாக்கை கழிதலுமே.” [மால்

இவை நாறக குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பல சீரான் வந்தமையால், குறட்டாழிசை.

‘செந்துறைப் பாட்டி நிழிபும’ எனபது :

அடியிரண்டாய் அளவொத்து விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய வேளையுமின்றி இவ்வாறே செந்துறை வெளகையிற சிதைந்து வருவனவெல்லாங் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக்குறள் எனப்படும் எ - று.

குறட்டாழிசை

பிண்டியி னீழற் பெருமான் பிடர்த்தலை மண்டலந் தோன்றுமால் வாழி யன்றாய்”

“அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங் கவுந்தி ‘மறுவறு பத்தினி போல்வையி னீரே”

இவை விழுமிப் பொருளும் ஒழுக்கிய வேளையுமின்றி இரண்டடியும் தம்முள் ஒத்து வந்ததையிற் செநதுறைச் சிதைவுத் தாழிசைக்குறள்.

‘அங்கேழ்ச் சந்தன சிதைந்த குறளுங் குறளினத தாழிசைய்’ என்பது

செபபாலாயசயிற் சிதைந்தது வேற்றுத் தளைதட்டுக் குறள் வெண்பாவிற சிதைந்தது வருவன வெல்லாங் குறள் வெண்பாவிற கினம்கிய குறட்டாழிசை என்பபடும் எ.-று.

குறட்டாழிசை

“வண்டார்பூங்கோதைவரிவளைக்கைத் திருந்துதலாள் பண்டைய எள்ளள் படி”

இது சந்தன சிதைந்த தாழிசைக் குறள்.

என்கை,

* “அந்தடி குறைநவுளு செநதுறைச் சிதைவுஞ் சந்தழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே”

† “உரைத்தன இரண்டுங் குறட்பா வினமே”

என்பன யாப்பருங்கலம்.

வெளிவிருத்தம், வெண்தாழிசை, வெண்டுறை

மூன்றடி யானு முடிந்தடி தோறு முடிவிடத்துத் [மே தான்றனிச் சொற்பெறுந் தண்டா விருத்தம்வெண் டாழிசை மூன்றடி யாயவெள்ளை போன்றிற் மூன்றிழி பேழயர்வாய் ஆன்றடி தாஞ்சில அந்தங் குறைந்திரும் வெண்டுறையே.

(௩௨)

இ - கை வெளிவிருத்தமும் வெண்டாழிசையும், வெண்டுறையும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று

‘மூன்றடி யானும் முடிந்தடிதோறும் முடிவிடத்துத், தான்றனிச் சொற்பெறுந் தண்டா விருத்தம் என்பது.

மூன்றடியானும் முற்றுப்பெற்று அடிதோறும் ஒரு சொல்லே இறுதிக்கண் தனிச்சொல்லாம் வருவது வெளி விருத்தம் என்பபடும் எ - று.

* † யாப்பருங்கலம் - ௧௪, ௬௩.

‘மூன்றடியானும்’ என்ற உம்மைடால் நான்கடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

என்னை,

“ஒருமுன ரெருநான் கடியடி தோறுந்
தனிச்சொல் தழுவி நடப்பது வெள்ளை
விருத்த மென்பபெயர் வேண்டப் படுமே”

என்றார் காக்மைபாடினியார்.

‘சுண்டா விருத்தம்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் நான்கீரடியுட்பட்ட டடங்கரது வேறாய் வருவது அண்டுத் தனிச்சொல் எனக் கொள்க.

வேளி வீருத்தம்

“கொண்டன் முழங்கினவாற கோபம் பரந்தனவா—
லெனசெய கோயான
வண்டு வரிபாட வார்தளவம் பூத்தனவா—
லெனசெய கோயான
எண்டிசையுந் தோகை யிருந்தகவி யேங்கினவா—
லெனசெய கோயான”

இது மூன்றடியான எனசெயகோயான என்னுந் தனிச்சொற் பெறுவந்த வெளிவிருத்தம்.

வேளி வீருத்தம்

“ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா—ரொருசாரரா
கூக வென்றே கூவினி கொண்டா—ரொருசாரரா
மாமா வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தா—ரொருசாரரா
ஏகீர் நாய்கீ ரெனசெயது மென்றா—ரொருசாரரா.”

இது நான்கடியாய் ஒருசாரார் என்னுந் தனிச்சொற் பெறுவந்த வெளிவிருத்தம்

‘வெண்டாழிசையே, மூன்றடியாய் வெள்ளைபோன நிறும்’ எனப்பது.

மூன்றடியான ஈற்றடி வெண்பாவே பேரல் முச்சீரடியான இறுவது வெண்டாழிசை பென்றும், வெள்ளோத் தாழிசை பென்றும் வழங்கப்படும்; எ - றும்.

என்னை,

*“அடியொரு முனறுவந் தநதடி சிந்தாய்
விடினது வெள்ளொத் தாழிசை யாகும்”

வருமாறு :

வெண்டாழிசை

“நண்பி தென்று தீய சொல்லா
முனபு நின்று முனிவ செய்யா
அனபு வேண்டு பவா.”

இது முனறடி யாசிரிய ததனையான வந்த வெண்டாழிசை.

‘முனறிழி பேடியர்வாய, ஆனறடி தாளுசில அந்தங்
குறைந்திறும் வெண்டுறையே’ எனபது :

முனறடிச் சிறுமையாய ஏழடிப பெருமையாய் இடை
யிடை நானகடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும்
வந்து பின்பிற சில அடி சில சீர் குறைந்து வருவன
வேண்டுறை எனபபடும் , எ - று

‘ஆனறடிதாம்’ என்று சிறப்பித்த வதனால், முனபிற
சிலவடி ஒரோசையாயும், பின்பிற சிலவடி மறறோரோசை
யாயும் வருவன ஒருசார வேறறொலி வெண்டுறை எனக்
கொள்க ,

என்னை,

“அடியைந தாகியு மிகும் சற்றடி
ஒன்று மிரண்டுஞ் சீர்தபின் வெண்டுறை”

எனனார் அவிநயனார்.

†“முன்றடி முதலா ஏழடி காறும்வந்
தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிற்பினும்
வேறறொலி விரவினும் வெண்டுறை யாகும்”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

வெண்டுறை

“தானாள ரல்லாதா தாம்பல ராயக்கா வென்னுமென்னும்
ஆளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிநண்டும்
பீவிபோற் சாய்த்துவிழும் பீவிற்றி யாக்கே.”

(பாடம்) 1. பிவிற்றி

*யாப்பருங்கலம் - ௯௬.

†யாப்பருங்கலம் - ௯௭.

இது மூன்றடியாய் ஈற்றடி யிரண்டும் இரண்டுச் சூறைந்து வந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

“குழலிசைய வண்டினங்கள் கோழிலை செங்காந்தட்

[குலைமேற்பாண

அழலெரியின மூழ்கினவா வந்தோ வளியவென மயலவாழ்மந்தி
கலுழ்வனபோல நெஞ்சயாநது கல்லருவி தூஉம்
நிழல்வரை நனனாடன நீப்பனே அல்லன்”

இது நான்கடியாய் ஈற்றடி யிரண்டும், இரண்டு சூறைந்துவந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

ஓரொலி வெண்டுறை

“வெறியுறு கமழகண்ணி வேந்தாகட் காயினும்
உறவுற வருமவழி யுரைப்பன வுரைப்பனம்
செறிவுறு தகையினா சிறந்தன ரிவாநமக்
கறிவுறு தொழிலரென மலலைவ சொல்லனயின்
பிறபிற நிகழவன பின்”

இஃது ஐந்தடியாய் ஈற்றடி ஒன்றொரு சூறைந்து வந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

“கல்லாதார் நலவையுட் கலலேபோற் சென்றிருந்தார்
கருமம் யாதாம

இலலாதார செலவரைககண் டிணங்கியே ஏமுற்றால்
இயைவ தென்னாம்

பொலலாதார நனகலன மெய்புதைப்பப் பூண்டாலும்
பொலிவ தென்னாம்

புலலாதார பொய்க்கேண்மை புனைந்துரைத்தா லாவதென்னே
அலலாதார பொய்யாவ தறிபவேல் அமையாதோ.”

இஃது ஐந்தடியாய் ஈற்றடியிரண்டும் இரண்டுச் சூறைந்துவந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

“முழங்கு களியாணை முரிக் கடற்படை முரித்தார் மனனர்
வழங்குமிடமெல்லாந தன்புகழேபோக்கிய வைவேல் விண்
செழுந்தண்பூட பழசையுட் சிறந்ததுநா னாஞ்செய [ணன்
எழுந்த சேதிகத் துள்ளிருந்த அண்ணலாரடி
விழுந்தண்பு மலாகளால் வியந்துநா னாநதொழத்
தொடாநதுறினற வெவவினை துறந்துபோ மாலரோ”

இஃது ஆறடியாய் முதலிரண்டும் அறுசீராய்ப் பின்
ஐன்கடியும் நாற்சீராய், முதலிரண்டடியும் ஓரிசையாய்ப்

பின் நானகடியும் மறநீரூரிசையாய வந்த வேறொருவி வெண்டுறை

“முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகு மேவல்செய
முறைசெய் கோமான
வழங்குதிறல வாணமாறன மாச்செழியன் ருக்கரிய
வைவேல பாடிக்

‘கலங்கிநின் ருரெலாங் கருதலா காவணம்
இலங்குவா ளீரண்டினு விருகைவீ சிப்பெயர்ந்
தலங்கனமா லையழிந் தாடவா டுமமிவள
பொலங்கொளபூந் தடங்கட்டே புரிந்துநின் ருரெலாம்
விவங்கியுள் ளந்தப விளிந் வே ருபவே”

இஃது ஏழடியாய முதல் இரண்டடியும் அறுசீராய்
ஐரோசையாய பின் ஐந்தடியும் நாற்சீராய் வேரூர
ஐசையாய வந்த வேறொருவி வெண்டுறை.

“முன்றடி யாயவெள்ளை போன்றிறந் தாழிசைமுனறிழிபேழ
ஆன்றடிதாளுசில வந்தத தடிக ளவைகுறைந்து
தோன்றுந் துறைவெள்ளை தண்டா விருததந் தனிச்சொல்
முன்றடி யானு முடியு முடியுமோர நான்கினுமே” [வந்து

என்று வெண்பாவிறகு இனமாகிய தாழிசை துறை
விருத்தங்கடகு முறையானே இலக்கணஞ் சொல்லாது கலை
தடுமாற்றமாகக் காரிகை சொல்லவேண்டியது எனையோ
வெனின், ஒருவா வெண்டுறையின ாறறடி ஒன்றொருசீர்
குடைந்து வருத்தும் உள்ளதெனபதூஉம், “வெள்ளொத
தாழிசையின் முதல் இரண்டடியும் நான்கு சீரான வரு
மெனபதூஉம், சிந்தியல் வெண்பா ஒரு பொருண்மேன
முன்றடுக்கி வருவன வெல்லாம் வெள்ளொததாழிசை
என்றுவழங்கப்படும் என்பதூஉம் அறிவித்தற்கு வேண்டப்
பட்டது, ‘தலை தமோற்றந் தந்து புணர்த்துரைத்தல்’
எனபது தந்திர உத்தியாகலான்.

வெள்ளொததாழிசை முதலிரண்டடியும் நாற்சீராய
வருவது ‘கணபி’து’ எனனும இலக்கியத்துட் கண்டு கொள்க.

(பாடம்) 1 கலந்து நின்றா

*இச்செய்யுளை அட ஆவது பக்கத்திற் காண்க

வேள்ளோத்தாழிசை

“ அன்னா யறங்கொ னலங்கிளா சேட்சென்னி
ஒன்னா ருடைபுலம் போல நலங்கவாந்து
துன்னா துறந்து விடல ”

“ ஏட யறங்கொ னலங்கிளா சேட்சென்னி
கூடா ருடைபுறம் போல நலங்கவாந்து
நேடான துறந்து விடல் ”

“ பாவா யறங்கொ னலங்கிளா சேட்சென்னி
மேவா ருடைபுலம் போல நலங்கவாந்து
காவான துறந்து விடல.”

இவை சிந்தியல வெண்பா ஒரு பொருள்மேன
முன படுக்கி உறதையபாண, வெள்ளோத்தாழிசை.

எனனை,

“ ஈரடி முக்கா லிசைகொள நடந்து
முன்றுட னடுக்கித் தோன்றினுத் தாழிசை”

என்றா மயேச்சுரர்.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

கொண்டன் முழங்கின வாவா விருத்தங் குழலிசைய
வண்டினம் ஸ்ரேணுறை தாளாண் முழங்கோடு தாழிசையே
நண்டிதென றாகலி கொன்றைவெண் செத்துறை நீலநன்னும்
யிண்டி யறுவாவண் டாவேறி தாழிசை பெயவளையே.

(நாட.)

இவவுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழிபே வெண்பா
வினங்கடஞ் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்
கொள்க.

எண்பாவும் அதன் இனமும்

முற்றும்.

3. ஆசிரியப்பாவும், அதன் இனமும்

நான்குவகை ஆசிரியப்பா

கடையயற் பாதமுச் சீர்வரின் நேரிசை யாமருசீர்
இடைடல குன்றின் இணைக்குற மௌல்லா அடியுமொத்து
நடைபெறு மாயின் நிலைமண் டிலுநடு வாதியநதத்
தடைதரு பாதத் தகவல் அடிமறு மண்டிலமே. (நகச)

இ - கை அகவலோசை யோடு அளவடித்தாகியும், இயற்சீர், பவீன்றும் அயறசீர் விரவியும், தனறனை தழுவினும் பிறதனை மயங்கியும், நிரைநடுவாகிய வருசியுரிசசீர்வருதலிலலா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானுந் தொடையானும் ஒசையானுந், பெருளானும் பெயர் வேறுபாடு ணாத்துவான் எடுத்துக்கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை நேரிசையாசிரியப்பாவும், இணைக்குறனாசிரியப்பாவும் நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவும், அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பாவும் ஆமாறுணாததுதல் நுதலிற்று.

‘கடையயற் பாத முச்சீர்வரின் நேரிசை’ எனப்பது.

நற்றயலடி முச்சீரான வருவது நேரிசை யாசிரியப்பா என - று.

என்னை,

“நற்றதன அயலடி ஒருசீர் குறைய
நிற்பது நேரிசை ஆசிரியமே”

*“அந்த அடியின் அயலடி சிறதடி
வந்தன நேரிசை யாசிரியமே”

என்றாராவர்.

வருமாறு.

1. நேரிசையாசிரியப்பா

‘நிலத்தினும் பெரிந் - வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆரள வினதே சாரற
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கு நாடென நட்பே.”

இஃது நற்றயலடி முச்சீரான வருவதையால், நேரிசையாசிரியப்பா.

1. அவிதயனார்

*யாப்பருங்கலம் - எக.

† குறுந்தொகை - ௩.

‘காமருசி, ரிடை பலகுனறி னிணைக்குறள’ எனபது.

ஈறறடியும், முதலடியும் ஒழிந்து, இடையடிகள் இரண்டும் பலவும் குறளடியானும், சிந்தடியானும் வருவன இணைக்குறளாசிரியப்பா, எ - று

எனனை,

“இடைபல குறைவ திணைக்குற ளாகும்”

என்றா ஆவிநயனா

“ஆளவடி யந்தமு மாதியு மாகிக்
குறளடி சிந்தடி யெனரு இரண்டும்
இடைவர நிற்ப திணைக்குற ளாகும்”

என்றா காக்கைப்பாடினியா.

“இடையிடை சீர்தயின இணைக்குற ளாகும்”

என்றா சிறுகாகைப்பாடினியா.

வருமாறு *

ii. இணைக்குறளாசிரியப்பா

“நீமின் தன்மையுந் தீயின வெமமையும்
சாரச சார்ந்து
தீரத் திரும
சாரல நாடன கேணமை
சாரச சாரச சாநது
தீரத் தீரத் தீர்பொல லாதே”

இது முதலடியும் ஈறறடியும் நீற்றிராய, இடையடி இருசொனும், முச்சொனும் வந்தமையால், இணைக்குற ளாசிரியப்பா.

இணைக்குறளாசிரியப்பா

“சிறியகட பெறினே யெமக்கியு மனனே
பெரியகட பெறினே
யாம்பாடத தானமகிழ்ந் துண்ணு மனனே
சிறுசோற ருனும்

நனிபல கலத்தன் மனனே
 பெருஞ்சோற ருனும
 நனிபல கலத்தன் மனனே
 என்பொடு தடிபடுவழி யெல்லாம
 எமக்கீயு மனனே
 அமபொடு வேல்நுழை வழியெல்லாம்
 தானிறகு மனனே
 நரநத நாறுந் தனகையாற்
 புலவு நாறு மென்றலை
 தைவரு மன்னே
 அருங்கலை இருமபாண ரகன்மண்ணடைத் துணையுரிஇ
 இரப்போர கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புனகண பாவை சோர
 அஞ்சொல்நுண் தோசசிப் புலவா நாவிற
 சென்னுவிழந் தனறவன்
 அருநிறத் தியங்கிய வேலே
 ஆசா கெததை யாண்டுளன கொல்லோ
 இனிப் பாடுநரு மிலலைப்
 பாடுநருகொன் நீகுநரு மிலலை
 பனித்துறைப் பகனறை நறைகொண் மாமலா
 சூடாது வைகி யாங்குப பிறாககொன
 நியாது வீயு முயிரதவப் பலவே

இஃது இடையிடையே இருசீரடியும், முச்சீரடியுமாகிய வந்தமையால், இணைக்குறளாகிரியப்பா.

‘காமருசீர்’ என்று சிறப்பித்த வதனால் ஆகிரியப்பா கான்கும் ‘ஏ’ என்னும் அசைச்சொல்லான் இறுவதே சிறப்புடைத்து; பிற எழுத்ததுமாறாய வரப்பெறுமாயினும் எனக் கொள்க.

எனனை,

*“அகவ லிசையன அகவல மற்றவை
 ஏ ஓ ஈ ஆய் என ஐ யென் றிறுமே”

என்றாராகலின்

‘எல்லா வடியு மொத்து, நடைபெறுமாயின நிலைமண் டலம்’ என்பது,

*யாப்பருங்கலம் - சுசு.

எல்லாவடியும் தம்முள் அளவொத்து நாறசீர அடியாய
வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா ; எ - று

வருமாறு .

111. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

“வேரல் வேலி வோக்கோட் பலவின
சாரல் நாட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிநதிசி னேரே சாரற
சிறுகோட்டுப் பெருமபழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே ”

இஃது எல்லாவடியும் நாறசீராய அளவொத்து வந்த
மையால், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா மண்டிலம் எனினும்
நிலைமண்டிலம் எனினும் ஒக்கும்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா ‘என’ என்னும் அசைச்
சொல்லான இறுவது சிறப்புடைத்து . மற்றொரு சார
ஓற்றினனும், உயிரினனும் ஈராய் வரவும் பெறும் எனக்
கொள்க.

எனனை,

“ஒத்த வடிததாய உலையா மரபொடு
நிறடது தானே நிலைமண டிலமே ”

“என்னென கிளவியை யீரூப் பெறுதலும்
அனன பிறவும் அந்த நிலைபெற
நிற்கவும் பெறாஉம நிலைமண டிலமே”

என்றா காக்கை பாடினியார .

‘நடுவாதியந்தத தடைதரு பாதக தகவ லடிமறி
மண்டிலமே’ என்பது

எல்லாவடியும் முதல், நடு, இறுதியாக உச்சரிப்பினும்
ஓசையும், பொருளும் பிழையாது வருவது அடிமறிமண்டில
வாசிரியப்பா , எ - று.

என்னை,

*“மனப்படு மடிமுத லாயிறின் மண்டிலம்”

“உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி
இடைப்பால் முதல் நெனறிவை தமமுண்
மதிக்கப் படாதன மண்டில யாப்பே”

என்றா காக்கைபாடினியார்.

“எழுவா யிரட்டித் திறுதி யொன்றாய்
வரினது மண்டில வாகிரி யமமே”

என்றாகலின.

வருமாறு .

IV அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா

“சூரல பம்பிய சிறுகான யாறே
சூரர மகளிர் ஆரணங் கினரே
வாரலை யெனினே யானஞ் சுவலே
சாரல நாட நீவர லாறே.”

இதனை எல்லாவடியும் முதல், நந், இறுதியாக உச்சரித்து ஒசையும், அபாருளும் பிழையாது வந்தமையால் அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா ஆமாறு கண்டு கொள்க.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

நேரின யாகு நிலத்தினு மென்ப திணைக்குறட்பா
நீரன் சிறிய நிலைமைய தாநினை மண்டிலப்பா
வேரலென் றுஞ்ம வினையலாக கோதைவில் லோந்துலாய
சூரலபம் மெனப் தடிமறி யாகத் துணிந்தனரே (௩௫)

இவவுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்கொள்க

ஆசிரியத்தாழிசை துறை விருத்தங்கள்
தருக்கியல் (தாழிசை) மூன்றடி யொப்பன், நான்கடியாய்
எழுத்தடி நைந்தும் இடைமடக காயும் இடையிடையே
சுருக்கடி யாயுந் துறையாங்குறைவில் தொல் சீரகவல்
விருத்தங் கழிநெடில் நான்கோத் திறவது மெல்லியலே
(நுக)

இ - கை. ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும் ஆசிரிய
விருத்தமும் ஆமாறு உணராததுதல நுதலிற்று

‘தருக்கியல் தாழிசை மூன்றடி ஒப்பன்’ எனபது .

மூன்றடியாய்த தமமுள் அளவொத்து வருவன
ஆசிரியத்தாழிசை, எ - று.

‘தருக்கியல் தாழிசை’ என்று சிறப்பித்தவதனால்
அவை ஒரு பொருளமேல மூன்றடுக்கி வருவன சிறப்
புடையன, தனியே வரப்பெறுமாறினும் எனக் கொள்க.
என்னை,

“அடிமூன நெத்திறி நெத்தாழிசையே”

என்றா காக்கைபாடினியா

* ‘மூன்றடி யொத்த முடிவின் வாய்விடின்
ஆனற அகவற ருழிசை யாமே.’

‘ஓத்த வொருபொருள் மூவடி முடியினஃ
தொத்தாழிசையாக உடனமூன் றடுக்கின்’

என்றா மயேச்சுரா

வருமாறு

1 ஆசிரியத்தாழிசை

† ‘கன்று குணிலாக ¹கனியுருத்த மாயவன
இன்றுநம் மானுள் வருமேல அவன வாயிற
கொன்றையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி”

(பாடம்) 1. கனியுதித்தத

* யாப்பருங்கலம் - எதி

† சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை, பாட்டு - க.

“பாம்பு கயிறாக கடலகடைந்த மாயவன
நாங்குநம் மானுள வருமே லவன வாயில
ஆம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி”

“கொல்லையன சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
எலநிநம் மானுள வருமே லவனவாயில
முலையைந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி”

இவை ஒரு பொருண்மேன மூன்றடுக்கி வந்த
ஆசிரியத் தாழிசை.

ஆசிரியத்தாழிசை

“வானுற நிமிர்ந்தனை வையகம் அளந்தனை
பாலமதி விடுத்தனை பலலுயி ரோம்பினை
நீன்ற வண்ணநின் நிரைகழல் தொழுதனம்.”

இது தனியே வந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

‘நானகடியாய் எருத்தடி நைந்தும் இடைமடக்காயும்
இடையிடைச் சுருக்கடியாயுந் துறையாம்’ எனபது

நானகடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வருவனவும்,
நானகடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து இடைமடக்காய் வரு
வனவும், நானகடியாய் இடையிடை குறைந்து வருவனவும்,
நானகடியாய் இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காய் வரு
வனவும் ஆசிரியத்துறை , ஏ - று.

‘நானகடியாய்’ எனபதனை எல்லாவற்றினைநடுங் கூட்டி
‘இடைமடக்காய்’ எனபதனை ஒருகால இருதலையுங் கூட்டி
மத்திம் தீபமாகப் பொருள் உரைத்துக்கொள்க.

சீர் வரையறுத்திலாமையால் எனைத்துச் சீரானும்
அடியாய் வரப்பெறும் முதலயலடி குறைந்தும், நடுவீரடி
குறைந்தும் மிகும் வருவன ஆசிரியத்துறையாம், அல்லது
ஓரடி குறைந்து வருவன ஆசிரிய நேர்த்துறை யென்றும்,
ஈரடி குறைந்து வருவன ஆசிரிய இணைக்குறட்டுறை என்றும்
கொள்க.

*—† சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை, பாட்டு - ௨, ௩

வருமாறு :

2 ஆசிரியத்துறை

“கரைபொரு கானயாற்றங் கல்லத ரெமமுள்ளி¹ வருதிராயின்
அரையிருள்² யாமத் தடுபுலியே றுமமஞ்சி யகன்றுபோக
நரையுரு மேறுநுங் கைவே லஞ்ச நும்மை
வரையர மங்கையா வெளவுத லஞ்சதும் வாரலையோ.”

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்ததுவந்த ஆசிரியத்துறை.

ஆசிரியத்துறை

“வண்டுளா பூந்தரா வளங்கெழு செம்பூட் சேய வடிவே போலத்
தண்டளிரப்பூம் பிண்டித் தழையேநதி மாவினவித் தணந்தோன்
தண்டளிரப் பூம்பிண்டித் தழையேநதி வந்துநம் [யாரே
பண்டைப் பதிவினவிப் பாங்கு படமொழிந்து படாந்தோனன்றே”

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்தது, இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறை

ஆசிரியத்துறை

“இரங்கு குயினமுழவா இன்னிசையாழ் தேன
அரங்கு மணிபொழிலா ஆடும் போலும் இளவேனில
அரங்கு மணிபொழிலா ஆடு மாயின
மரங்கொல்லுணந்தகனரா! நெஞ்சமெனச் செய்திளவேனில

இது நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்தது இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரிய இணைக்குறட்டுறை.

ஆசிரியத்துறை

*“கொன்றாந் தமைந்த குருமுகத் தெழில்நிறக
குருதிக சோட்டின் இருந்தாட் பெருங்கைக்

(பாடம்) 1 வருவிராயின 2 “யாமத் தடுபுலியே றுமமஞ்சி” (இலக்கண விளக்கம்)

*இவ்வாசிரியத்துறையின் ஈற்றடி எளிதாகச் சோபிரித்தற் கியலாததாய் அமைந்துள்ளது

சிதம்பரம் மெய்யுட் கோவையில் இதே இலக்கணம் பெற்றமைந் துள்ள ஆசிரியத்துறையானது நான்கடியும் எளிதாகச் சோபிரித்தற் கியன்றதாய் உளது.

“உண்டாங் கெனினு மிலதென றறிஞர்கள், பொய்யெனப் புகலவு மெய்யெனப் பெயர்பெற், றுனமுன். மின்னொமென வுள தாய் மாய்வது, நிலையில் யாக்கை.”

குளருமென அனருமெனக்
 குமுரு நினறன கொடுத்தொழில் வேழம்
 வெளருந தமைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறைத்
 துலங்குவா ளிலங்கெயிற் றழலுளைப பருஉத்தா
 ளதிரும் வானென வெதிருங் கூறறெனச்
 சுழலா நினறன சுழிக்கண யாளி

செனருந தமைந்த சிறுநுதி வளருகிாப்
 பொறியெருத தெறுழவளிப புலவுநா றழலவாஃப்
 புனலாமெனக் கனலாமெனப்
 புகையா நினறன புலிமான ஏற்றை

* “எனருங் கிவையிவை யியங்கலி நெந்திறத்
 தினிவரல வேண்டலந தனிவர லெனத்தலை
 விலககவு மிருவரை மிசையெறி குறும்பிடை
 யிரவிடைக களவுளங் கறறுயது கற்பனறே.”

இது நானகடியாய முதலடியும், மூன்றாடியும் பதி
 னானகு சீராய அல்லாத அடியிரண்டும் பதினாறு சீரால
 இடையிடை குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

எனனை,

† “கடையதன அயலடி கடைதபு நடையவும்
 நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி

¹ இடையிடை குறைநவும் அகவல் துறையே”

எனபது யாபபருங்கலம்

கண்டாங் கிகழுங் கிழமுதி ரமையத், தைவளீ பித்தெனு
 மெய்தரும் வித்திற், கடலிற் றிரையென வுடலிற் றிரையொடு,
 கலியா நினறன நலிவுசெய் நோய்கள்.

புண்டாங் கயின்றுக் குடுமிப் படையொடு, மெழிறலைததழல்
 விழித் துயிருணக் கனலசேர், புகையாமென நிழலாமெனத் திரியா
 நின்றது, கொலைசெய் கூற்றம்.

விண்டாங் ககலுபு மெய்ப்பொரு டுணிவோரா, மின்பொலி
 பொன்புனை மன்றிலெம் முயிராம, விமலன் குஞ்சித கமலங்கும்
 பிட, வேண்டுவர் வேண்டார் விண்மிசை யுலகே”

(பாடம்) 1 இடையடி.

* இவ்வடியில் 20 சீர்கள் இலக்கணத்துக்கு மாறாக இருந்த
 தால் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

† யாபபருங்கலம் - எசு.

‘குறைவிலதொல் சீரகவல், விருத்தங் கழிநெடினா
கொத்திறுவது’ எ - று.

கழிநெடிவடி நானகாயத தமமுள் அளவொத்து வருவன
ஆசிரிய விருத்தம், எ - று.

‘குறைவிலதொல் சீர்’ எனறு சிறப்பித்தவதனால்
எண்ணிரின மிகக சீரான வந்த அடியெல்லாசு சிறப்பில
எனக் கொளக.

வருமாறு —

ii ஆசிரிய விருத்தம்

அறுசீர்க் கழிநெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்

‘விடஞ்சு முரவி விடை நுடங்க மினல்வாள வீசி விரையார்வேறு
கடஞ்சுழ நாடன காளிங்கன கதிாவேல் பாடும மாதங்கி [தாம
வடஞ்சோ கொங்கை மலைதாந்தாம் வடிககண் ணீலமலர்தாந்
தடந்தோ ளிரண்டும் வேய்தாந்தா மென்னுந் தன்னைத் தன்
[னுமையே.]’

(இஃது அறுசீர்க் கழிநெடிவடிபான வந்த ஆசிரிய
விருத்தம்.)

க. ‘கணிகொண்ட’ எனபது. எழுசீர்க் கழிநெடி
வடியான வந்த ஆசிரிய விருத்தம்

உ. ‘முவடிவினல்’ எனபது எண்சீர்க் கழிநெடி
வடியான வந்த ஆசிரிய விருத்தம்

ங. ‘இடங்கை வெஞ்சிலை’ எனபது ஒன்பதின சீர்க்
கழிநெடிவடியான வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

ச. ‘கொங்குதங்கு’ எனபது. பதின்சீர்க் கழிநெடி
வடியான வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

க, உ, ங ஆவது பக்கத்திலும், ட, ச ங ஆவது பக்கத்தினும்
கழிநெடிவடிக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன.

இவை சண்டு எதற்காகக் காட்டப்பட்டனவெனின், அவ்வடி
யான வரும் விருத்தத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன
என்க

என்னை,

*“கழிநெடி லடிநான கொததிறின விருததமம்
தழியா மரபின தகவ லாகும்”

‘மெல்லியலில்’ எனபது மகடுஉ முன்னிலை.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக காரிகை

கன்று குணில்வா னுறத்தா ழிசையாங் கரைபோருகான்
என்றலும் வண்ணோ பூந்தா ரிரங்கு குயின்முழவா
கொன்றாந் தமைநத வகவற் றுறைகுறை யாவிருத்தம்
பிள்ளுழ் குழலி விடங்கணி பூவடி வாதியவே. (௩௭)

இவவுரைச சூத்திரக் காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பா
வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்
கொள்க.

ஆசிரியப்பாவும், அதன் இனமும்

முற்றும்.

4 கலிப்பாவும், அதன் இனமும்

நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

அமபோதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

தரவோன்று (தாழிசை மூன்று) தனிச்சொற் சுரிதகமாய
நிரலோன்றி நேரிசை போத்தாழிசைக்கலி நீர்த்திரைபோல்
மரடோன்று நேரடி முச்சீர் குறண்டு வேம்புப்பின்
அரவோன்று மல்குலகி தம்போ தரங்கவொத் தாழிசையே. (௩௮)

துள்ளல் ஓசைததாய. நேரீற்றியறசீரும், நிரைநடுவாகிய
வஞ்சியுரிசசீரும் வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பாவுரிச்சீர்மிகு,
நேரடித்தாய்க் கலித்தனையும் அயற்றையுந்தட்டுத் தரவு, தாழிசை
என்னும் முதல உறுபபும் அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல்,
சுரிதகம் என்னுந் துணை உறுபபும் உடைத்தாய் ஒத்தாழிசைக்கலி,
வெண்கலி, கொச்சககலி என்னும் வேறுபாட்டாற கிடந்த கலிப்
பாககளை உறுப்பினனும் ஓசையானும், பொருளானும் பெயர்
வேறுபாடு உணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டார்

அவற்றுள், இக்காரிகை நேரிசை யொத்தாழிசைக கலிப்பா
வும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும் ஆமாறுணர் த்
துதல் நுதலிற்று.

‘தரவொன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற் சுரி
தகமாய் கிரலொன்றி னேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி’
என்பது.

முன ஒரு தரவு வந்து, அதன பின்பு மூன்று தாழிசை
வந்து, அதனபின் ஒரு தனிச்சொல் வந்து, அதனபின்
ஆசிரியத்தானாவது, வெணபாவானாவது ஒரு சுரிதக
உறுபுபுபெற்று வருவது நேரிசை யொத்தாழிசைக்
கலிப்பா, எ - று:

தரவு எனினும், எருத்தம எனினும் ஒக்கும்

தாழிசை எனினும், இடைநிலைப்பாட்டு எனினும்
ஒக்கும்.

தனிச்சொல் எனினும், விட்டிசை எனினும், கூன்
எனினும், தனிநிலை எனினும் ஒக்கும்

சுரிதகம் எனினும், அடக்கியல் எனினும், வாரம்
எனினும், வைப்பு எனினும், போக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

எனனை,

“தந்துமுன் நிறறவிற் றரவே தாழிசை
யொத்தாழிந் திசைததலின் ஒத்தாழிசையே.”

‘தனிதர நின்றவிற்¹ றனிச்சொற் குனிதிரை
நீர்ச்சுழி போல நினறுசுரிந் திறுதவிற்
சோர்ச்சியில புலவர் சுரிதக மெனப்”

என்று காரணக்குறி சொன்னாருமுளர் எனக் கொள்க.

இனித் தரவு, தாழிசைகட்கு அடிவரையறை யாமாறு
* ‘சுருங்கிற்று முன்றடி’ எனனுங் காரிகையுட் போக்கிச்
சொல்லுதும.

(பாடம்) 1. ‘தனிநிலை’

*இஃது ஒழிபியலுள் ஏழாவது காரிகை.

யா.—7

வருமாறு —

1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா

“வாணெடுங்கண பனிகூர வண்ணமவே ருய்த்திரிந்து
தேனெண்டுத் தகைதுறந்து துன்பங்கூர பசப்பினவாய்ப்
பூமினெடுங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ.

இது தரவு.

குருடைய கடுங்கடங்குள சொலறகரிய வென்பவாற
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியவரே,
சேனுடைய கடுங்கடங்குள செலறகரிய வென்பவால்
நானுடைய நலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமில்லரே.
சிலம்படைந்த வெங்காணஞ் சீரிலவே யென்பவாற்
புலம்படைந்து நலந்தொலையப் போவாரோ பொருளிலரே.

இவை மூன்றுத் தாழிசை.

எனவாங்கு

இது தனிச்சொல்

அருளெனு மிலராய்ப் பொருள் வயிற் பிரிவோ
பனெனெடுங் காலமும வாழியர்
பொனெனெடுத் தேரொடு தானையிற பொலிந்தே.”

இது சுரிதகம்

இது தரவு “மூனநடியாய்த், தாழிசை மூன்றும் இரண்
டிரண்டடியாய்த், தனிச்சொற்பெறமு, மூனநடி ஆசிரியச்
சுரிதகத்தாலிறற ழேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

எனனை,

“தரவொன் றுகித் தாழிசை மூன்றாய்த்
தனிச்சொற் கிடந்து சுரிதகந் தழுவ
வைத்த மரபின தொத்தாழிசைக்கலி”

என்றா மயேச்சுரர்.

“தரவு தாழிசை தனிச்சொற் சுரிதகம்
எனுநான் குறுப்பின தொத்தாழிசைக்கலி”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

வெள்ளைச் சுரிதகத்தாலிற்ற நேரிசை ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பாறிருச் செய்யுள்

வருமாறு :—

‘‘முத்தொடு மணிதயங்கு முககுடைக்கீழ் முனைவனே
எத்திசையும் பலலுயிரக ளின்புற வினிதிருநது
பததுறு திசையனைத்தும பகைபசி பிணிநீங்க
உத்தமாக டொழுதேதத வெள்ளிவரைபோற செவவினாய்.

இது தரவு.

எள்ளினதது மிடரினறி பெழினமாணட பொன்னெயில்
உள்ளிருந்த வுனையே வுறுதுணையென றடைந்தோரை
வெள்ளிலசோ வியனகாட்டு னுறைகெனறல விழுமிதோ.

குணங்களின வரம்பிகநது கூடிய பன்னிரண்டு
கணங்களுமவந் தடியேததக காதலிததுன னடைந்தோரைத்
பிணம்பிறங்கு பெருங்காட்டு னுறைகெனறல பெருமையோ.

விடததகைய வினைநீக்கி வெளவளைககைச செநதுவாவாய்
மடததகைய மயிலனையார வணங்கநின னடைந்தோரைத்
தடததகைய காடுறைக வென்பதுநின மகுதியோ.

இவை மூன்றுத் தாழிசை.

எனவாங்கு,

எனைத் துணையை யாயினு மாகமற் றுனகட்
டினைத்ததுணையுந தியவை யினமையிற் சேர்தும்
வினைத்தொகையை வீட்டுக வென்று.”

இது சுரிதகம்.

‘நீர்த்திரை போன், மரபொன்று நேரடிமுச்சிச்
சூறண்டுவி மடுபின, அது அம்போதரங்க வெந்தாழிசை
எனபது :

கரைசாரக் கரைசார ஒருகாலைக் கொருகாற சுருங்கி வருகின்ற *நீர்ததரங்கம்போல் நாறசீர் அடியும், முச்சீர அடியும். இருசீர் அடியும் ஆகிய அசையடிகளைத் தாழிசைக்கும், தனிச்சொற்கும் நடுவே, தொடுத்துத் தரவு. தாழிசை, அம்போதரங்கம் தனிச்சொல், சுரிதகம் எனனும ஐந்து உறுப்புடைத்தாய் வருவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா ; எ - று.

‘அரவொன்று மல்குல்’ என்பது : மகடீஉ முன்னிலை.

‘மரபொன்று நேரடி’ என்று சிறப்பித்தவதனால், அசையடிதான் ஈரடியால் இரண்டும், ஈரடியால் நான்கும், முச்சீரால் எட்டும் இருசீரால் பதினாறுமாய் வருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும், பதினாறு¹⁹ என்று சொல்லப்பட்டன, நான்கும் எட்டுமாகச் சுருங்கிவரப் பெறுமாயினும் எனக் கொள்க.

எனனை,

‘ஈரடி யிரண்டு மோரடி நான்கும்
முச்சீ ரெட்டு மிருசீ ரிரட்டியும்
அச்சீர் குறையினு மம்போத ரங்கம்’’

என்றாராகலின்.

அம்போதரங்கம் எனினும், அசையடி எனினும், பீபிரிங் திசைக்குறள் எனினும், சொற்சீரடி எனினும், ! எண் எனினும் ஒக்கும்,

எனனை,

“அனைய வாகிய வசையடி நான்குந்
தனியொடு தாழிசை யிடைவரு மெனப்”

*இது, ‘பல உறுப்புக்களு முறையே சுருங்கியும், ஒரோ வழிப் பெருகியும் முடுகியுங் கடைக்கண் விரிந்து, ‘! நீர்த் தரங்கம் போருவின்’ எனபர், நீச்சிறுக்கினியரும்.

†—! இவை நாற்சீரடி யென்றுணர்க.

அவற்றைப் *பேரேண், அளவேண், இடையெண், சிற்றேண் என்று பெயரிட்டு வழங்குவாரும் உளர்.

வருமாறு

11 அம்போதூங்க ஓதநாழிசக் கலிப்பா

“கெடலரு மாமுனிவா கிளாந்துடன் தொழுதேத்தக் கடலகெழு கணைசுடிற கலந்தொளிரும் வாலுளைய அழலவிர் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத் தாரொடு முடிபிதிரத தமனியப் பொடிபொங்க ஆர்புன விழிசூதி யகலிட முடனனைப்பக் கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்,

இது தரவு

முரசதிா வியனமதுரை முழுவதூஉந் தலைப்பிப்பப புரைதொடித திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லா அடி யொடு முடியிறுப்புண் டயாநதவர் நிலஞ்சேரப் பொடியெழு வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ.

கலியொலி வியனுலகங் கலந்தது னனிநடுங்க வலியிய லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சோவும் மாணுதா ருடம்பொடு மறம்பிதிர வெதிராகலக்கிச் சேனூய ரிருவிசுமபிற் சோதததுநின் சினமாமோ

படுமணி யினநிரைகள் பரந்தது னிரிந்தோடக் கடுமுர ணெதிர்மலைந்த காரொலி யெழிலேறு வெரிநொடு மருப்பொசிய வீழந்துதிறல வேருக எருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலாமோ

இவை மூன்றும் தாழிசை.

இலங்கொளி மகரத் தெழின்மிகு வியனகடல் வலம்புரித் தடக்கையின் மாஅ னின்னிற்றம் ,

விரியிணர்க் கோங்கமும் வெந்தெரி பசம்பொனும் பொருகளி றட்டோய் புரையு நினைடை

இவை நாற்சீரடி இரண்டம்போதரங்கம் (பேரெண்)

¹நாற்சீரடியாய் வருவன பேரெண் எனவும், நாற்சீரோடியாய் வருவன அளவேண் எனவும், முச்சீரோடியாய் வருவன இடை யெண் எனவும் இருசீரோடியாய் வருவன சிற்றெண் எனவும் கூறினார்.

கணகவா கதிராமுடி கனலுஞ் சென்னியை ,
தண்கட ருறுபகை தவிாதத வாழியை ,
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை ;
வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை ;

இவை நாற்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம். (அளவெண்)

போரவுணாக் கடந்தோய் நீ ,
புணாமருதம் பிளந்தோய் நீ ,
நீரகல் மளந்தோய நீ ,
நிழறிகழைம படையோய் நீ ,

இவை முச்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம். (இடையெண்)

ஊழி நீ ,	உருவு நீ ,
உலகு நீ ,	அருவு நீ ,
ஆழி நீ ,	அறமு நீ ,
அருளு நீ ,	மறமு நீ ,

இவை இருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். (சிறுநெண்)

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

அடுத்தி லொருவநிற பரவுது மெங்கோன்
தொடுகழற் கொடுமபூண பகடெழின் மாபிற
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக கொடுவரிப்
புயலுறழ் தடககைப் போாவே லசக்தன
தொன்று முதாகட லுலகடி முழுதுடன்
ஒன்றுபுரி திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே.”

இது ஆசிரியச் சுரிதகம்.

இஃது எட்டும. பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்ட
மூச்சீர் அடியும், இருசீர் அடியும், நான்கும் எட்டுமாய்
வந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் சலிப்பா.

“நலங்கிளர் திருமணிய நனபொன்னுங் குயின்றழகார்
இலங்கெயிற றழலரிமா நெருததஞ்சே ரணையினமேல்
இருபுடையு மியக்கரச ரிணைக்கவரி ¹யெடுத்ததைப்ப
விரிதாமந் துயல்வருஉம வெண்குடைமூன றுடனீழற்ற
வண்டரற்ற நாறகாதம வகைமாண வயாந்தோங்குந்
தண்டளிர்ப்பூம் பிணடிககீழ்த் தகைபெறவீற் றிருந்தனையே.”

என்னும் அம்போ தரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள்
எட்டும், பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்ட அம்போத
ரங்கம் முறையாதே வந்தவாறு யாப்பருங்கல விருத்தியுட்
கண்டுக்கொள்க.

என்னை,

“நீர்த்திரை போல நிரலே முறைமுறை
ஆகக்ஞ சுருங்கிய யசையடி தாழிசை
விட்டிசை விரியத் தொடுததுச சுரிதகந்
தாக்கித் தொடுத்த தரவினோ டேனவும்¹
யாப்புற றமைந்த வம்போ தரங்கம்”

எனருர் காக்கைபாடினியார்

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

வாணெடுங் கண்பனி நேரிசை யாகு மதாத்திருண்டு
சேணுற வோடிக் குழையிட றிச்சேருச் சேயயும்விழி
நாணுந் திருவு மறிவுஞ் சேறிவு முடையநல்லாய்
ஏணுங் கேடலரு மாமுனி யம்போ தரங்கமென்னே. (௩௯)

இவவுரைச் சூததிரக் காரிகையின் வழியே நேரிசை
ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க ஒத்தா
ழிசைக் கலிப்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல்
நினைத்துக் கொள்க

iii வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, வெண்கலிப்பா

அசையடி முன்னர் அராகம்வந் தேல்லா உறுப்புமுண்டேல்
வசையறு வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலி வான்றனைத்
டிசைதன தாகியும் வெண்பா இயைந்துநீன் பான்மொழிடாய்
விசையறு சிந்தடி யாலிறு மாயவிடின வெண்கல்பே. (௪௦)

இ - கை வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வெண்
கலிப்பாவும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

* இவை இரநூலுள் அடுததுவரும் வண்ணக ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பாவில் அவவாறே குறையாமல எட்டும், பதினாறமாய வந்த
வாறு காண்க

1. பாடம் டைந்தும்.

‘அசையடி முன்னராகம்வந தெல்லா வுறுப்புமுண் டேல், வசையறு வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலி’ எனபது.

அம்போதரங்க உறுப்பிறகுந் தாழிசைக்கும நடுவே அராக உறுப்புப்பெற்றுத் தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம எனனும் ஆறுறுப பிணையும் உடைத்தாய் வருமெனின அது வண்ணக ஒத்தா ழிசைக் கலிப்பா எனபபடும், எ - று.

அராகம் எனினும் வண்ணகம் எனினும், முடுகியல் எனினும். அடுக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

‘வசையறு வண்ணகம்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் அராக உறுப்புத்தான அளவடி முதலாய எல்லா வடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க

அடிவரையறையாவது. சிறுமை நானகடி, பெருமை எட்டடி, இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க

என்றை,

“அளவடி முதலா வணத்தினு நானகடி
முதலா யிரட்டியு முடுகிய னடக்கும்”

என்றாராகலின.

வருமாறு :—

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

விளங்குமணிப் பகம்பொனனின் விரித்தமைத்துக கதிர்கான்று
துளங்குமணிக் கணைகழற்காற றுறுமுமலா நறும்பைந்தார்ப்
பருஉததடக்கை மதயானைப் பணையெருததின மிசைத்தோன்றுங்
குருஉகொண்ட மணிப்பூணைய் குறையிரநது முனனாட்கண்
மாயாத வனப்பினையாய் மகிழ்வாராககு மலலார்க்குந்
தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்டுறை யூரகேள்,

இது தரவு

காட்சியாற கலப்பெய்தி யெத்திறத்ததுங் கதிர்ப்பாகி
மாட்சியாற றிரியாத மரபொத்தாய கரவினாற்
பிணிநலம் பெரிதெய்திப் பெருநடத்தோள வனப்பழிங்
அணிநலந் தனியேவந் தருளுவது மருளாமோ .

அனபிளை லமிழதனை யறிவினாற் பிறிதின்றிப்
பொன்புனை பூணுகம் பசப்பெய்தப் பொழிலிடத்துப்
பெருவரைத்தோ ளருளுதற் கிருளினடத் தமியையாய்க்
கருவரைத்தோள கதிர்ப்பிகருங் காதலுங் காதலோ;

பாங்கனையே வாயிலாப் பலகாலும் வந்தொழுநுந்
தேங்காத கரவினையுந் தெரியாத விருளுடைக்கட [யத்
குடவரைவேயத் தோளினைகள் குளிரப்பிப்பான் தமியையா
தடமலாததா அருளுநின் தகுதியுந் தகுதியோ.

இவை மூன்றாம் தாழிசை.

தாதுறு முறிசெறிதடமல ரிடையிடை தழுவென விரிவனபொழில்
போதுறு நறுவிரை பதுமலர் தெரிதரு கருநெய்தல் விரிவனகழி,
திதுறு திறமறு கெனநனிமுனிவன துணையொடு பினைவனதுறை,
மூதுறு¹ மொளிகவி நுரைதரு திரையொடு கழிதொடர் புடையது
[கடல்,

இவை நான்காம் அராகம்

கொடுநதிற லுடையன சுறவேறு கொட்பநுறல்
இடுங்கழி யிராவருதல் வேண்டாவென றிசைத்திலமோ,
கருநிறத் தடுதொழிற் கராமபெரி துடைமையால்
இருணிறத் தொருகான விராவார லென்றிலமோ.

இவை நாற்சீர் ஓரடி யிரண்டம் போதரங்கம்

நாணொடு கழிந்தனறாற் பெண்ணரசி நலத்தகையே;
துஞ்சலு மொழிந்தனறாற் றொடித்தோளி தடங்கண்ணே,
அரற்றொடு கழிந்தன்றா லாரிருளு மாயிழைக்கே,
நயப்பொடு கழிந்தன்றா னனவதுவு நனலுதற்கே,

இவை நாற்சீர் ஓரடி நான் கம்போதரங்கம்

அததிறத்தா லிசைநதன தோள,
அலாதற்கு மெவிநதன கண,
பொயத்துரையாற் புலர்நதது முகம்,
பொன்னிறத்தாற் போததன முலை

அழலின லசைநதது நகை,
 அணியின லொசிநத திடை,
 குழலின லவிர் நதது முடி
 குறையினுற கோடிற்று நிரை;

இவை முச்சீர் ஓரடி யெட்டம்போதரங்கம்.

உட்கொண்ட தகைததொருபால,
 உலகறிநத வலத்தொருபால.
 கட்கொண்டல துளித்தொருபால;
 கழிவெய்தும படித்தொருபால,
 பரிவுறுஉந தகைததொருபால,
 'படாவுறுஉம பசப்பொருபால்,
 இரவுறுஉந துயரொருபால,
 இளிவநத எழிறறொருபால,
 மெலிவுறுஉந தகைததொருபால்,
 விளாப்புலந தடைந்தொருபால,
 பொலிவுசென நகனறொருபால,
 பொறைவநது கூநதொருபால்,
 காதலிற் கதிாப்பொருபால,
 கட்படாத துயரொருபால்,
 ஏதிலசென றணைந்தொருபால்;
 இயனாணிற் செறிவொருபால,

இவை இஞ்சீர் ஓரடிப் பதினாற்போதரங்கம்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

இன்னதிவ வழக்கம் இத்திறம் இவணலம்
 எனவவு முன்னாடு டுனன யாகிக
 கலந்த வணையைய யாயினு நலந்தக்க
 கிளையொடு கெழீஇத தனையவிழ கோதையைக்
 கற்பொடு காணிய யாமே
 பொற்பொடு பொலிகநும புணாசசி தானே "

இது கரித்தம்.

இஃது ஆறுறுபபுக குறைவினறி வந்த வண்ணக
 ஒத்தாழிசைக் கலப்பா.

(பாடம்) 1. பசப்புலந்தடைந்தொருபால்,

எனனை,

“அச்சொலப் பட்ட உறுப்போ டராகம
வைத்த நடையது வண்ணக மாசும்”

என்றா காக்கைபாடினியார்.

‘வானறளை தட டிசைதன தாகியும் வெண்பா விடைந
தும், விசையறு சிந்தடி யாலிற்று மாயவினன் வெண்கலிபே’
என்பது கலித்தளை தட்டுக் கலிபயாசை தழுவிடும், வெண்
தளை தட்டு வெள்ளோசை தழுவியும் வந்து ஈறறடி முச்சீ
ரான் இறுமெனின அது வெண்கலிப்பா என்றும்,
கலிவேண்பா என்றும் வழங்கப்படும ஈ - று.

‘இன்பான் மொழியாய’ எனபது: மகடீஉ முன்னிலை.

‘விசையறு சிந்தடி’ என்று சிறபிதவதனால
*வேறறுததளை தட்டு அருகிவரவும் பெறும் எனக்கொள்க.

வருமாறு :—

IV. வெண்கலிப்பா

“வாளாரந்த மழைத்தடங்கண வனமுலைமேல வம்பனுங்கக
கோளாரந்த பூணுகங் குழைபுரளக கோட்டெருத்தின
மாலைதாழ் கூந்தலார வரனமுறையான வந்தேத்தத்
சோலைதாழ் பிணடிககீழ்ச சூழந்தவாதஞ் சொனமுறையான
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவாககும் விண்ணவாககும்
வினையறுககும் வகைதெரிநது வீடொடுகட் டிவையுரைத்த
தொன்மைசால் மிகுஞ்ஞததெந் துறவரதைத் தொழுதேத்த
நன்மைசால் வீடெய்து மாறு”

இது தன்றளையானும், துள்ளல் ஓசையானும்
வந்தமையான், வெண்கலிப்பா.

V. கலி வெண்பா

†“சுடாத்தொடஇ கேளாய் தெருவின மாநும
மணறசிறநில காவிற சிதையா அடைச்சிய
கோதை பரிநது வரிப்பநது கொணடோடி

*இங்ஙனம் பொதுப்படக் கூறினாரெனும் வெண்கலிப்பாவே
அவ்வாறு வேற்றுத் தளைதட்டு வருமெனக் கொள்க.

†கனித்தொகை, குறிஞ்சி - கடு.

நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டி மேலோர்நாள
அன்னையும் யானு மிருந்தேமா இலலிரே
உண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற கனனை
அடாபொற சிரகததால் வாககிச் சுடரிழாய
உண்ணுநீ ரூட்டிவா வெனரு ளெனயானும்
தனனை யறியாது சென்றேனமற றெனனை
வளைமுனகை பற்றி நலியத் தெருமநதிட்
டனரு யீவனெருவன செயததுகா னென்றேன
அனனை யலறிப படாதர த தனனையான
உண்ணுநீர் விககினு னென்றேன அன்னையும்
தனனைப் புறமபழித்து நீவமற றெனனைக்
கடைக்கணனாற கொலவானபோ ளோககி நகைக்கூட்டஞ
செய்தானக் களவன மகன் "

இது வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசை தழுவி ஒரு
பொருணமேல் வந்தமையால், கல்வெண்பா.

எனனை,

"ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற
றிரிபினறி வருவது கலிவெண் பாட்டே."

'வெண்டளை தன்றனை யென்றிரு தன்மையின
வெண்பா வியலது வெண்கலி யாகும்'

என்றா காக்கைபாடினியா.

இனிப பிறதனையான வருமாறு —

வெண்கலிப்பா

"ஏர்மலா நறுங்கோதை யெருத்தலைபப விறைஞ்சித்தண
வாமலாத் தடங்கண்ணா வலைப்பட்டு வருந்தியவென்
தாவரை யகன்மார்பன றனிமையை யறியுங்கொல்
சோமலி கொடியிடை சிறநது "

இஃது ஆசிரியத்தனையானும், தன்றனையானும் வந்த
வெண்கலிப்பா.

பிறவும் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் காண்க.

* தொல், பொருள், செய்யுளியல் - கஞ்சு.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை
நின்று விளங்கு மணிப்பகம் பொன்னிற¹ மாறுறுப்பும்
ஒன்றிய வண்ணைக வொத்தாழிசைக்கலி யோசைதூன்றித்
தூன்றிய வாளார் மழையுஞ் சுடர்த்தோடெழு பேர்மலரும்
என்றிவை வெண்கலிப பாவிற் கிலக்கிய மேந்திழையே. (சுக)

இவ வுரைச சூததிரக் காரிகையின் வழியே வண்ணைக
ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வெண்கலிப்பாவிற்குக்
காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக் கொள்க.

கொச்சகக் கலிப்பாவின் வகை

தரவே தரவினை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய
மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கமைத்தோள
அரவே ரகலல்கு லம்போ நெடுங்கண்வம் பேறுகொங்கைக்
குரவே கமழ்குழ லாய்கொண்ட வான்பெயர் கொச்சகமே.

இ - கை தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவினைக் கொச்ச
கக் கலிப்பாவும், சிறுபாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், பஃரூழி
சைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும்
ஆமாறுணர்த்துதல நுதலிற்று

‘தரவே தரவினை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய்,
மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன’ எனபது

ஒரு தரவு வந்தும், இரண்டு தரவு வந்தும், தாழிசை
சில வந்தும், தாழிசை பல வந்தும், தரவு, தாழிசை,
அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகை எனனும்
ஆறுறுப்புந் தமமுண மயங்கியும், வெண்பாவினோடும்,
ஆசிரியத்தினோடும் மயங்கியும் வருவன வெல்லாங் கொச்சகக்
கலிப்பா என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படும் : எ - று

‘சொல்லின் முடிவினைப்பொருண் முடித்தல்’ எனபது,
தரதரவுத்தியாகலின் தரவுகொச்சக முதலாயின் அவ்வப
பெயரானே வழங்கப்படும் எனக்கொள்க.

ஒரு தரவு வந்தால் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா என்றும்
தரவு இரண்டாய் வந்தால் தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா

(பாடம்) 1. பொன்னிறையாறுறுப்பும்

என்றும், சில தாழிசை வந்தால் சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும், பல தாழிசை வந்தால் பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும், தம்முண மயங்கியும் பிறவற்றி னோடு மயங்கியும் வருவன வெவல்லாம மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும் வழங்கப்படும்

‘தாமும’ என்று மிகுததுச சொல்லியவதனால் தனிச சொல்லும், சுரிதகமும் இடையிடை வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

மரபே யியன்றும்’ என்று சிறப்பித்தவதனால் வா லாற்று முறைமையோடுங் கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உழந்தும், மயங்கியும், கலியுள வாரா என்ற நேரீற்று இயற்சீரும், நிரைகடுவாகிய வஞ்சி யுரிச்சீரும், ஐஞ்சா அடியும் வந்து, ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாகக் ளோடு ஒவ்வாது வருவன வெவல்லாம மயங்கிசைக் கொச் சகக் கலிப்பா என்று வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.]

‘வாங்கமைத்தோள குமுலாய எனபது மகடுஉ முனனிலை

* ‘கொண்டவான பெயர் கொச்சகமே’ எனபது இறுதி விளக்கு,

வருமாறு —

1. திபு கொச்சகக் கலிப்பா

† “செலவப்போக கதக்கண்ணன் செயிரத தெறிந்த சினவாழி முலலைத்தா மறமன்னா முடித்தலையை முருககிப்பாய் எல்லைநீர் விவனகொணமூ விடைநுழையு மதியும்போல மலலலோங் கெழிலயானை மருமமபாயந தொளித்ததே.”

இது சுரிதகம் இல்லாத தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

‡ இதன் பொருள் (மேற்சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தான வரும் பாக்கள்) அமையப்பெற்ற சிறந்த பெயரானது கொச்சகம் எனபது.

† இச செய்யுள் ஈச-வது பக்கத்திற் கலித்தனைக்கும் ஈஉ-வது பக்கத்திற் கலிப்பாவின சிறுமைகளும், இஃ வது பக்கத்தில் அகவற் றுள்ள லோசைக்கும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டது,

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

“குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தாப்பத்
தடநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகையேறு மரம்பாய்ந்து
வீங்குமணிக் கயிரெரீஇத் தாங்குவனத் தேறப்போய்க்
கலையினோடு முயவிரியக் கடிமுலலை முறுவனிப்ப ”

இது தரவு.

என வாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

“ஆனோடு பலவிப் பெருமபுதன முனையுங்
கானுடைத் தவர்தோ செனறவாரே.”

இது தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும், பெற்று வந்த
தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

-துவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா

“வடிவுடை நெடுமுடி வானவாககும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறுமபைநதராக் காவலர்க்குங் காவலனாய்
கொடிபடு மணிமாடக் கூடலரா கோமானே,

இது தரவு.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

துணைவனாததோ ளிவணமெலியத் தொன்னலந் துறப்புண்டாங்
கிணைமலர் ததா ரருளுமே விதுவிதற்கோர் மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணூர் துணையாகக் கருதாரோ,

இது தரவு

அதனால்,

இது தனிச்சொல்.

செவவாய்ப் பேதை யிவடிறத்
தெவவா ருங்கொலிஃ தெண்ணிய வாரே.”

இது சுரிதகம்

இஃது இடையிடைத் தனிச்சொற பெற்று ஆசிரியச்
சுரிதகத்தால் இற்ற தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

சுரிதகமில்லாதது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

V11 சீட்டுநிசைக் கொச்சுக் கலீப்பா

“பருஉததடககை மதயாணைப் பணையெருததின் மிசைத் தோனறிக
குருஉக்கொண்ட வெண்குடைசுழிக குடைமன்னா புடைகுழப்
படைப்பரிமான நேரினெடும பரததுலவு மறுகினிடைக
கொடித்தாணை யிடைப்பொலிந்தான கூடலார் கோமானே,

இது தரவு.

ஆங்கொருசார்,

இது தனிச்சொல்

உச்சியார்க கிறைவனா யுலகமெலாங் காத்தளிககும்
பச்சையார் மணிபபைமபூட் புரந்தரூப பாவித்தார்
வச்சிரங் காணாத காரணத்தான மயங்கினரே,

ஆங்கொருசார்,

இது தனிச்சொல்.

அக்கால மணிநிரைகாத தருவரையாற பணிதவிர் தது
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார்
சக்கரங் காணாத காரணத்தாற சமழத்தனரே,

ஆங்கொருசார்,

இது தனிச்சொல்

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான மாததடிநது மயங்காச்சென
கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனாப் பாவித்தார்
வேல்கொண்ட தினமையால விமமிதராய் நினறனரே,

இவை மூன்றும் தாழிசை.

அஃதான்று,

இது தனிச்சொல்.

கொடித்தேர்த தோனறல கொற்கைக் கோமான
நின்றபுக ழொருவன் செம்பூட் சேயய
என்றுதனி யறிந்தனா பலரே தானும்
ஐவரு ளொருவனென றறிய லாகா
மைவரை யாணை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேதத்த
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே.”

இது சுரிதகம்.

இது நான்கடித் தரவும், மூன்றடித் தாழிசை மூன்றும் சுரிதகமாய், திவ்யயிதை தனிச்சொற் பெற்று, நேரிசை ஒத்தாமிசைக் கொட்டி விறகிறிது வேறுபட்டு வந்தையால் சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

VIII. பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

“தணமதியோ முகத்தானைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங் குணமதியு முடைநிறையு முடன்றளர முனஞ்சட் கணமதியோப் பிவையினறிக காரிகையை நிறைவாந்து பெணமதியின மகிழந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ ,

இது தரவு.

திவ்யநல் மிவளவாட விருமபொருட்குப் பிரிவாயேல் தளநல முகைவெண்பல் தாழ்குழல் தளாவாளோ , தகைநல மிவளவாடத் தருமபொருட்குப் பிரிவாயேல் வகைநல மிவளவாடி வருநதியில் விரும்பாளோ , அணிநல மிவளவாட அருமபொருட்குப் பிரிவாயேல் மணிநல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ ; நாம்பிரியே மினியென்று நறுநுதலைப் பிரிவாயேல் ஓம்பிரியோ மெனவுரைத்த உயர்மொழியும் பழுதாமோ , குன்றளித்த திரடோளாய் கொப்புனத்திற கூடியநாள் அனறளித்த அருண்டொழியால் ¹அருளியதும் பழுதாமோ , சிலபகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சி மடிபரவிப் பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ ,

இவையாறுந் தாழிசை

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

²அரும்பெற லமிழதினுந் தரும்பொரு ளதனிணும்

³பெரும்பெற லரிதிவள வெறுக்கையு மற்றே , அதனால,

விழுமிய தறிமதி வாழி

கெழுமிய காதலிற் றருமபொருள் சிறிதே.”

இது சுரிதகம்.

இது நாலடித் தரவும், இரண்டடித் தாழிசை ஆறும், தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

(பாடம்) 1. அருளுவது 2. அரும்பெறல் இவனிணும்.

3. பெரும் பெறல் அரியன.

யா.—8

IX மயங்கிண்சக கொச்சகக் கவிப்பா

“மணிகிளா நெடுமுடி மாயவனுந் தமமுனுமபோன
 றணிகிளா நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோனறுமால
 நுரைநிவந் தணை பன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம்
 இரைநயந் திறைகூரு மேமஞ்சால துறைவகேள் ;
 மலையென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
 கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைபபினும
 விழுமிதேயா வெகுளிபோல வேலாழி யிறக்கலா
 தெழுமுந்நீ பரந்தொழுத மேமஞ்சால துறைவகேள் ,

இவை இரண்டுந் தரவு

கொடிபுரையு நுழைநுகப்பிற குழைசகமாந்த திருமுகத்தோன்
 தொடிநிகழந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால் ,
 கண்கவரு மணிப்பைமபூட் கயிலகவைஇய சிறுபுறத்தோள
 தெண்பனிநீ ருக்ககண்டுந் திரியலனே யென்றியால் ,
 நீர்பூத்த நிரையிதழக்க ணினறொசுநத புருவத்தோள
 பீர்பூத்த நுதல்கண்டும பிரியலனே யென்றியால் ,
 கலைவரலயாற் றடுகரைபோற் கைநதில்லா துணனென்கிழந்து
 நினையுமென னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால் ,
 வீழ்சுடரி னெய்யேபோல விழுமதேநாய பொறுக்கக்ல்லா
 தாமுமென னிலைகண்டு மசலகிலனே யென்றியால் ,
 கலங்கவிழந்த நாயகனபோற் களைதுணை பிறிதின்றிப
 புலம்புமென் னிலைகண்டும போகலனே யென்றியால் ,

இவை யாறுந் தாழிசை.

அதனால்,

இது தனிச்சொல்.

அடுப்பம் விறும்பி னெடுமபனை மிசைதொறுங்
 கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு ,
 செறிதரு செருவிடை யெறிதொழி விளையவா
 நெறிதரு புரவியின மறிதருந் திமில ,
 அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரைசென
 நுரைவரு திரையொடு கரைபொருங் கடல் ,
 அலங்கொளி யவிசுட ரிலங்கெழின் மலர் தொறுங்
 கலந்தெறி காலொடு புலம்பின பொழில் .

இவை நான்கும் அராகம்.

விடாஅது கழலுமென் வெள்வனையுந் ¹தவிர்ப்பாய்மன்
 கெடாஅது பெருகுமென கேணமையு நிறுப்பாயோ ;

(பாடம்) 1. செறிப்பாய்மன்.

ஒல்லாது கழலுமென னெளிவனையுஞ் செறிப்பாய்மன்
 நிலலாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ ,
 தாங்காது கழலுமென றகைவனையுந் தவிாப்பாயமன்
 நீ பகாது பெருகுமென னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ ,
 மறவாத வன்பினை மனனிறகு மாறுரையாய் ,
 துறவாத தமருடையேன றுயாதீரு மாறுரையாய் ,
 காதலா மாபன் றிக காமககு மருந்துரையாய்
 ஏதிலா தலைசாய யானுயயு மாறுரையாய் ,
 இணைபிரிந்தா மாபன் றி யின்பககு மருந்துரையாய் ;
 துணைபிரிந்த தமருடையேன துயாதீரு மாறுரையாய் ;

இவை யாறுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,

இசை தனிச்சொல்.

பகைபோன்றது துறை ,	தகையிழந்தன தோள் ,
பரிவாயின குறி ,	தலைசிறந்தது துயா ,
நகையிழந்தது முகம் ,	புகைபரந்தது மெய் ,
நனிநாணிற றுளம் ,	பொறையாயிற 'றென்னுயிர் ;

இது இருசீரோடி எட்டம்போதரங்கம்.

அதனால்

இது தனிச்சொல்

இனையது நிலைபா லினையது பொழுதால்
 நினையல் வாழி தோழி துணைவரற
 பனியொடு கழிக உண்கண்
 எனனொடு சழிவித் துன்னிய நோயே "

இது சுரிதகம்

இது தரவு இரண்டும், தாழிசை ஆறும், தனிச்சொல்
 லும், அராகம் நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறு தாழிசையும்
 தனிச்சொல்லும் இரு சீரோடி எட்டம்போதரங்க
 உறுப்பு உபெற்று நான்கு ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிறறுக
 கலிக்கோ, நட்பட்ட ஆறுறுபும் மிக்கும குறைந்தும்,
 பிறழ்ந்தும் உறழ்ந்தும், மயங்கியும் வந்தமையான, மயங்
 கிசைக் கொச்சகககல்பபா

வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும் வந்த மயங்
 கிசைக் கொச்சகககலிப்பா யாப்பருங்கல் விருத்தியுள்

(பாடம்) 1. வாடிற்றுடம்பு. 2. றுயிர் 3 தொலையாப

“காமா கடுமபுனல்” எனனும் பழம்பாட்டிற் கண்டு கொள்க.

இன்னும், ‘மரபா யிடனறும்’ எனறு சிறப்பிதகவத னால், ஒருபோகு முதலா உடையனவறறை மெய்வாம் இதனற பெயர்கொடுத்ததுக் கொச்சகம் எனறு வழங்கப்படு மெனக் கொள்க.

எனனை.

“எருத்திய லினறி யிடைநிலை பெற்றும்
இடைநிலை யினறி யெருத்துடைத் தாயும்
எருத்த மிரட்டத் திடைநிலை பெற்றும்
இடைய திரட்டித் தெருத்துடைத் தாயும்
இடையு மெருத்து மிரட்டுற வந்தும்
எருத்த மிரட்டித் திடைநிலை யாறு
அடக்கியல காறு மமைந்த வுறுப்பிற்
கிடக்கை முறைமையிற் கிழமைய தாயுந்
தரவொடு தாழிசை யட்போ தரங்கட
முடுகியல போச்சிய வென்றவை யெல்லா
முறைத்து மாற மொழித்தவை யினறி
யிடையிடை வெண்பாச் சிலபல சோந்தும்
மற்றும் பிறபிற பொப்புறுப் பிலலை
கொச்சக மெனனுங் குறிப்பின வாகும்”

என்றார் காக்மைபுட்டினியார்.

“தரவே தரவினை தாழிசை சிலபல
வரன்முறை பிறழ் அயற்பா மயங்கியுந்
தனிச்சொற பலவா யிடையிடை நடந்தும்
ஒத்தாழிசைக்கலியுறுப்பினிற பிறழ்
வைத்த முறையான் வண்ணக விறுவாய்
மயங்கிவந் தனவு மியங்குநெறி முறைமையிற்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறினர் புலவா”

என்றா காமவேளைக் கடுத்த புத்தேள நாமம் தாங்கிய
*நல்லாசிரியர்.

“ஓதப் பட்ட வுறுப்பு வகையெல்லாம்
ஏதப் படாமற் கலிக்கியல பெய்தி

மிகஞங் குறைந்தும் பிழநதும் உறழ்ந்தும்
 வள்ளன முடியுந் தொடையு மயங்கியும்
 அடக்கிய லந்தந் தொடுத்தன பலகியும்
 கலிவயிறு கடித்த சீரிடை மிடைந்தும்
 நாறசீ நிறத்த சீரொடு சிவனியும்
 முசசீ நிருசீ ரம்போ தரங்கம்
 அசசீர் முடிவிடை யழிவில தழுவியுங்
 கொச்சகக் கலியெனக் கூறவும் படுமே '

“கூறுப் வறுப்பில குலப்பா டினறித்
 தேறிய விரண்டுந் தேவ பாணியுந்
 தரவே யொழியினுந் தாழிசை யொழியினும்
 இருவகை முதத்திபத தெண்ணே நீங்கினும்
 ஒருபோடு கெனப் உணர்ந்திசி னோரே”

என்றார் மயேச்சுரா.

“தரவின ருகித தா ிசை பெற்றுந்
 தாழிசை யினறித் தரவுடைத் தாகியும்
 எண்ணிடை யிடஞ்சு சின்னங் குன்றியும்
 அடக்கிய லினறி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
 யாப்பிலும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது
 கொச்சக வெருடோ காரு மெனப்”

என்றார் தொல் காப்பியனார்.

பாற்றிய விலக்கிட மாட்டம் ௨௨௨ வீருத்தியுட் கண்டு
 கொள்க

தேவபாணியின இலக்கணந் தொலகாப்பியம், செய்யு
 ளியலிலு;

“ஏனையொன்றே,
 தேவாப் பராஜய முன்னிலை கண்ணே”

என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் அதனுரையானும் உணர்க

ஒரு போளாது, கொச்சக ஒருபோடும் அம்போதரங்க
 ஒருபோடும் என இருவகையாம். அடுத்துள்ள ‘தரவின ருகி’
 என்னுந் தொலகாப்பியச் சூத்திரம் கொச்சக ஒருபோகின் இலக்
 கணங் கூறுவது அம்போதரங்க ஒருபோகின் இலக்கணச் சூத்
 திரம் வருமாறு -

‘எடுக்கேத கொச்சக மராசுஞ் சிற்றெண்
 அடக்கியல வாரமோ டநநிலை குறித்தே.”

‡ தொல். பொருள். செய்யுளியல - கச்சக.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக காரிகை

குடநிலைத் தண்ணெல்வட போக்கதக் கண்ணன் றரவுஞ்ஞ
வடிவடை யாகுந் தாலினை மன்னும் பருஉத்தடக்கை
இடமிக வாஞ்சிஃ ருழிசை தண்மதி யோபலவாய்
மடலலிழ் கோதை மணிகிள ராகு மயங்கிசையே (சாந)

இவவுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே கொச்சுக்
கலிப்பாக்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்
கொள்க.

கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம்

அடிவரை யின்றி அளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுங் கலித்துறையே
நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது நேரடி யீரிரண்டாய
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே (சச)

இ - கை கலித்தாழிசையும், கலித்துறையும், கலிவிருத்த
மும் ஆமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப
பிற, கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகும்’ எனபது.

இரண்டடியும், பல்வடியும் வந்து ாறறடிமிக்கு
அல்லாதவடி தம்புள ஒத்தும், ஒவ்வொருவது கலித்
தாழிசை எ - று.

‘சடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை’ என்று சிறப்பித்த
வதனால், ஒரு பொருணமேல் மூன்றுக்கீ வருவது சிறப்
புடைதது, தனியே உரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க

வருமாறு .—

i. கலித்தாழிசை

‘கொயதினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெம்
பொய்தற சிறுகுடி வாரலநீ ஐய நலம்பேண்டின்.’

“ஆய்தினை காத்தும் அருவி யடுக்கத்தெம்
பொய்தற சிறுகுடி வாரலநீ ஐய நலம்பேண்டின்.”

“மெனதினை காதது மிகுபூங் கமழ்சோலைக்
குன்றச் சிறுகுடி வாரலநீஜய நலம்பேண்டின.

இவை யிரண்டடியாய் ஈறபடிமிக்கு ஒரு பொருள மேல்
மூன்றடுக்கி வந்தடையால், கலித்தாழிசை;

“வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெ றியெங்
கேள்வரும் போழ்தில எழால்வாழி வெணடிங்காள
கேள்வரும் போழ்தி லெழாலாய்க் குறையிரோ
நீளவரி நாகத தெயிறே வாழி வெணடிங்காள ”

இஃது ஈறபடிமிக்கு, ஏனையடி மூன்றும் ஒத்துவந்த
கலித்தாழிசை.

‘அளவொத்தும்’ என்ற உம்மைப்பால் ஈறபடிக்கு
ஏனையடி ஒவ்வொது வரப்பெறும் எனவுங்கொள்க.

“பூண்ட பறையறைப் பூதமருள்
நீண்ட சடையான் ஆடுநீம்
நீண்ட சடையான் ஆடுமென்ப
மாண்ட சாவன் மலைகள் காணவே காணவே ”

இஃது ஈறபடிமிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து, முதலடி
யும் மூன்றாமடியும் ஒத்துவந்த கலித்தாழிசை.

சீர வரையறுத்திலாமைமால் எனைத்துச் சீரானும்
அடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.
எனனை,

* “அடியெனைத் தாகியும் ஒத்துவந் தளவினிற்
கடையடி மிகுவது கலித்தாழிசையே”

“அந்தடி மிககுச சிலபல வாயடி
தந்தமு ளொப்பன தாழிசை யாகும்”

என்றாகலினை.

கலித்துறையே, மெடிஸ்டி நானசாய நிகழுவது
எனபது ஐஞ்சீரடி நானகாய வருவது கலித்துறை; எ—று.

வருமாறு —

11. கலித்துறை

“யானுந் தோழியம் ஆயமும் ஆடுந் துறைநண்ணித்
தானும் தேரும் பாகனும் வந்தென நலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போலவன சொல்லிப் பிரிவானேல்
கானும் புள்ளுங் கைதைய மெல்லாங் சரியுந்”
“வென்றான் வினையின்—தீயகிநினரா.”

இனைய் டெடிசடி நடவகாய வந்த கலித்துறை.

எனனை,

† “தெடிவடி நானகாய் நிகழ்வது கலித்துறை”

“ஐஞ்சீ ரடியின் அடித்தொகை நான்மையோ
டெருசா தியன்றன வெல்லாவ கலித்துறை”

என்றார் கங்கை பாடியார்.

“தெடி அரிசன டாடி, வந்தனது வாகும் விடுததம்”
எனது நானகாய் தெடிவடி கலித்துறம்: எனது.
“திருதநடி மெல்லிபெல்” எனது, “தெடி முன்னிலை.
வருமுறு —

11. கலித்துறை

“தெய்தலை நீடிய வெள்ளி விவகலின்
ஆய்வின ஒண்கடர் ஆழியி னுறமார்
வாய்தலின் நின்றனா வந்தென மன்னாமுன
நீதலை சென்றுரை நீள கடை காப்போய.”

† “தேயமுத தினிய—தவன மாடமே.”

எனனை,

‡ “அளவடி நான்கின் கலித்துற தமமே”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

“நாலொரு சீரான் நடந்த அடித்தொகை
சாரிண டாகி இயனநன் யாவையும
காரிகை சாநத கலித்துற தமமே”

என்றார் கங்கை பாடியார்.

† இந்தச் செய்யுளை நடவ ஆவது பக்கத்திற காண்க.

‡ யாப்பருங்கலம் - அக.

§ இந்தச் செய்யுளை நடவ ஆவது பக்கத்திற காண்க.

§ யாப்பருங்கலம் - அக.

உதாரண இலக்கிய முதல் நிறைப்புக் காரிகை

கொய்தினை ஆயத்தினை மென்தினை வாள்வன் பூண்டபறை
எய்திட தாழிசை சயாதுமென றுணர்வ் கலித்துறையே
கொதின லேதி திவரிசேருவ கண்ண னொழுமலைய
மெய்தரு லெய்தலை தேம்பழுத் தென்ப வந்ததங்களே (சுரு)

நிவவுவாச குத்திரக் காரிசெயின வழியை கலிப்பா
வினங்கடிகுக் காடடிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்
கொள்க.

கலிப்பாவும் முதல் இளமும்

முதலும்.

வி. வஞ்சிப்பாவின்வினாமுடி

1. வஞ்சிப்பாவின் கீழுமாவும்

வஞ்சித்தாழிசை, துறை, விரும்பும், அநன்சுறு
சுறளடி நான்கின் மூன்றொரு தாழிசைகோதல்வஞ்சித்
துறையொரு வானு தனிவநு மாய்விடறிச்சிந்தடி நான
கழைதரு லாலைமூடே வந்ததாழிசைவந்து
மறைதலில் வந்ததி னுலகும் வஞ்சிவஞ்சி கிகெகடியே.

(சுரு)

இ. னா. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சி
விருத்தமுடி வஞ்சிப்பாவிற்கு ஈருமாவும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

‘குறும் : நான்கின் மூன்றொரு தாழிசை கோதில்’
என்பது நிரூபித்த கருவியை மூன்று செய்யுள் ஒரு
பொருண்மேல் அடுக்கி வருவன வஞ்சித்தாழிசையாம், என்று.

(பாடம்) 1 உழவேல நெடுங்கண்

*இப்பாவிற்கு ஈருமாவொருமிய மறறைய இலக்கணங்கள் உறுப்
பியவில கச ஆவது குத்திரமாகிய ‘வேண்டுகிர உடடி’ என்னும்
காரிகையினும் இவ்வியவின முதலகுத்திரமாகிய ‘வேண்பா
வகவல்’ என்னும் காரிகையினும் கூடப்பெற்றுள்ளன முதலின்
சுண்டு அவற்றுள் கூறப்பெறாத ஈருமாவொருமே கூறினா

வேண்பா முதலிய மறறைய மூன்று பாகசனாகும் அவ விரு
காரிகைகளினும் கூடப் பெற்ற இலக்கணங்களினை வேறுகக் கூற
வேண்டிய இலக்கணங்கள் பெரிது முயற்சியினை அப் பாக்கள்
வேவ்வேறுக விதந்து இலக்கணம் கூறப்பெற்றன

‘கோதில்’ என்று மிருதத்துச் சொல்லியவதனால், அவை யொரு பொருளாமென மூன்றடுக்கி யல்லது வாரா எனக் கொள்க.

வருமாறு —

1 யருசித்துறை

“மடபிடிமை” மதவேழம்
தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும்
இடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென மனனேகாண்.”

“பேடையை யிருமபாத்துத்
தோகையான் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தார்க்கே
ஒடுமென மனனேகாண் ”

“இருமபிடியை யிகலவேழம்
பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விருமபுமென் மனனேகாண் ”

இவை இருசீரடி நானகாய் ஒரு பொருண்மேன மூன்றடுக்கி அடிமதியாக வந்த வஞ்சித்தாழிசை.

* “குறளடி நானகவை கூடின வாகி
முறைமையின் அவ்வகை மூன்றனைந் தொன்றி
வருவன் வஞ்சித்தாழிசை யாகும்”

என்றா சாக்கைபாடினியா

கோதில் வஞ்சித்த, துறையொரு வாது தனிவரு மாய் விடின’ என்பது இருசீரடி நானகாய் ஒரு பொருண்மேல் ஒன்றாய வருவது வஞ்சித்துறை, எ - று.

வருமாறு :—

11 வஞ்சித்துறை

“மைசிறந்தன மணிவரை
கைசிறந்தன காந்தனம்
பொய்சிறந்தனா காதலர்
மெய்சிறந்தலர் விளங்கிழாய் ”

இது குறளடி நானகாய் ஒரு பொருளமேல் தனியே வந்தமையான், வஞ்சித்துறை.

எனவே,

(பாடம்) 1. கோடையால

“குறளடி நானமையிற கோவை மூன்றும்
வருவன வஞ்சித தாழிசை தனிவரின்
துறையென மொழிப துணிந்திசி னேரே”

என்றாசலின்.

‘சிறத்தநாநா, கறைதரு காலை விருத்தம்’ எனபது ;
முச்சிரடி நானகாய வருவது வஞ்சிவிருத்தம், எ - று,

வருமாறு

III வஞ்சி விருத்தம்

‘சோலை யாரந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லாரப்பவும்
மாலை மார்பன வருமாயின
நீல வுண்கண் இவளவாமுமே”

இது சிந்தடி நானகாய வந்தமையான, வஞ்சிவிருத்தம்,

எனனை,

* “சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சிய
தெஞ்சா விருத்த மென்மனா புலவர்”

எனபது யாப்பருங்கலம்.

‘தனிச்சொல் வந்து, மறைதலில் வாரத்தினாலிறும்
வஞ்சி’ எனபது குறளடி வஞ்சிப்பாவும சிறத்தி வஞ்சிப
பாவுந தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச சுரிதகத்தாலிறும் ;
எ - று

மறைதலில் வாரம்¹ ; என்று சிறப்பித்தவதனால்
வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தால் இறுவதல்லது வெளக்கச்
சுரிதகத்தால் இறப்பெறுது எனக் கொள்க.

வருமாறு —

IV வஞ்சிப்பாவுக்கு நறு

† “பூந்தாமரை” எனனுந குறளடி வஞ்சிப்பா
“நாளும” எனனுந தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்
சுரிதகத்தாலிறவாறும,

* யாப்பருங்கலம் - கூஉ

† இச்செய்யுளை உஅ ஆவது பக்கத்திற் காண்க

வகுப்பம்

“கொடியவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன
வடிவாளெயிற முழுவையன வளறுகிரன
புணையெருத்தின புகையரிமா ணையேறித்
துணையிலரத் துறவுநெடுக கின்றுவருகி
எயிலெவண தினிதிருந தெலலோராகதம
பயிலெடுவினை பத்தியலாற செப்பிடுனா
புணையெனத்

திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ
வெருவுறு நாறகதி லீநெனி யெனிரே.”

இச் சிந்தனை யாளுசுடப “புணையென” என னுந
தனிசொழைபெற்று ஆசிரியச சுந்தந்ததால் இறபவா நுங்
கண்டுக்கொள்க.

எனனை,

“தாங்கல் இசையன வஞ்சி மறறவை
ஆயநத தனிசொலோ டகவலின் இறுமே”

எனபது யாப்பருங்கலம்

‘அழகு’ எனபதும், ‘வஞ்சிக்காடிய’ எனபதும்
மகளு முன்னிலை

உதரண இலக்கிய ஏதத்தினைப்புக காரிகை

மடப்பிடி பிண்ட யிருட்டி வஞ்சியில் தாழ்சையாம்
வடுப்புரை கண்ணின் லுயிமை சிறந்தன வான்றுறையாக
தடப்பெருஞ் சோட விருத்தம் தாருந் தயங்குவஞ்சிக
கொடித்தொழிந்த மரைசெழு வால னுந்நாமை. (சுஎ)

இவ்வுயிச குத்திரக் காரிகையின் பழைய யாளுசுடபா
வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலந்நித்துக்
கொள்க.

வஞ்சிப்பாவிந் தினநம் வஞ்சிப்பாவிந் கீழுமாறும்

முற்றும்

6 மருட்பா

பண்பா புறநிலை பாங்குடைக கைக்கிளை - வாழ்வுவாழ்த் ,
தொண்பாச் செவியறி வேன்றிப் பொருள்யிசை யுனமில்லா
வேண்பா முதல்வந் தகவல்பின் னாக விளையுமென்றால்
வண்பால் மொழிமட வாய்மருட்பாவேனும் வையகமே. (சீ. ௮)

இ - கை. மருட்பா ஆமா றுணர்த்துதல நுதலிற்று.

இதன் பொழிப்பு: புறநிலை 'வாழ்வுதும், கைக்கிளையும்,
வாழ்வு, வாழ்வுதும், செவியறிவறா உவம' எனினும் நான்கு
பொருள் மெலும் வெண்டா முதலாக, ஆசிரியப் பாருக
வருமெனின், அதனை மருட்பா என்றும் வழங்குவர் புலவர்
எ - று.

'வண்பால் மொழி மடவாய்' எனபது மகவே
முனனிலை

என்னை,

“வெள்ளை முதலா ஆசிரிய மிறுதி
கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாகும்”

என்றார் காக்கை பாடினியார்.

வருமாறு

1. புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா

“தென்ற விடைபோழ்ந்து தேனார் நறுமுல்லை
முனறில முகைவிரிய முத்தநீர்த் தண்கோளுர்க்
குன்றமாநத் கொலவேற்றான நிறகாப்ப என்றுந்
தீரா நண்பின் தேவா
சீர்சால செவவமொடு பொலிமதி சிறந்தே”

இது வழிபடு தெய்வ நிறபுறங்காப்பப் பழிதீர் செலவ
மோடு ஒருகாலைக் கொருகாற் சிறநது பொலிக என்றமை
யாற புறநிலை வாழ்த்துமருட்பா.

என்னை,

*“வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி ஸென்னும புறநிலை வாழத்தே
கவிநிலை வசையும் வஞ்சியும் பெருஅ”

எனறா தொல் காப்பிடனா.

11. வடிகிளை மருட்பா

†“திருநுதல் வேரருட்புந் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயும் - அரிபரந்த
போகிதழ் உண்கணும் இமைக்கும்
ஆகு மறறிவள அகலிடத் தணங்கே.”

இது துணிதலை நுதலிய ஒருதலைக் காமமாதலிற்
கைக்கிளை மருட்பா.

எனனை,

“காட்சி முதலாக கலவியி னொருதலை
வேடகையிற புலமபுதல கைக்கிளை யதுதான
கேட்போ ரில்லாக கிளவிகள் பெறுமே”

எனறாக்கலின.

111. வாயுறை வழுத்து மருட்பா

“பலமுறையும் ஒம்பப் படுவன கேணமின்
சொல்ல முறைக்கண் தோன்றிச் சுடர்மணித்தோ ஊர்ந்து
நிலமுறையின ஆண்ட நிகரில்லா மாட்டுஞ்
சிலமுறை யலலது செலவங்கள் நில்லா
இலங்கும் எறிபடையும் ஆற்றலும் அன்பும்
கலந்ததம் கல்வியும் தோற்றமும் ஏனைப்
பொலன்செய் புனைகலனோ டிவவாற னாலும்
விலங்கிவரும் கூறறை விலகலும் ஆகா
தனைத்தாதல நீயிருங் காண்டிர்—நினைத்தகக
கூறிய வெம்மொழி பிழையாது
தேறிநீ ரொழுகின் சென்றுபயன தருமே”

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால், வாயுறை
வாழ்த்து மருட்பா.

எனனை,

*தொல். பொருள். செய்யுளியல் - 300.

†புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கைக்கிளை - 10.

* “வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடிந்
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொல்
தாங்குத வினறி வழிநனி பயக குமென
றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத தறறே ”

IV செவியறிவுறு உ மருட்பா

“பலயானை மன்னா முருங்க அமருழந்து
கொலயானை தோரெடுங் கோட்டத்து —நல்ல
தலையாலங் காணம் பொலியத் —தொலையப்
படுகளம் பாடுபுக காற்றிப் பகைஞா
அடுகளம் வேட்டோன மருக—அடுதிறல்
ஆளி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞானறும்
நா முடையையாய் எனவாய்ச்சொற கேட்டி
உரிய உழவரை நெஞ்சனுங்கக கொண்டு
வருகா லுழவாக்கு வேளாணமை செய்பல
மழவ ரிழைக்கும் வரைக்காண் நிதியீட்டங்
காட்டும் அமைச்சரை யாற்றத் தெளியல்
அடைத்த வரும்பொரு ளாறனறி வெளவல்
¹ இனத்தைப் ² பெரும்பொரு ளாசையினா சென்று
மன்ற மறுக அகழாதி—என்றும்
மறப்புற மாக மதுரையா ரோம்பும்
அறப்பறம் ஆசைப் ப டேறக—அறத்தால்
அவையா கொடுநாத திருத்தி—நலையாக
நட்டா குழிசி சிதையாதி—பட்டா
செவிபுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற—கவிபடைத்தாய்
கற்றாக கினனாக கலலாக கடிந்தொழுகிச்
செற்றாற் செறுததுறி சோந்தாரை யாக்குதி,
அற்றம் அறிந்த அறிவியை—மற்றும்
இவையிவை வீயா தொழுகின் நிலையப்
பொருகட லாடை நிலமகள்
ஒருகுடை நீழல் துஞ்சவண மன்னே ”

இது வியப்பினறி உயர்ந்தோர்கண் துவிந்தொழுகுதல்
கடனென அரசாக் குரைத்தமையாற செவியறிவுறு உ
மருட்பா.

என்னை,

* தொல் பொருள், செய்யுளியல் - ககஉ.

(பாடம்) 1. ஈகை. 2. பெருங்குழிசி.

“செவியனை தானே

பொங்குத லின்றிப் புரையோர் நாப்பன

அவிதல டடென்னச் செவியறுத தற்றே.”

‘என்றிபெ’ ‘ருளமிசை’ என்று மிகுத்துச் சொல்லிக்
வதனால் இரண்டித பொருண்மேலுமன்றி மருட்பா வரப்
பெறுதெனக் கொள்க.

என்னை,

† “புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறாஉவெனத்

திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதிக் தெரியின்

வெண்பா வியலினும் ஆசிரிய வியலினும்

பண்புற முடியும் டாவின வென்ப”

என்றார் தொல்பு பியனார்.

‘பண்பு’ ‘புறநிலை’ என்று ‘ஒண்பாச’ ‘வியறிவு’
என்றுஞ் சிறப்பித்தவாற்றை, ‘புறநிலைவாழ்தலும் வாயுறை
வாழ்த்தலும் செவியறிவாறாவது அவ்வாறன்றி வெண்பாவை
யாயும், ஆசிரியப் பாயும் என்பதற்குக் கலியும் வஞ்சியுமாக
வரப்பெறு எனக் கொள்க.

என்னை,

“கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறுஅ

வாயுறை வாழத்தே அவையடக் கியலே

செவியறி வுறாஉவுமஎன றவையு மனன்

என்றாராகவின்

‘பாங்குடைக் கைக்கினை’ என்று சிறப்பித்த வதனால்
கைக்கினை எல்லாப் பாவாலும் வரப்பெறும், மருட்பாவே
யாய் வருகவெனனும் யாப்புறவிலலை என்றும், கைக்கினை
வெண்பா முதலாக ஆசிரியம் பாருக வரும்வழி ஆசிரியவடி
இரண்டேயாய் அவற்றுள், நற்றயல்கு முச்சீராய் வரும்
என்றும், வெண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும் ஒத்து வருவன
சமநிலைமருட்பா என்றும் ஒவ்வாதன வியலிலைமருட்பா

(பாடம்) 1. பாங்கினவாகும்.

* தொல். பொருள் செய்யுளியல் - ககச.

† தொல். பொருள். செய்யுளியல் - ககச

என்றும் வழங்கப்படும் என்றுங் கொள்க 'ஊனமில்லா வெண்பா' என்று சிறப்பித்தது வேற்று வண்ணம் விரவாது வெள்ளை வண்ணம் எல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிறப்புடைத்தாய் மங்கலமரபிற்கும்; அவ்வாறே வேற்றுத் தகையும் அடியும், சீரும் விரவாமையால் எல்லாப் பாவினுள்ளும் வெண்பா சிறப்புடைத்தென்று முனைவைக்கப் பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு எனக் கொள்க.

வெண்பா

நாற்சீ ரடியால் நடைபெறுதலும், வேற்றுப்பாவினால் இருமையும், எல்லாப் பொருள்மேலும் சொல்லப்படுதலும் என்றிவற்றால் ஆசிரியத்தோடு ஒத்ததலும், உயர்ந்த ஓசைத் தாகலும், உத்தமசாதியாகலும், வேற்றுத்தகையும் வேறறடியும் வேற்றுப்பாவும் விரவாமையும் எனனும் அதிக குணமுடைமையும் நோக்கி வெண்பா ஆசிரியத்தினமுனைவைக்கப்பட்டது.

ஆசிரியப்பா

அளவடியால் நடைபெறுதலும், தனது நடையால் தானினி திறுதலும், எல்லாப்பொருள்களையுந் தனக்கணையடக்கலும், ஒருவாத பொருளிறுதலும் என்னும் ஒருபுடையால் வெண்பாவோ டொத்ததலும், அகவிய வோசைத் தாகலும், அரசர் குலத்தினதாகலும், வேற்றுத்தகையும் அடியும் விரவி வருதலும் எனனும் வேறுபாடுடைமையும் நோக்கி வெண்பாவினபின் ஆசிரியப்பா வைக்கப்பட்டது.

கலிப்பா

நேரடியால் நிலைபெறுதலும், அயலடியும் அயற்றகையும் விரவிவருதலும், ஆசிரியத்தோடு ஒத்ததலும், அயற்பாவினலிறுதலும், புறநிலை வாழ்த்து முதலிய பொருள்கண்மேற புகாமையும், வணிக குலத்தினதாகலும், துள்ளலோசைத் தாகலும் நோக்கி ஆசிரியத்தினபின் கலிப்பா வைக்கப் பட்டது.

வஞ்சிப்பா

புறநிலை வாழ்த்து முதலிய பொருள்களமேற புகாமை யும், அயற்றகையும் அயலடியும் விரவி வருதலும், அயற யா.—9

பாவினா லிறுதலுத், எனறிவற்றற கலிப்பாவினோ டொத்த
லும் நாறசீரடியால் நடவாமையும் தாழ்ந்த குலத்தின
தாகலும் தூங்கலோசைத்தாகலும், அகப்பொருள்கள்மேல்
அருகியன்றி வாராமையும் நோக்கிக் கலிப்பாவின்பின
வஞ்சிப்பா வைக்கப்பட்டது. இது நிறுத்த முறைமை.

“வெண்பா முதலா நால்வகைப் பாவும்
எஞ்சா நால்வகை வருணம் போலப்
பாவினத் தியற்கையும் அதனோ ரற்றே”

“வேதவாய் மேனமகனும் வேந்தன் மடமகனும்
நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்
ஆதிசால பாவு மரசர் வியன் பாவும்
ஓதியவா ரோத மருட்பாவாய ஓங்கிற்றே”

“பண்ணுந் திறமும்போற் பாவு மினமுமாய்
வண்ண விகற்ப வகைமையார்—பண்ணின்
திறம்விளரிக் கில்லதுபோற் செப்பல் அகவல்
இசைமருட்கு மிலலை இனம்.”

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொளக.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

தேன்ற லிடையுந் திருந்துத் வேர்வரும் பன்முறையென்
றென்றிய பாவும்பல் யானையு மென்பவொண் போதமைந்த
பொன்றிக ழோதி புறநிலை கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
தேன்றிவற் றிற்குஞ் சேவியறி விற்கு மிலக்கியமே. (சக)

இவவுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே மருட்பா
நான்கிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்
கொளக.

செய்யுளியற் செய்யுட்களின் முதல் நினைப்புக் காரிகை

வெண்பா|வளம்பட வீரடியொன்றுடன் நேரிசையும்
கண்பானல் போன்மயில் அந்தமில் மூன்றுங் கடைதகுக்கி
நண்பார் தரவொன் றசைதர வேயடி யோடுகுறள்
பண்பார் புறநிலை செய்யு ளியலென்ப பாவலரே. (௫௦)

செய்யுளியற் முற்றும்.

௩. ஒழிபியல்

எழுத்துக்கள் அலகுபெறுதல், பெறுவன

சீருந் தனையுஞ் சிதையின் சிறிய இஉஅளபோ
டாரும் அறிவ ரலகு பெறுமை ஐ காரணவேல்
ஒருங் குறிலிய, லொற்றிள பாய்விடின் ஓரலகாம்
வாரும் வடமுந் தீகமும் முகிழ்முலை வாணுதலே. (ருக)

எனபது காரிகை - இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ
வெனின், உறுப்பிய லுள்ளும், செய்யுளிய லுள்ளுஞ் சொல்லா
தொழிந்தவைகளை உணர்த்தினமையால் ஒழிபியல் எனனும்
பெயர்த்து.

இவ்வியலுள் இக்காரிகை என்னுதலிற்றோ வெனின் ஒருசார்
எழுத்துகட் கெய்தியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘சீருந் தனையுஞ் சிதையிற் சிறிய இஉ அளபோ,
டாரும்றிவ ரலகுபெறுமை’ எனபது.

சீருந் தனையுங் கெடவந்த விடத்துக் குறறியலிகரமும்
குறறியலுகரமும், உயிரளபெடையும் அலகு காரியம் பெறு
எனறவாறு.

‘ஒற்றளபாய் விடி னோரலகாம்’ என்றுரைத்தமையால்
எண் டுயிரளபெடையே கொள்ளப்பட்டது.

‘ஆருமறிவர்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால்,
குறறியலிகரமும், குறறியலுகரமும் ஒற்றியலினவாய நிற்கும்
உயிரளபெடைகளை நெட்டெழுத்தியல்பினவாய நிற்கும்
அலகிடும் இடத்தெனக் கொள்க.

எனவே எதிரது மறுத்தலென்னும் இலக்கணத்தாற்
சீருந் தனையுந் திருந்த நிறப்புழிச் ‘சிறிய இஉ அளபோடாரு
மறிவ ரலகுபெறுதல்’ எனபதாயிற்று.

இன்னும் ‘ஆருமறிவர்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லிய
வதனால், அவை அலகுகாரியம் பெறும்போது குற்றியலிகர

மும், குற்றியலுகரமும் குறறெழுத்தின பயத்தவாம். உயிரளபெடை அலகுசாரியம பெறுமாறு தத்தவ காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதும்.

வருமாறு .—

நேரிசை வெண்பா

“சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தககால் நாளைப்
பெறுநன்றி பின்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செயவதுந் தானமன் நென்பவே
வானவா முள்ளத் தவா”

இதனுள், ‘இனறிவர்க்கியாம’ என்புழி, குறறியலிகரம வந்து வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீராயிற்று, வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் விரவுமென்னும ஓத்திலாமையால வெண்பா வழிய நிற்குமாதலால், ரண்டுக் குறறியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று களையச் சீர்கிதையாதாம்.

குறள் வெண்பா

*“குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.”

குறள் வெண்பா

†“அருளலல தியாதெனிற கொலலாமை கோறல்
பொருளல்ல தவலுன் தினல்.”

இவற்றுள், ‘குழலினி தியாழினிது’ எனபுழி ஆசிரியத்தனையும், ‘அருளல்லதியாதெனில,’ எனபுழிக் கலித்தனையும் தட்டு ‘வெளளைத்தனமை குன்றிப்போகு சீர்க்கனி புகிற புல்லா தயறறனை’ எனனும் இலக்கணத்தோடும், ‘வெள்ளையுட் பிறதனை வாரா, அல்லன எல்லாத் தனையும் மயங்கியும்

* திருக்குறள், மக்கட்பேறு - சு.

“குழலினிது யாழினி தென்பதம் மக்கள்” எனப் பிரிப்பின குற்றிய லிகரம அலகுபெற நினறே இவ்வடி வெண்டனை பொருந்தக் கின்றதாயினும் அவ்வாறு பிரிப்பது மரபன்றெனக

† திருக்குறள், புலான்மறுத்தல் - ச.

வழங்கும்' எனனும் இலக்கணத்தோடும் மாறுகொள்ளு
மாதலால், ஈண்டுக் குறறியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால்
அலகுபெறுதென்று களையச் சீருந் தனையுஞ் சிதையாவாம்.

இனிக் குறறியலிகரத்திற்குச் சொல்லுமாறு :

வஞ்சிப்பா

“கொன்று கோடு நீடுகுருதி பாயவும்
சென்று கோடு நீடு குசமுனை பொருவன
வென்று கோடு நீடு விறலவேழம்
என்று யூடுநீடு பிடியுள போலும்

அதனால்,

இது தனிச்சொல்.

இணடிடை யிரவிவண் நசைஇ வரின
வண்டுண் கோதை உயிர்வாழலே.”

இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுட் குறறுகரம் பல
வந்து ஆறசைச்சீராயின. இவ்வாறு வருகவென்னும்
ஒத்தில்லாமையிற் குறறுகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால்
அலகு பெறுதென்று களையச் சீருந் தனையுஞ் சிதையா
வாம்.

இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு :

நேரிசை வெண்பா

“பல்லுககுத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோற்றிலவால—நெல்லுக்கு
நூரேஒநூ ரென்பாள் நுடங்கிடைக்கும் மென்முலைக்கும்
மாறோமா லன்றளந்த மன்.”

இதனுள் ‘நூரேஒநூ’ ரென்புழிப பண்டமாற்றின்
கண் அளபெடை அங்குரணம் வந்து வெண்பாவினுள்
நாலசைச் சீராயிற்று. அவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்
லாமையால் இவ்வாறலகிட்டு உதாரண வாயபாட்டால்
ஓசையூட்டுமபொழுது ஓசையுண்ணுது செப்பலாசை
பிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்
விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தீத
போலக் கொண்டு அலகிடச் சீருந் தனையுஞ் சிதையாவாம்.

என்னை,

“ஆய்தமும் ஒற்றும் அளபெழ நிற்புழி
வேறல கெய்தும் விதியின வாகும்”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

அளபெழாதவிடத்து ஒற்றுக்கள அலகுபெறு வென்ப
தாம்,

என்னை,

“தனிநிலை ஒற்றிவை தாமல கியலா
அளபெடை யலலாக காலே யான”

என்றாரகலின.

“ரொற ருயினு மூவொற் ருயினும்
ஒரொற் றியல எனமனார் புலவா”

என்றாரகலின.

‘முனரெற்றுட னிலையாய் வருவதற்கு உதாரணம்:—

துவர்ப்பு, பீர்க்கு.

இவற்றுட் குறறுகரத்தை மெய்யெழுத்தாகக் கொண்டு முன்
ரெற்றுட னிலையாதலைக் காண்க.

குற்றுகரத்தை மெய்யெழுத்தாகக் கொள்ளவேண்டுமென்
னெனின் ஒரு மாத்திரையிற் குறைந்து மெய்யெழுத்திற் போல
அரை மாத்திரை கொண்டு நின்றவின் என்பது.

இதனைத் தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், மொழிமரபியலில்
ஒரெழுத்தொரு மொழி’ என்னும் சூத்திரத்திற்கு நச்சினுர்க்கினி
யர் எழுதிய உரையானு முணர்க.

குற்றிய விகரத்திற்கும் இவ்விதி யாமாறு கண்டுகொள்க.

‘ஆருமறிவா’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனான் ‘அவை
அலகு காரியம் பெறுமபோது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும்
குற்றெழுத்தின் பயத்தவாம்’ என்று; இதற்கு முன்னே கூறப்பட்ட
இச்சூத்திர உரையும் ஈண்டுக் கவனிக்கத்தக்கது.

இதனால் அலகு காரியம் பெறுதபோது குற்றியலிகரமும்,
குற்றியலுகரமும் மெய்யெழுத்தின் பயத்தவாம் என்பது பெறப்
படுமா நறிக.

நேரிடை வெண்பா

“குற்றிகரக் குற்றுகர மென்றிரண்டும் ஆய்தமும்

ஒற்று மெனவொரு நானககற்றிக்—கற்றோர்

உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஒதினார் கொள்ளச்

செயிர்தீர்ந்த செய்யுள் அடிக்கு.”

இவ்வெண்பாச்சூத்திரமும் ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கது. இஃது
இலக்கண விளக்கத்துட் காட்டப்பட்ட மேற்கோட் சூத்திரம்.

காக்கடல், கார்ச்சேதம், கதிர்ச்செந்நெல, கடாய்க்
கனறு என, ரொறறுடனிகையாய் நிறபினுங் குறறெழுத்தின்
பயத்தவராய் அலகுபெறு எனபதூஉம், ஒறறளபெழினும்
மறறேரெழுத்தினொடுங்குடி கிரையசை ஆகாதென்பதூஉம்
பெறப்பட்டன.

வருமாறு :—

“கண்ண டணண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்”

இன்னிசை வெண்பா

“கண்ணகருவினை கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்ன பொறிசணங்கு போழ்வாய் இலவமழ
மின்ன னுழைமருங்கின மேதகு சாயலாள
என்ன¹ பிறமகளா மாறு.”

குறள் வெண்பா

“எஃஃ கிலங்கிய கையராய இன்னுயிர
வெஃஃ குவார்க்கிலலை வீடு.”

இவற்றுள், ஒற்றும், ஆயதமும் அளபெழுந்து ஓரலகு
பெற்றவாறு கண்டுகொள்க.

‘வாரும் வடமுந் திகழு முகிழமுலை வாணுதலே’
என்பது மகடேஉ முனனிலை.

விட்டிசைத் தல்லால் முதற்கண் தனிக்குறில் நேரசையென்
றெட்டப் படாததற் குண்ண னுதாரணம் ஓசைகுன்று
நெட்டள பாய்விழன் நோநோ நிரையோடு நேரசையாம்
இட்டத்தி னாற்குறில் சேரின் இலக்கிய மோசிதைவே. (ருஉ)

இ - கை. ஒருசார் அசைகட் கெய்தியதோர் இலக்கண
முணர்த்துதல் நுதலிற்று,

(பாடம்) 1. குறமகளாமாறு.

‘விட்டிசைத தல்லால் முதறகண் தனிக்குறில் நேரசை யென ரெட்டப்படாது’ என்பது

மேற பொதுவகையால் தனிக்குறில் நேரசை என்ற ராயினும், விட்டிசைதது நின்றவழியல்லது மொழிமுதறக ணின்ற தனிக்குறமெழுத்து நேரசையாமென றுடம்படப பெறுது; எ - று.

எனவே விட்டிசையாதவழி மொழிமுதறகண் தனிக்குறில் குறிலொடும், நெடிலொடுங் கூடி நிரையசையாம் என்பதாயிற்று.

‘அதற குண்ணுன உதாரணம்’ எனபது;

நேரிசை வெண்பா

*“உண்ணுன் ஒளிநிழுன் ஓங்கு புகழ்செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான்—கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
இழந்தானென் மெண்ணப் படும்.”

இதனுள் அஆ எனபுழி அருளினகட் குறிப்பாய் மொழி முதறகணின்ற குறமெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறும், அல்லாதவழி குறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடி நிரையசையாயினவாறும் கண்டுகொள்க.

நேரிசை வெண்பா

‘வெறிகமழ தண்புறவின வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிப்—பறி முன்கை
அ உ அறியா வறிவில இடைமகனே
நொஅலையல நின்னாட்டை நீ”

குறங் வெண்பா

“அ அவனும் இ இவனும் உ உவனுங் கூடியக்கால்.
எ எவனை வெல்லா ரிகல்.”

இவற்றின்கண் தனிக்குறில் முதற்கண் விட்டிசைதது, நேரசையாயினவாறும் கண்டுகொள்க.

(பாடம்). 1. தண்சிலையின்.

*காலடியார், செவ்வநிலையாமை - கூ

இவற்றுள் ‘அ உ அறியா’ எனபது: தற்சுட்டுக் குறிப்புச்சொல். ‘நொ’ எனபது: செயவென எச்சத திறுதி தொக்கு முதனிலை குறுகிய குறிப்புச்சொல். ‘அ இ உ எ’ எனபன சுட்டும் வினாவுமாகிய குறிப்புச்சொல்.

‘ஒட்டப்படாது’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனை மொழிக்கு மூன்றிடத்தும் விட்டிசைத்து வந்த குறறெழுத்து நேரசையாம் எனபதூஉம், விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு; ஏவல், தற்சுட்டு, வினா, சுட்டு எனனும் ஐந்தன் கண்ணும் என்பதூஉம், குறறெழுத்து விட்டிசைத்து நின்ற விடத்து மறறே ரெழுத்தினோடு கூடி நிரையசை யாகா தென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. எனனை,

“அ இ உ எ குறிய மற்றைய
ஏழுநெட் டெழுத்தா நேரப் படுமே”

இதனுண் மொழிக்கு மூன்றிடத்தும், விட்டிசைத்து வந்த குறறெழுத்து நேரசையாயினவாறும் கண்டுகொள்க.

இவை தற்சுட்டு, ஏவல் வந்தவழிக் காண்க.

எனனை,

“ஏவல் குறிப்பே தற்சுட் டல்வழி
யாவையுந் தனிக்குறின் முதலசை யாகா
சுட்டினும் வினாவினும் உயிரவரு காலே
ஒட்டி வருஉம் ஒருசாரு முளவே”

என்றார் மயேச்சுரர்.

‘ஓசைகுன்று நெட்டளபாய விடின நேர்நோ’ எனபது. நெட்டிழுத்து அளபெழுந்து வருமெனின், அஃது இரண்டு நேரசையாக வைக்கப்படும், எ - று.

‘ஓசைகுன்று’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனை மூன்று மாத்திரையின மிக உச்சரிப்பினும், நேர் நேராக வைக்கப்படும் எனக் கொள்க.

‘நிரையொடு நேரசையாம இட்டத்திறை குறில்
சேரின்’ எனபது : குறறெழுத்தினை புணராத நெட்
டெழுத்து அளபெழுந்தால் அவ விரண்டனையுங் கூட்டி
நிரை அசையும், நேர் அசையுமாக வைக்கப்படும், எ - று.

‘இலக்கியம் ஏர்சிறைவே’ எனபது.

குறங் வெண்பா

“ஏள் சிதைய வழாஅல் எலாஅதின்
சேயரீ சிந்தின கண்.”

இப்பாட்டு நோநே ராதற்கும நிரைநே ராதற்கும்
இலக்கியமாம் என்க. ‘ஏள்’ என நோ நேராயிற்று.

‘அழா அல், எலாஅ’ என நிரைநே ராயின :

‘இட்டத்தினால்’ என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால்,
பின்னின்ற குறிலொடும், நெடிலொடுங் கூடி அளபெடை
நிரை அசையாகாது எனக் கொள்க.

எனனை,

“தனிநிலை அளபெடை நேர்நே ரியற்றே
இறுதிநிலை யளபெடை நிரைநே ரியற்றே”

என்றார் நத்தத்தனார்

மாஞ்சீர் கலியுட் புகாக்கலிப் பாவில் விளங்கனிவந்
தாஞ்சீ ரடையா, அகவ லகத்துநீல் லாதவெல்லாந்
தாஞ்சீர் மயங்குந தனையும். தேவேள்ளைத் தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர் கனிபுகின் புல்லா தயற்றை பூங்கோடியே. (ருங)

இ - கை. சீருந் தனையுஞ் செய்யுளகதது நிற்பதொரு
முறைமை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

‘மாஞ்சீர் கலியுட் புகா’ எனபது தேமா, புளிமா,
என்னும் நேரீற நியறசீ ரிரண்டும் கலிப்பாவினுட் புகப்பெறு;
எ - று.

‘கலிப்பாவில் விளங்கனிவந் தாஞ்சீ ரடையா’
எனபது : ‘கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, எனனும் நிரைநடு

வாகிய வஞ்சியுரிச்சி ரிரண்டுங் கலிப்பாவினுட் புகப்பெறு ,
எ - று.

‘அகவலகத்தும்’ என்பது : ஆசிரியப்பாவினுளஞங்
‘கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி’ எனனும் இரண்டு சீரும்
புகப்பெறு ; எ - று.

‘அல்லாத வெல்லாந் தானுசீர் மயங்கும்’ என்பது :
இவைமொழிந்த சீர்கள் எல்லாப் பாவினுளஞம, பாவினத்
துளஞம் வந்து மயங்கப்பெறும் , எ - று.

‘தனையும்:தே’ என்பது எல்லாத் தனையும் எல்லாப்
பாவினுளஞம், பாவினத்ததுளஞம் வந்து மயங்கப்பெறும் ,
எ - று.

‘வெள்ளைத் தனமை குன்றிப் போனுசீர் கனிபுகின்’
என்பது , ‘எல்லாச்சீரும் எல்லாப் பாவினுளஞம், பாவினத்
துளஞம் வந்து மயங்கப்பெறும்’ என்றாராயினும், வஞ்சி
யுரிச்சிர் நானகும் வெண்பாவிற புகப்பெறு ; புகிற செப்ப
லோசை யழிந்து வேறுபட்டு ஓசை யுண்ணுது கெடும் ;
எ - று

‘புல்லா தயறறனை’ என்பது ‘எல்லாத் தனையும்
எல்லாப் பாவினுளஞம், பாவினத்ததுளஞம் வந்து மயங்கப்
பெறும்’ என்றாராயினும், வெண்பாவில் இயறசீர் வெண்
டனையும், வெண்சீர் வெண்டனையும் அல்லது வேற
றுத்தனை விரவாது , எ - று.

‘பூங்கொடியே’ என்பது : மகடே முன்னிலை.

வருமாறு .—

*“குடநிலைத்தண்புறவில—சென்றவாறே”

எனனும் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவில் நேரீற்றியற
சீரும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது, நிரைநீற
ருசிரிய உரிச்சீரும், வெண்பா உரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய
வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து, வெண்டனையும், ஆசிரியத்தனையும்,

*இச்செய்யுளை ககடு ஆம் பக்கத்திலுள்ள குறிப்பிற் காண்க.

கலித்தனையும், வஞ்சித்தனையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

நேரிசை யாசிரியப்பா

“நெடுவரைச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலவின்
விண்டுவார் திஞ்சுளை வீங்குகவுட் கடுவன்
உண்டு சிலம்பேறி யோங்கிய இருங்கழைப்
படிகம் பயிற்று மென்ப
மடியாக் கொலைவில என்னையர் மலையே.”

இவ்வாசிரியத்துள் தனசீரும், வெண்சீரும், நேர்நடு
வாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து வெண்டனையும், தன்தனையும்,
கலித்தனையும், வஞ்சித்தனையும் மயங்கி வந்தவாறு
கண்டு கொள்க.

வஞ்சிப்பா

“மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசம்பும்
விசம்புதைவரு வளியும்
வளித்தலையு தியும்
திமுரணிய நீரும்”

வஞ்சிப்பா

“புன்காற் புணர்மருதின்
போதரும்பிய புனல்தாமரை
தேன்தாழ் தீங்கரும்பின்
பூந்தாட் புனற்றாமரை
வார்காற் செங்கழுநீர்.”

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், தன்
சீரும், நேரீற நியறசீரும் வந்து, வெண்டனையும், தன்றனையும்,
கலித்தனையும், ஆசிரியத்தனையும் மயங்கி வந்தவாறு
கண்டு கொள்க.

‘முழங்குதிரைக் கொற்கை வேந்தன்’ என்னும்
வெண்டுறையுள் வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்
சீரும் வஞ்சித்தனையும், ஆசிரியத்தனையும், வெண்டனையும்,
கலித்தனையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

கலி வீருத்தம்

“வளாகொடியன மணம்விரிவன மல்லிகையொடு மௌவல்
நளீர்கொடியன நறுவிரையன நகுமலரன் ¹ வஞளம்
குளீர்கொடியன குழைமாதவி குவிமுகையன ² கோங்கம்
ஓளீர்கொடியன உயாதளிரினொ டொழுகினரன வோடை.”

இக் கலிவீருத்தத்துள், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்
சீரும், நேரீற நியறசீரும், வஞ்சித்தகையும், இயற்சீர்
வெண்டளையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

நேரீற நியறசீர் ஒத்தாழிசைக் கலியுள வாராதவாறும்,
நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுளளும், ஆசிரியத்
துள்ளும் வாராதவாறும், வெண்பாவினுளளும் வஞ்சியுரிச்
சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தகை விரவாமையும் மேற்
காட்டிய செய்யுளகத்தும, பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

நேரீற நியறசீர் வெண்கலியுளளும், கொச்சகத்
துள்ளும் வருதலும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கொச்ச
கத்துள் அருகிவருதலுஞ் செய்யுளோத்ததுள்ளே சொல்லப்
பட்டன.

நேரிசை வெண்பா

“குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன கோழி
நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேல்¹ நின்று—புலாலுணங்கல்
கொள்ளுமபுட் காக்கின்ற கோவின்மையோ நீபிறர்
உள்ளமபு காப்ப துரை.”

இவ வெண்பாவினுள், வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தனவாலோ
வெணின, திருவள்ளுவப்பயன், நாலடி நானாறு முதலாகிய
கீழ்க்கணக்குளளும், முத்தொள்ளாயிர முதலாகிய சானரோர்
செய்யுளுளளும் வஞ்சியுரிச்சீர் வந்திலாமையானும், வெண்
பாவினுள வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவெனனும் ஒத்தில்லாமை
யானும், வேற்றுத்தகை வெண்பாவினுள வந்திலாமை
யானும் இத் தொடக்கத்தன குறறமல்லது குணமாகா
எனபது காக்கைபாடினியார் முதலாகிய தொல்லாசிரியர்
துணிவு. அதுவே இந் நூலுடையார்க்கும் உடன்பாடு.

(பாடம்) 1. நறவம்.

2. கோகுடி.

3. நேர்மணன்மேலின்று.

* குளாமணி, தூது - ச.

என்னை,

“இயற்சீர நேரீற்றுத் தன்தனை யடைதல்
கலிக்கியல பிலவே காணும் காலை
வஞ்சி யுள்ளும் வரத்தகா வாயினும்
ஒரோவிடத் தாகு மென்ப”

என்றார் பல்காயனார்.

† “நிரைநடு வியலா வஞ்சி உரிசசீர்
கலியினோ டகவலிற கடிவரை யிலவே”

என்பது யாப்பருங்கலம்.

இயற்றனை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாதம் அகவலுள்ளான்
மயக்கப்படா வல்ல வஞ்சி ¹மருங்கினெஞ் சாவகவல்
கயற்கணல் லாய்கலிப் பாதமும் நண்ணுங் கலியினுள்ளான்
முயக்கப் பழுதற் காலிரு பாவும் முறைமையினே. (ருச)

இ - கை அடிமயக்கம் ஆமாறுணர்த்துதல நுதலிற்று.

‘இயற்றனை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாதம் அகவலுண்
மயக்கப்படா வல்ல’ எனபது, இயற்சீர வெண்டனையான
வந்த வெணபாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்
வந்து மயங்கப்பெறும்; எ - று,

என்னை,

† “இயற்சீர வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கின்
நிலைக்குரி மரபின நிறகவும் பெறுமே”

என்றார் தொல்காப்பியனார்

‘வஞ்சி விரவ லாசிரிய முரிததே
வெணபா விரவினுங் கடிவரை யினறே”

என்றார் பல்காயனார்.

வருமாறு:—

நேரினச யாசிரியப்பா

‡ “எறும்பி யனையிற் குறுமபல் சுனைய
உலைக்கல் லன்ன பாறை யேறிக்
கொடுவில் லெயினர் பகழி மாயக்குங்

(பாடம்) 1. மருங்கிலெஞ்.

* யாப்பருங்கலம் - க.ச

† தொல பொருள், செய்யுளியல் - சு.க.

‡ குறுந்தொகை - க.உ.

கவலைத் தெனப வவாசென்ற வாறே
அதுமற றவலங் கொள்ளாது
நொதுமற கழறுமிவ வழங்க லாரே ”

இதனுள, ‘எறுமபி யனையிற குறுமபல சுனைய’
எனபது . இயற்றனை வெள்ளாடி. இதனை,

“எறும்பி ¹யனையிற குறுமபல் சுனைய
குறுந்தொடி யாஞ்செல சுரம்”

என உச்சரித்தது வெள்ளாடியாமாறு கண்டு கொள்க.

*“இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநிலம்
உடையிலை நடுவண் திடைபிறர்க கின்றித
தாமே யாண்ட ஏமங் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறாக்கொளச் சென்றுமாயந் தனரே
அத்தலை,

நீயுங் கேண்மதி யததை வியா
துடம்பொடு நின்ற உயிரு மிலலை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வனரே
களளி வேய்ந்த முளளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில போகிய வியலு ளாங்கண்
உப்பிலாஅ அவிப்புமுககல
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பினே ஈயப்பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையும்
இன்ன வைகல வாரா முன்னே
செய்நீ முன்னிய வினையே
முநநீ வரைப்பகம் முழுதுடன் துறந்தே.”

இதனுள, ‘உப்பிலாஅ அவிப்புமுககல, கைக்கொண்டு
பிறக்குநோக்கா’ எனவும், ‘இழிபிறப்பினே ஈயப்பெற்று’
எனவும் வஞ்சியடி விரவி வந்தவாறு கண்டு கொள்க

‘மயக்கப்படும’ எனனாது ‘மயக்கப் படாவல்ல’
என்று இருகால விலக்கிச் சொல்லியவதனால் வேண்டோ
விரவிய இயற்றனை வெள்ளாடியும், கலியாடியும் ஆசிரியத்துள
அருளி வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

(பாடம்) 1. யனையுட்.

* புறநானூறு - கசகஉ.

வருமாறு :

நேரிசையாகிரியப்பா

“அங்கண் மதியம் அரவினவாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் பலமபுமனைக் கலநகி
ஏதில் மாககளு நோவர் தோழி
என்று நோவா ரில்லை
தண்கடற சோப்ப னுண்டவென் நலககே ”

இதனுள், ‘அங்கண் மதியம் அரவினவாய்ப் பட்டென’
என்பது: வெண்சோ விரவிய இயற்றனை வெள்ளடி. இதனை,

“அங்கண் மதியம் அரவினவாய்ப் பட்டெனப்
பொங்கிய பூசல் பெரிது”

என உச்சரித்தது வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க.

நேரிசையாகிரியப்பா

“குருகுவெண் தாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணுது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சாரல்
அருளா னுகுதல் ஆயிழை கொடிதே.”

இதனுள், இரண்டாமடி கலியடி; இதனை,

“மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணுது
திவழங்கு சுழல்விழிக்கட் சியஞ்சென் றுழலுமே”

என உச்சரித்துக் கலியடி மாமாறு கண்டுகொள்க.

‘வஞ்சி மருங்கினெஞ் சாவகவல், கலிப்பாதம் நண்ணும’
என்பது. வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரிய அடியும், கலியடியும்
விரவி வரப்பெறும். எ - று

‘எஞ்சா வகவல்’ என்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள்
ஆசிரியவடி பயின்றுவரும்; கலியடியும் வெள்ளடியும் அருகி
யன்றி வாரா எனக் கொள்க

‘கயறகண் நல்லாய’ என்பது: மகடே உ முன்னிலை.

‘பட்டினப்பாலை’ என்னும் வஞ்சிகெடுமபாட்டினுள்
ஆசிரியவடி பயின்று வந்தன, கலியடியும், வெள்ளடியும்
அருகின எனக் கொள்க.

‘நேரிழை மகனி ருணவகுணக் கவரும்’ எனறித்
தொடக்கத்தனை ஆசிரியவடி.

‘வயலாமைப் புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து’
எனபது கலியடி. இதனை,

“வயலாமைப் புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து
கயனாட்டக கடைசியர்தங் காதலாதோள் மணந்தனரே”

என உச்சரித்துக் கலியடிபாமாறு கண்டு கொள்க.

‘கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனவகுழை’ எனபது:
வெள்ளடி, இதனை,

“கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனவகுழை
ஆழிகுழ வையக் கணி”

என உச்சரித்து வெள்ளடியா மாறு கண்டு கொள்க.

‘கலியினுள் மயக்கப் படுமுதற் காலிரு பாவும்’ எனபது:
கலிப்பாவினுள் வெண்பா வடியும், ஆசிரிய வடியும் புக்கு
மயங்கப்பெறும்; ஏ - று.

‘முறைமையினை’ எனபது. முறைமையாடுங் கூட்டி
வழங்கப்படும. ஏ - று.

எனனை,

நேரிசை வெண்பா

ஆசிரியப் பாவி நயற்பா வடிமயங்கும்
ஆசிரியம் வெண்பா கலிக்கண்ணும்—ஆசிரியம்
வெண்பாக் கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின
ஒண்பா வடிவிரவா வுற்று”

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

‘காமா கடுமபுனல்’ என்றும் மயங்கிசைக் கொச்சுக்
கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும் மயங்கினவாறு
கண்டு கொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை.

அருகிக் கலியோ டகவல் மருங்கினைஞ் சீரடியும்
வருதற குரித்தென்பர் வான்தமிழ் நாவலா மறறெருசாா
கருதிற கடையே, கடையினை பின்கடைக் கூழையுமென்
றிரணத் தொடைக்கு மொழிவா இடைபபுணா

¹வேன்பதுமே

இ - கை. ஒருசாா அடிக்கும, தொடைக்கும் எய்தியதோர
இலக்கண முணர் த்துதல் நுதலிறறு.

‘அருகிக் கலியோ டகவல் மருங்கினைஞ் சீரடியும்,
வருதற குரித்தெனபா வான்தமிழ் நாவலா’ எனபது
ஒருசாா கலிப பாவினுளளும், ஆசிரியப டாவினுளளும்
ஐஞ்சீர் அடியும் அருகி வரபபெறும் என்று சொல்லுவா
புலவா, எ - று.

வருமாறு

“அணிகிளா சிறுபொறி அவிர்துத்தி மாநாகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும பனிமுந்நீர் தொட்டுழந்து மலைந்தனையே”

இக்கலிபபாவின முதலடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

நேரிசையாசிரியப்பா

*“உமணாச சோந்து கழிந்த மருங்கின் அகனறலை
ஊர்பாழத் தன்ன வோமையம பெருங்காட்
டினன வென்றிா ஆயின
இனியவோ பெரும் தமிழேறகு மனையே.”

இவவாசிரியத்துண முதலடி ஐஞ்சீர் வந்தவாறு
கண்டுகொள்க. ‘சிறியகட் பெறினே’ எனனும் இணைக்
குறளாசிரியப்பாவினுளளும் ஐஞ்சீரடி வந்ததெனக் கொள்க.
இவவாறே,

†“வெண்டனை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப”

எனனா தொல்காப்பியனார்

வெண்பாவினுள ஐஞ்சீரடி வரபபெறுதெனக் கொள்க.

(பாடம்) 1 வெணபதுவே.

* குறுந்தொகை - கஉச

† தொல், பொருள் செய்யுளியல் - சுஉ.

“ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாகலும
வெண்பா யாபபிற குரிய வலல”

என்று நத்தத்தனார் அடிநூலில் எடுத்தேதாதினராகலின.

‘மறறொருசார, கருதிற கடையே கடையினை பின்
கடைக் கூழையுமென. நிரணத தொடைக்கு ‘மொழிவா
இடைப்புணா வெண்பதுமே’ எனபது ஒருசார் ஆசிரியர்
முரண் தொடையைக் கடைமுரணும், கடையினை முரணும்,
பின்முரணும், கடைக்கூழை முரணும், இடைப்புணா
முரணும் என்று வேண்டுவா, எ - று.

இரணததொடை எனினும், பகைத்தொடை எனினும்,
முரண்தொடை எனினும் ஒக்கும்.

என்னை,

“மொழியினும் பொருளினும் முரணத் தொடுப்பின்
இரணத் தொடையென் றெய்தும் பெயரே”

என்றார் காக்கைபாடினிமார்.

“மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல் முரணே”
என்றா தொல்காப்பியனார்.

“மறுதலை யுரைப்பினும் பகைத்தொடை யாகும்”
என்றா அவிநயனார்.

அவற்றுள், கடைமுரணுவது:—அடிதோறும் இறுதிச்
சோக்கண மறுதலைப்படத தொடுப்பது.

கடையினை முரணுவது:—கடை இருசேர்க்கண் மறு
தலைப்படத தொடுப்பது.

பின்முரணுவது :—இரண்டாரு சோக்கண்ணும், நான
காரு சோக்கண்ணும் மறுதலைப்படத தொடுப்பது.

கடைகூழை முரணுவது :—முதறசேர்க்கண் இனரீ
ஒழிந்த மூன்று சோக்கண்ணும் மறுதலைப்படத தொடுப்பது.

இடைப்புணா முரணுவது;—நடு இருசேர்க்கண்ணும்
மறுதலைப்படத தொடுப்பது.

வருமாறு .

நேரிசையாசிரியப்பா

“கயன்மலை பன்ன கண்ணினை கரிதே
தடமுலை திவனந் தனிவடம வெவிதே
நூலி னுண்ணிடை சிறிதே
ஆடமைத் தோளிக் கலகுலோ பெரிதே.”

இஃது அடிதோறும இறுதிச்சீர்க்கண மறுதலைப்
படத் தொடுத்தமையால், கடைமுரண்.

நேரிசையாசிரியப்பா

“மனதோநது வருந்திய கருங்கால் வென்குருகு
தேனார் ஞாழல் விரிசினை 'குழுஉம்
தண்ணந் துறைவன தவிப்பயுந் தவிராவு
தேரோ கானமங் காண்டும்
பீரோ வண்ணமுஞ் சிறுதுதல பெரிதே”

இஃது அடிதோறும கடை இருசீர்க்கண்ணும
மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால், கடையினை முரண்.

நேரிசையாசிரியப்பா

“சார லோங்கிய தடந்தாழ் தாழை
கொய்மமலர் சூவிந்து தண்ணிழல் விரிந்து
தமியம் இருந்தன மாக நின்றுதன
நயனுடைப பணிமொழி நனகுபல பயிற்றி
வீங்குதொடிப பனைத்தோள் நெகிழத்
துறந்தோன உலிநெனம மேனியோ தீதே”

இஃது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாரசீரும்
மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால், பின்முரண்.

நேரிசையாசிரியப்பா

“காவியங் புருங்குட ஓசுவவாய்ப் பைந்தொடி
பூவிரி சுரிமென கூந்தலும்
வேய்புரை தோளும் அணங்குமால் எமககே”

இது முதறசீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத்
தொடுத்தமையால், கடைக்கூழை முரண்.

நீமைண்டில வாசிரியப்பா

“போதவிழ் குறிஞ்சி நெடுந்தண் மால்வரைக
கோதையில் தாழ்ந்த வோங்குவெள் ளருவி
காந்தளஞ் சோங்குலைப் பசுங்கு தாளி
வேரல் ஸீரிமலர் மூகையொடு விரைஇப்
புபுருமலைச் சீறு ரிழிதரு நலங்கவாந
நின்று வாயின இனியோர் மாட்டே.”

இஃது இடை இருசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்த
மையால், இடைப்புணர் முரண்

இவ்வாறு சொன்னார் கையொடு முதலாகிய ஆசிரியர்
எனக் கொள்க

இனி, ‘இரணத் தொடைசுதும்’ என்ற உமமையால்
ஒழிந்த மோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடை எனனுந்
தொடை நான்கிற்கும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. அவை
கூடி வழங்குமாறு —

கடைமோனை

கடையிணையமோனை

பின்மோனை

கடைக்கூழையமோனை

இடைப்புணாமோனை—எனவும்,

கடையியைபு

கடையிணையபு

பின்னியைபு

கடைக்கூழையியைபு

இடைப்புணரியைபு—எனவும்,

எனவுங் கண்டுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல
விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

வருக்க, நெடிலினம், வந்தா லேதுகையும், மோனையுமென்
றோருக்கப் பெயரான் உரைக்கப் படுமூய் ராசிடையிட்
டிருக்கு மோருசா ரிரண்டடி மூன்றும் எழுத்துமொன்றி
நிரக்கு மெதுகையென் றுலுஞ் சிறப்பில நேரிழையே. (ஊ)

இ - கை. ஒருசாரா எதுகைக்கும், மோனைக்கும் எய்தியதோர இலக்கண முணர்த்துதல நுதலிறறு.

‘வருக்க நெழிலினம் வந்தா லெதுகையு மோனையு மென், நெருக்கப் பெயரா னுரைக்கப்படும்’ எனபது

‘வருக்கவெழுத்தும், நெழிலெழுத்தும், இனவெழுத்தும் எதுகையும், மோனையுமாய வந்தால், அவை வருக்க வெதுகை, நெழிலெதுகை இனவெதுகை எனவும், வருக்க மோனை, நெழின்மோனை, இனமோனை எனவும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும்; எ - று.

வருமாறு :

இன்னிசை வெண்பா

“நீடிணர்க் கொம்பாக் குயிலாலத் தாதுதிப்
பாடுமவண் டஞ்சி அகலும் பருவததுத்
தோடாரா தொடிநெகிழத்தா ருளளாரா படலொல்லா
பாடமை சேககையுட் கண்.”

இது டகர வருக்க வெதுகை.

*“அறத்தா றிதுவென— னிடை.”

இது றகர வருக்க வெதுகை.

†“ஆவாவெனறே—ஒருசாராரா”

எனபது இரண்டாமெழுத தொனறுதாயினும் இரண்டா மெழுத்தின் மேலேறிய நெழில ஒப்புமை நோக்கி நெழிலெதுகை என்று வழங்கப்படும்.

இனி இனவெதுகை மூன்று வகைப்படும், வல்லின விவதுகையும், மெல்லின வெதுகையும், இடையின வெதுகையும் என.

* இச்செய்யுளை சக ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

† இச்செய்யுளை அக ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

வருமாறு

குறள் வெண்பா

*“தக்காரா தகவில ரெனப் தவரவா
எச்சத்தாற் காணப் படும்”

இது வல்லின வெதுகை.

குறள் வெண்பா

†“அனபினும் ஆர்வ முடைமை அதுவீனும்
நண்பெனனும் நாடாச் சிறப்பு”

இது மெல்லின வெதுகை.

குறள் வெண்பா

‡“எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சானரோக்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு”

இஃது இடையின வெதுகை.

வருக்கமோனை முதலாகிய மூன்றும் வருமாறு :—

தேரிசை யாச்சியப்பா

“புகலே, பல்பூங் கானற் கிளனை யோப்பியும்
பரசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
பினனுப் பிணியவிழநத நன்னெடுங் கூததல்
பீரங்கப் பெயது மேம்படத் திருகிப்
புனையீ ரோதி செயகுறி நசைஇப்
புந்தரா மாப புனத்துள தோன்றிப்
புருவரை யடுக்கத் தொருவே லேந்திப்
பேயும் அறியா மாவழங்கு பெருங்காட்டுப்
பைங்கண் உழுவைப் படுபகை வெரீஇப்
பொங்குசினந் தணியாப் பூநுத் லொருத்தல்
பேகாது வழங்கு மாரிரு னாடுநாள்
புளவத் தன்ன பாயிருள் நீந்தி
இப்பொழுது வருகுவை யாயின
நற்றா மாப தீண்டலெங் கதுப்பே”

இது பகர வருக்க மோனை.

* திருக்குறள், நடுவுநிலைமை - ச.

† திருக்குறள், அன்புடைமை-௩. ‡ திருக்குறள், வாயமை-௬.

“ஆர்கலி யுலகத்து—ஒழுக்கமுடைமை.”

இது முதலெழுத தானா தாயினும் முதலெழுத்தின மேலெறிய நெடில் ஒப்புமை போக்கு நெடில் மோனை என்று வழங்கப்படும்

இனி, இனமோனை மூன்று வகைப்படும் வல்லின மோனையும், மெல்லினமோனையும், இடையின மோனையும் என.

நேரிசு யாசிரியப்பா

“கயலோ உணகண கலுழ நானாஞ்
கடாபுரை திருநுதல் பசலை பாயத
திருந்திழை அமைத்தோள அருமபட ருழப்பப
பேர்கல் வாழி யைய பூத்த
கொழுங்கொடி அணிமலா தயங்கப
பெருந்தண வாடை வருஉம பொழுதே”

இஃது எல்லாவடியும் முதற்கணனை வலெழுத்து வந்தமைமையான, வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இடையினமோனையும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

என்னை,

“வருக்க நெடினம வரையா ராண்டே
நெடிய பிறவும் இனத்தினு மாகும்”

என்றா பிறருடையக் கொள்க.

ஒருக்கப் பெயரான' என்று சிறப்பித்தவதனால் ஒரு சார் ஆசிரியா தகையாகு எதுகை, இடையாகு எதுகை, கடையாகு எதுகை எனப்படும், தலையாகுமோனை, இடையாகு மோனை, கடையாகுமோனை என்பனவே வேண்டுவர் எனக் கொள்க.

* இச் செய்யுளை எழுதுவது பக்கத்திற் காண்க.

எனனை,

*“சோமுழு தொன்றில தலையா கெதுகை
யோரெழுத தொன்றின இடைகடை பிறவே”

என்றாராகலின்.

இச் சூத்திரத்தான மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித
துணர்த்துக கொள்க.

வருமாறு.

நேரிசை வெண்பா

† “சிலைவெங்கு—போழது”

எனபது தலையாடு எதுகை.

குறள் வெண்பா

‡ “அகர முதல—யுலகு”

எனபது இடைமாடு எதுகை.

குறள் வெண்பா

§ “தக்கரா—காணப்படும”

எனபது கிடையாடு எதுகை

* அடிதோறுஞ் சோ முழுதும் எதுகை ஒன்றி வருவது தலையாடு எதுகை எனவும், அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்தொன்றி வருவது கிடையாடு எதுகை எனவும், வருகக் கெதுகை முதலாகப் பிறவழியால் வருவன கிடையாடு எதுகை எனவும், அவ்வாறே, அடிதோறுஞ் சோ முழுது மோனை யொன்றிவருவது தலையாடு மோனை எனவும், அடி தோறும் முதலெழுத் தொன்றுமே மோனையொன்றி வருவது கிடையாடு மோனை எனவும், வருக்கமோனை முதலாகப் பிறவழியால் வருவன கிடையாடு மோனை எனவும் வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

† இச்செய்யுளை ௩௩ ஆவது பக்கத்திற காண்க.

‡ இச்செய்யுளை ௭௬ ஆவது பக்கத்திற காண்க.

§ இச்செய்யுளை ௧௦௩ ஆவது பக்கத்திற காண்க.

குறள் வெண்பா

*“பற்றுக் பறறறருன பற்றினை அப்பறறைப்
பறறுக் பறறு விடற்கு”

எனபது தலையாகு மோனை

†“மாவும் புளளும்”

எனபது இடையாகு மோனை

நேரிசை ஆசிரியப்பா

‡“பகலை, பல்பூங் கானல்”

எனபது கடையாகு மோனை

‘உயிராசிடையிட, டிருக்கு மொருசாரா இரண்டடி
முனரு மெழுததுமொன்றி, நிரக்கு மெதுகை யெனருலுளு
சிறப்பில்’ எனபது .

உயிரெதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட டெதுகை,
இரண்டடி யெதுகை. முனருமெழுததொன மெதுகை
என்று ஒருசாரா எதுகையும் உளவாயினும் பெரியதொரு
சிறப்பில் எனக் கொள்க.

‘நேரிழையே’ எனபது . மகநீஉ முன்னிலை.

வருமாறு

நேரிசை யாசிரியப்பா

‘துளியொடு மயங்கிய தூங்கிருள நடுநாள
அணிகிளா தாரோய அருஞ்சுர நீந்தி
வடியமை யெஃகம் வலனவயின ஏந்தித
தளியே வருதி நீயெனின
மையிருங் கூந்த லுயதலோ அரிதே ”

இஃது டீஇரண்டாமெழுத தொனருதாயினும், இரண்
டாமெழுத்தின் மேலேறிய உயிரொன்றி வந்தமையால்
உயிரெதுகை.

* திருக்குறள் துறவு - ௧௦.

† இச்செய்யுளை சள ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

‡ இச்செய்யுளை கடுசு ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

§ ஈண்டு ‘இரண்டா மெழுதது’ என்றது மெய்யெழுத்தை
என்றுணர்க

இனி, ஆசெதுகை 'ய ர, ல, ழ' எனனும் ஒற்று நான்கும் ஆசாய வரும் எனக் கொள்க.

எனனை,

“யரலழ வென்னும் ஈரிரண டொற்றும்
வரன்முறை பிறழாது வந்திடை உயிர்ப்பினஃ
தாசிடை யெதுகையென றறைதல வேண்டும்”

எனஞர் *காக்கைபாடினியார்.

வருமாறு :

கவித்துறை

† “கர்யமாண்ட தெங்கின பழமவீழக கழுகி னெற்றிப
பூமாண்ட தீநதேன தொடைகீறி வருககை போழநது
தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங் கதமென றிசையால் திசைபோய துண்டே ”

இது யகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

கவிஞ்ஞநம்

“மாககொடி மாலையும் மௌவற் பநதருங்
கார்க்கொடி மூலையுங் கலந்து மலலிகைப்
பூக்கொடிப் பொதுமபருங் கான ஞாழலுந்
துக்கடி கமழ்நதுதான துறக்க மொத்ததே.”

இது ரகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை

நேரிசை வெண்பா

‡ “ஆவே றுருவின வாயினும் ஆபயந்த
பாலவே றுருவின அலவவாம—பால்போல்
ஒருதன்மைத தாகும் அநநெறி யாபோல்
உருவு பலகொள லீங்கு ”

இது லகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

(பாடம்) 1. பொன்னின ஞாழலும்

* கையனார் பாட்டெனவுங் கூறுப

† சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம் - டு.க. .

‡ நாலடியார், மெய்ம்மை - அ.

நேரிசை வெண்பா

“அநதரத துளளே யகங்கை புறங்கையாம்
மநதரமே போலும் மனைவாழ்க்கை—மநதரத்து
வாழ்கினேற மென்று மகிழ்நமின வாழநாளும்
போகின்ற பூனையே போன்று”

இது முகர ஒற்றிடை வந்த ஆசைதுகை.

முறள் வெண்செந்துறை

*“ஆகலி யுலகத்து”

இஃது ஆகிடையிடவந்த வலவின வெதுகை. பிறவும்
வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

இடையிட்டெதுகை வருமாறு

நேரிசையாசிரியப்பா

“நோடா ரெலவனை நெகிழ் நாளும்
நெய்த லுண்கண் பைதல கலுழ்
வாடா வவ்வரி புதைஇப் பசலையும்
வைகல தோறும் பைபயப் பெருகின
நீடா ரிவரென நீமனங் கொண்டாரா
கேளாரா கொலலோ காதலா தோழி
வாடாப் பெளவ அறனமுகந் தெழிலி
பருவம் பொய்யாது வலனோபு வளைஇ
ஓடா மலையன வேலிற
கடிது மின்னுமிக காராமழைக் குரலே,”

இஃது அடிதோறும் இடையிட்டு வந்தமையால்,
இடையிட்டெதுகை.

இது கையனா காட்டிய பாட்டு.

எனனை,

†“தாஅ வண்ணம்

இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும்”

எனனா தொல்காப்பியனார்.

* இச்செய்யுளை எது ஆவது பக்கத்திற் காண்க.

† தொல், பொருள், செய்யுளியல் உகஇ.

இரண்டடி யெதுகை வருமாறு :

“துவக்குந் துளிமுந்நீர்க் கொற்கை மகளிர்
அவைபபதம் பலலிற கழகொவ்வா முத்தம
மணங்கமழதாரா அசசுதன மணகாக்கும் வேலின
அணங்கும் அமுதமு மநநலாரா பாடல”

இது முன இரண்டடியும் ஒரெதுகையாய்ப் பின
இரண்டடியும் மறநொருதுகையாய் வந்தமையால் இரண்டடி
எதுகை.

என்னை,

“இரண்டடி எதுகை திரண்டொருங் கியனறபின
முரண்ட எதுகை யிரண்டில் வரையார்”

அன்றாகலின.

மோனைக்கும் அவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.

வருமாறு

கலிவிருத்தம்

“ஆகங் கண்டக ராலற்ற ஆடவா
ஆகங் கண்டகத் தாலற்ற அனபினா
பாகங் கொண்டு பயோதரஞ் சோத்தினா
பாகங் கொண்டு பயோதரம் நண்ணினார்.”

இது முன இரண்டடியும் ஒரு மோனையாய்ப் பின
இரண்டடியும் மறநொரு மோனையாய் வந்தமையால், இரண்
டடி மோனை.

குறள் வெண்பா

“பவழமும் பொன்னுங் குவைஇய முத்தின
திகழரும் பினறனபுனை”

குறள் வெண்பா

“பொய்மமையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின.”

இவை மூன்றா மெழுத்தொன நெதுகை.

‘நிரக்கு மெதுகை’ என்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்லொறறெதுகை என்றும், விட்டிசை மோனை என்றும் வேண்டுமோரும உளா எனக் கொள்க

ஊருமாறு :

குறங் வெண்பா

“பறறிப பலகாலும் பானமறி உண்ணுமை
நொஅலையல் நினைதுடை நீ”

இது வல்லொற றடுத்தாறபோல, விட்டிசைததுக் குற நெழுத்தினோடு புணர்ந்தமையான, விட்டிசை வல்லொற நெதுகை.

குறங் வெண்பா

“அ அவனும் இ இவனும் உ உவனுங் கூடியக்கால
எ எவனை வெவலா ரிகல்”

இது முதலெழுத்து இரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்து வந்தமையால் விட்டிசைமோனை இவையெல்லாளு சிறப்பிலவெனக் கொள்க

இன்னும் ‘ஒருக்கப பெயரான உரைக்கப்படும்’ என்று சிறப்பித்தவதறை பாவினங்கள் எல்லாத தொடையானும் வரும் என்றாராயினும், பெரும்பானமையுந் தலையாகு மோனையிற றிரிந்தும், தலையாகு எதுகையிற றிரிந்தும் வாராவெனவும், செந்தொடை யொழித திதல்லாத் தொடைக்கும் இனவெழுத்து வ’த்தொடுபபதூஉம, (வழி யெதுகை வரத்தொடுபபதூஉம வழிமுரண வரத்தொடுப் பதூஉளு சிறப்புடைத தெனவுங் கொள்க

இனவெழுத்துப பெற்று, மோனை முதலாகிய தொடையும், தொடை விகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுப பது ‘மருட்செந்தொடை’ எனக் கொள்க. இனவெழுத்தா மாறு தானமொத்த குறிலும், நெடிவூந் தம்முள இனமாம்.

அவை,

அகர ஆகார ஐகார ஒளகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
இகர ஈகார எகர ஏகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
உகர ஊகார ஒகர ஓகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்.

ஒற்றினுள்,

இவை ஏறிய உயிர்மெய்க்கும் இவ்வாறே கொள்க.

சகர தகரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
ஞகர நகரங்கள் தம்முள் இனமாம்
மகர வகரங்கள் தம்முள் இனமாம்

இவற்றை 'அனு' என்று வழங்குவாரு முளா.

எனனை,

நேரிசை வெண்பா

“அகரமோ டாகாரம் ஐகாரம் ஒளவாம்
இகரமோ டகாரம் எஏ—உகரமோ
கோரம் ஒஓ ஞநமவ தச்சகரம்
ஆகாத அல்ல அனு.”

என்றாசலின்

அவற்றுட் சில வருமாறு :

குறள் வெண்பா

*“தத்துவக்கும் இனபம் அறியாகொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வனக ணவா”

குறள் வெண்பா

‘அமிழ்தினு மாறற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ.”

இவை இனவெழுததுப பெற்று மோனை முதலாகி,
தொடையும், தொடை விகற்பமும் போலாமை வேறுபடத்
தொடுத்தமையான, மருட்செந்தொடைப் பிறவு மன்ன.

* திருக்குறள், ஈகை - அச.

† திருக்குறள், மக்கட் பேறு - ச.

யா.—11

✱

இனி, வழியெதுகை வருமாறு,

கட்டளைக் கவித்துறை

“மண்டலம் பண்டுண்ட திண்டோ வரகுணன தொண்டியினவாயக்
கண்டலந் தண்டுறைக் கண்டதொன் றுண்டு கன்மகர
குண்டலம் கெண்டை இரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்
டொர்திங்கன்
மண்டலம் வண்டலம் பக்கொண்டல தாழ வருகின்றதே”

*‘கொங்கு தங்கு’ முதலாயினவுக கொள்க ‘அனுப்பி
ராசம்’ எனனும் வடமொழியை, ‘வழியெதுகை’ எனபது
தமிழு வழக்கு.

இனி, வழி முரண் வருமாறு:

அறுசீர்க் கழிநெடிலி யாசிரிய நீருத்தம்

“செய்யவாய்ப் பசும்பொ ளோலைச் சேறடிப் பாவை யல்குல்
ஐயநுண் மருங்குல நோவ வடிக்கொண்ட டுவவுக் கொங்கை
வெய்யவாய்த் தண்ணென் நீலம் விரிந்தென விலங்கி நீண்ட
மையவா மழைக்கட் கூந்தன் மகளிரை வருக வென்றான்.”

கட்டளைக் கவித்துறை

“ஒருமால் வரைநின் றிருகட ரோட்டிமுந் நீர்க்கிடந்த
பெருமா நிலனுஞ் சிறுநிலைத் தாவுண்டு பேதையர்கண்
பொருமா தவித்தொங்க லெங்கோனபொரவல் லவன்பொதியிற்
சுருமா விழிவெண்பற் செவவாய்ப் பசும்பொற கனங்குறைய்கே.”

மோனையும் எதுகையும் திரிந்து, பாவும இனமும்
வாராமை மேறகாட்டியவறுள்ளனும், பிறவறுள்ளனும்
கண்டுகொள்க.

சுருங்கிற்று மூன்றடி ஏனைத் தரவிரு மூன்றடியே
தரங்கக்கும் வண்ணகக் குந்தர வாவது தாழிசைப்பா
சுருங்கிற் றிரண்டடி யோக்கம் இரட்டி சுரும்பிமிருந்
தரங்கக் குழலாய் சுருங்குந் தரவினிச் தாழிசையே. (௫௭)

(பாடம்) 1. வயிரகுண்டலம் கெண்டை.

2. யோங்க விரட்டி ஒட்டி வரும்.

* இச்செய்யுளை ௧௮ ஆவது பக்கத்தில் காண்க.

புளாமணி, சீய - ௧0௧.

இ-கை. தரவு தாழிசைகட்டு அடிவரையறையாமா றுணாத்து தல் நுதலிறறு

‘சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத் தரவு’ என்பது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும, வண்ணக் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும ஒழித்தலலாத கலிப்பாவிற்குத் தரவு மூன்றடியே சிறுமை, பெருமை பாடுவானது பொருள முடிவுக் குறிப்பே, வரையறையில்லை; எ - று.

‘இருமூன்றடியே தரங்கககும் வண்ணகக்குந் தரவாவது’ என்பது: அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணக் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் பெருக்கஞ் சுருக்கமில்லை; ஆறடியே தரவாவது, எ - று.

‘சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத் தரவு’ என்றாராயினும், ‘வெள்ளைக்கிரண்டடி’ எனனுங் காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு நான்கடிச் சிறுமை சொன்னமையால், தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை வருவதெனக் கொள்க.

‘தாழிசைப்பா சுருங்கிற் றிரண்டடி யோக்கம் இரட்டி’ என்பது: பொதுவகையால் தாழிசை சொல்லிப் போந்தாராயினும், தாழிசைகட்டு இரண்டடி சிறுமை, நான்கடி பெருமை, இடை மூன்றடியானும் வருவது, எ - று.

‘சுருப்பிமிருந் தரங்கக் குழலாய்’ என்பது: மகடுஉ முன்னில்.

‘சுருங்குந் தரவினிற ருழிசையே’ என்பது. தரவடியிற ருழிசையடி சுருங்கி வருவது, எ - று.

இவற்றிற கிலக்கியம் மேற்காட்டியவற்றுள்ளும், பிற வற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

பொருளோ டடிமுதல் நிற்பது கூனது வேபொருந்தி இருள்சேர் விழாவஞ்சி ஈற்றினும் நிற்கும் இனியோழிந்த மருள்தீர் விகாரம்-வகையுளி வாழ்த்து வகைவனப்புப் பொருள்கோள் குறிப்பிசை யொப்புங்குறிக்கோள்

[பொலங்கோடியே. (௫௮),

இ - கை. மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்திய
தோர் இலக்கண முணர்த்துதல நுதலிற்று

‘பொருளோ டடிமுதல் நிறபது கூன்’ எனபது அடி
முதற்கட பாவினது பொருளைத் தழுவித் தனியே நிறபது
‘கூன்’ எனப்படும்.

‘அதுவே பொருநதி இருள சோவிலா வஞ்சி ாற்றினு
நிறகும்’ எனபது: அக கூன் வஞ்சிப்பாவினது அடியின
இறுதிக்கண்ணும் நிற்கப்பெறும்; எ - று.

‘ஈற்றினும்’ எனற உடமையால் வஞ்சிப்பாவின அடி
நடுவினுங் கூன் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

‘இருளசேர் விலாவஞ்சி’ என்று சிறப்பித்தவதனால்
வஞ்சியடியின் நடுவும், இறுதியும் அசை கூனாய் வருவது
சிறப்புடைத்து, சீர கூனாய் வரினும் உகர இறுதியாகிய
சீரீற்று இயற்சீராயல்லது வாரா எனக் கொள்க. அசைச்
சீர் எல்லாப் பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூனாய் வாராது
எனக் கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலி
என்னும் இவற்றின் இடையும், இறுதியுங் கூன் வரம்
பெறுது எனக் கொள்க

எனனை,

“அடிமுதற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய நிறபது கூனென மொழிப”

“வஞ்சியி னிறுதியும் ஆகும் அதுவே”

“அசைகூ னாகும் என்மனார் புலவர்,”

என்றார் பல்காயனார்.

கூனைத் தனிச்சொல் என்று வழங்குவாரு முளர்.

எனனை,

*“அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்லி
நிறுதியும் வஞ்சியுள் இயலுமென்ப”

என்றாராகலின்.

கொச்சகக்கவியுள் ஓரடி முழுதுங் கூனாய் வரப்பெறும்;
அவை சிறப்பில் எனக் கொளக

வருமாறு

நேரிசை வெண்பா

“உதுக்காண, சுரந்தானா வண்கைச சுவணமாப் பூதன்
பரந்தானாப் பல்புகழைப் பாடி—இரந்தார்மாட்
டினமை யகல்வது போல இருணீங்க
மின்னும் அளிதோ மழை.”

இவ வெண்பாவினுள் அடிமுதறகண் ‘உதுக்காண்’
எனக் கூன வந்தவாறு கண்டு கொளக.

நேரிசை யாகிரியப்பா

“அவரே, கேடில் விழுப்பொருள தருமார் பாசிலை
வாடா வளளியங் காடிற்ற தோரே
யானே, தோடா ரெலவளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேககையுட் படர்கூர்ந் திசினே
அன்னள அளியள் எனனாது மாமழை
இன்னும் பெய்ய முழங்கி
மின்னுந் தோழியென இன்னுயிர் குறித்தே.”

இவவாகிரியப்பாவின அடிமுதறகண் ‘அவரே’ எனவும்,
‘யானே’ எனவும் கூன வந்தவாறு கண்டு கொளக.

நரவு கொச்சகக் கலிப்பா

“உலகினுள்,
பெருந்தகையரா பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைய விறுவரைமேல் எரிபோலச சுடர்விடுமே
சிறுதகையரா சிறுதகைமை சிறப்பெனினும் பிறழ்வின்றி
உறுதகைமை யுலகினுக்கோர் ஒப்பாகித் தோன்றாதே.”

இக் கலிப்பாவினுள் அடிமுதறகண் ‘உலகினுள்’ எனக்
கூன வந்தவாறு கண்டு கொளக.

வஞ்சிப்பா

“உலகே, முற்கொடுத்தா பிறகொளவும்
பிறகொடுத்தா முற்கொளவும்
உறுதிவழி யொழுமென்ப

அதனால்.

நற்றிற நாடுதல் நனமை
பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே.”

இவ வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் ‘உலகீக’ எனச்
சீர் கூறாய் வந்தவாறும,

“மாவழங்கலின் மயக்குற்றன—வழி.”

இவ வஞ்சியடியின் இறுதிககண் ‘வழி’ என அசை
கூறாய் வந்தவாறும,

“கலங்கழாலிற் றுறை—கலககுற்றன.”

இவ வஞ்சியடியின் நடுவில் ‘துறை’ என அசை கூறாய்
வந்தவாறுங் கண்டு கொள்க

“தேரோடத் துகள் கெழுமின—தெருவு.”

இவ வஞ்சி யடியினது இறுதிககண், ‘தெருவு’ என
உகர விறுதியாகிய இயற்சீர் கூறாயினவாறு கண்டு கொள்க.

* ‘காமா கடுமபுனல்’ எனனுங் கொச்சகக் கலியுள்
‘சிறுகுடியீர’ சிறுகுடியீர’ என ஓரடியாற கூன வந்த
வாறு காண்க. பிறவுமனன.

இனி ஒழிந்த ‘மருடா விகாரம வகையுளி வாழ்த்து
வசை வனப்பு, பொருள்கோள குறிப்பிசை யொப்புங் குறிக்
கோள’ எனபது :

மேல † ‘எழுததசைசீர் பந்த மடிதொடை பாவினங்
கூறுவன’ என்று அதிகாரம் பாரித்த காரிகையுள் ஓதப

* கனித்தொகை, நக.

† இச் செய்யுளைத் தற்சிறப்புப் பாயிரம் ௧ ஆவது செய்யுளில்
காண்க.

படாத யாப்புறுப்பாய் மயக்கந்தீர வகுக்கப்பட்ட விகாரமும், வகையுளியும் வாழ்த்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளும், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்யுள் ஒப்புமையும் ஆமாறு உபதேச முறைமையான உணர்க, எ - று.

‘பொலங்கொடியே’ எனபது. மகடூஉ முன்னிலை.

அவற்றுள், விகாரம் அறுவகைப்படும்: வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலும் என.

எனனை,

*“அந்நாற சொல்லுந் தொடுகுங் காலை
வலிக்கும்வழி வலித்தலு மெலிக்குமவழி மெலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்குமவழித் தொகுத்தலும்
நீட்டும்வழி நீட்டலுங் குறுக்குமவழிக் குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய என்மனார் புலவர்.”

வருமாறு :

“குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த
அறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே.”

இதனுள், ‘குறுந்தாள’ என்றபால்தனைக் ‘குறுத் தாள’ என வலிக்குமவழி வலித்தவாறும்,

“தண்டை இனக்கிளி கடிவொள
பண்டையள் அல்லள மாளோக் கினளே ”

இதனுள், ‘தட்டை’ என்றபால்தனைத் ‘தண்டை’ என மெலிக்குமவழி மெலித்தவாறும்;

இன்னிசை வெண்பா

‘வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தநீர்
கண்ணடி மண்டிலத் தூதாவி யொத்திழியுந்
தண்ணந னுறைவர் தகவிலரே தறசேர்ந்தார்
வண்ணங் கடைப்பிடியா தார்’

இதனுள், 'தண்டுறைவர்' எனறபாலதனைத் 'தண்ணக் துறைவர்' என விரிக்குமவழி விரித்தவாறும்,

நேரிசை வெண்பா

“பூத்தாட் புறவிற் புனைமதில் கைவிடார்
காத்தலிற் காவல ரேனையார்—பார்த்துறார்
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதில் தான்கோடல்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன்.”

இதனுள், 'வேண்டாரை வணக்கி' எனறபாலதனை 'வேண்டா வணக்கி' எனத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்த வாறும்,

நேரிசை வெண்பா

“பாசிழை யாகம் பசப்பித்தான்¹ பைந்தொடியை
மாசேனன் என்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்
சேயிதழ்க் கண்ணி தருதலாற் சேர்த்தியென்
நோய்தீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து”

* இதனுள், 'பச்சிழை' எனறபாலதனைப் 'பாசிழை' என நீட்டுமவழி நீடியவாறும்,

† “யானை, யெருத்தத் திருந்த இலங்கிலைவேல் தென்னன்
திருத்தார்நன நெனறேன் தியேன்.”

இதனுள், 'தியேன்' எனறபாலதனைத் 'தியேன்' எனக் குறுக்குமவழி குறுக்கினவாறும் கணடுகொள்க. பிறவுமனன்.

'மருளதீர் விகாரம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் வர லாறறு முறைமையோடு கூடிப் பொருநதி வாராநின்றன வல்லது 'துவைக்குப்பாலில்லை' எனறபாலதனைத் 'துவைக் குப்பாலில்லை' என்றாறபோலப் புணாக்கப்படாது எனக.

இன்னும் 'மருளதீர் விகாரம்' என்று சிறப்பித்த வதனால், தலைக்குறையும், இடைக்குறையும், கடைக்குறையும்

(பாடம்) 1. பைந்தொடி.

*இது நன்னூலாக்கு உடன்பாடன்று.

† இவை எஉ ஆவது பக்கத்திலுள்ள 'பன்மாடக்கூடன்' என்னும் பஃரெடை வெண்பாவின் கடையடிகள்.

வருவனவு முள. அவையும் வரலாற்று முறைமையோடுங் கூடி வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

வருமாறு.

“மூரையிதழ் புரையும் அஞ்செஞ் சீறடி.”

இதனுள், ‘தாமரை’ என்றபாலதனை ‘மரை’ எனத் தலைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

*“வேதின வெரிநின் ஓதி முதுபோத்து.”

இதனுள் ‘ஓநதி’ என்றபாலதனை ‘ஓதி’ என இடை குறைத்து வழங்கினவாறும்,

†“அகலிரு விசம்பி னாஅல் போல
வாலிதின மலர்ந்தன புன்கொடி முகண்டை.”

இதனுள், ‘ஆரல்’ என்றபாலதனை ‘ஆல்’ என இடை குறைத்து வழங்கினவாறும்,

“நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப.”

இதனுள், ‘நீலமுண் துகிலிகை கடுப்ப’ என்றபாலதனை ‘நீலுண் துகிலிகை கடுப்ப’ எனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங் கண்டுகொள்க பிறவுமன்ன.

‘அநநாற்சொல்லுந தொடுக்குவகாலை’ என்றவழி நான்கு சொல்லாவன, இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், விடசொல் என இவை.

எனனை,

‡“இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்
றனைத்தே செய்யு ளீட்டச சொல்லே.”

என்றாராகலின.

* குறுந்தொகை - ௧௪௦.

† மலைபடு ௧௦௦ - ௧.

‡ தொலகாப்பியம், சொல் - ௩௬௭.

அவற்றுள், இயற்சொல்லாவன சோறு, கூழ், பால், பாளிதம் எனபன

என்னை,

“இயற்சொல் தாமே இயம்புங் காலைச்
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாமை இசைககுஞ் சொல்லே”

என்றாகலின.

அவை நடக்கும் எல்லை யாவையோவெனின, வையை யாற்றின் வடக்கும், மருதயாற்றின் தெற்கும், கருவூரின் கீழ்க்கும், மருவூரின் மேற்குமாகிய நான்கு எல்லைக்குட்பட்ட சோண்டு எனக.

என்னை,

“மனற வாணன மலர்திரு வருளால்
தென்றமிழ் மகிமை சிவணிய செய்த
அடியவர் கூட்டமு மாதிச் சங்கமும்
படியில்மாப் பெருமை பரவுறு சோழனுஞ்
சைவமா தவருந் தழைத்தினி திருக்கு
மையறு சோழ வளநா டெனப்”

என்றாகலின.

திரிசொல்லாவன - அடுக்கல், பிறங்கல், ஓங்கல், விலங்கல், விண்டு, குவடு எனபவை, மலை என்னும் ஒருபொருள் குறித்த வேறு சொல்.

உந்தி எனபது - ஆற்றிடைக் குறையும், கொப்பழும் தேருருளும், யாழகத்தோருறுபபும் என்னும் வேறு பொருள் குறித்த ஒரு சொல்.

என்னை,

* “ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த பொருசொல் லாகியும்
இருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி”

என்றாகலின.

* தொல்காப்பியம், சொல், சே, - ௩௬௬

திசைச்சொல்லாவன : மயிலை* 'மஞ்ஞை' எனநூம், கிளியைக் 'கிளலை' எனநூம், தாயைத் 'தளலை' எனநூம், நாயை 'ஞமலி' எனநூம் வழங்குவனவாம்.

எனனை,

† "செந்தமிழ் சோந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி'

என்றாகலின்.

செந்தமிழ் நிலத்தைச் சோந்த பன்னிரு கொடுத்தமிழ்
நிலமாவன —

நேரிசு வென்பா

"தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கறகா வேண்பூழி
பன்றி யருவா அதனவடககு—நன்றாய்
சீத மலாடு புனல்நாடு செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிருநாட் டெண்."

இதை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வடசொல்லாவன.—குங்குமம், மூலம், சங்கு, சந்தனம்
என்பனவாம்.

எனனை,

‡ 'வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே."

§ "சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்"

என்றார் தொல்காப்பியனா.

'வகையுளி' எனபது முன்னும் பின்னும் அசை
முதலாகிய உறுப்புக்கள நிறபுழி யறிந்து, குற்றப்படாமல்
வண்ணம் அறுத்தல எனக் கொள்க

* 'மஞ்ஞை' திசைச்சொல் என்பது சேனாவரையர்க்கு
உடம்பாடன்று

† தொல்காப்பியம், சொல், சே - ௪௦௦

‡ " " " " ௪௦௧.

§ " " " " ௪௦௨

எனனை,

நேரிசை வெண்பா

“ அருணோக்கு நீரா ரசைசீ ரடிககண்
பொருள்நோக்கா தோசையே நோக்கி—மருள்நீக்கிக
கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின மாண்பு ”

என்றாராகலின்.

வருமாறு:

குறங் வெண்பா

“ கடியாராபூங் கோதை கடாயினான் திண்டேர்
சிறியார்தஞ் சிறறில் சிதைத்து.”

இதனைக் ‘கடியார’ எனவும், ‘பூங்கோதை’ எனவும்,
‘கடாயினான்’ எனவும் அலகிடின ஆசிரியத்தனையும், கலித்
தனையும் தட்டு வெளகைத் தனமை குன்றுமாதலால்
‘கடியார்பூ’ என்று புரிமாங்காயாகவும், ‘கோதை’ என்று
தேமாவாகவும், ‘கடாயினான்’ என்று கருவிளமாகவும்
அலகிட்டுக் கொள்க.

குறங் வெண்பா

“ மலர்மிசை யேகினை மாண்டி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார ”

இதனை, ‘நிலமிசை’ எனவும், ‘நீடு’ எனவும், ‘வாழ்வார’
எனவும் அலகிடின ஆசிரியத்தனையும் தட்டு, வெண்பாவின
இறுதிக்கண அசைச்சீர ஆகற்பாலது இயற்றேராய், ‘நிகரில்
வெளகைக் கோரசைச்சீரு மொளியேர் பிறப்பு மொண்காசு
மிற்ற சீருடைச் சிந்தடியே முடிவாரம்’ எனனும் இலக்கணத்
தோடு மாறுபடுமாதலின ‘நிலமிசை’ எனக் கருவிளமாகவும்,
‘நீடுவாழ’ எனக் கூவிளமாகவும், ‘வார்’ என நாள் என்னும்
நேரசைச்சீராகவும் அலகிட்டுக் கொள்க.

* திருக்குறள் கடவுள வாழ்த்து - ௪.

நேரிசை வெண்பா

“பாடுநர்க்கும் ஆடுநாகும் பண்டுதாங் கொண்டவர்க்கும்
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொததலால்—நீடுநீர்
நல்வய லூர் நறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லவின ஊட லினிது”

இதனுள் டுகர நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தன வாயினும்
இரண்டினையுங் கூட்டி நிரைபசையாக அலகிடச் சீரும்,
தனையுஞ் சிதையாவாம். அல்லாவிடின நாலசைச்சீராய்
வண்ணமழிநது ஓசையுணர்த்து கெடும். பிறவு மனன.

வாழ்த்து இருவகைப்படும், மெய்வாழ்த்தும், இருபுற
வாழ்த்தும் என.

வருமாறு .

நேரிசை வெண்பா

* “காநறு நீலங் கடிக்கயத்து வைகலும்
நீர்நிலை நினற பயன்கொலோ—கூர்நுணவேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழதியால்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்”

இது மெய்வாழ்த்து.

நேரிசை வெண்பா

“பண்டு மொருகால்தன் பைந்தொடியைக் கோடபட்டு
வெங்கடத்து வில்லேற்றிக் கொண்டுழந்தான் - தென்களந்தைப்
பூமான திருமகளுக் கினனும் புலம்புமால்
வாமானதேர் வையையார கோ”

இஃது இருபுறவாழ்த்து.

வசையும இருவகைப்படும் மெய்வசையும், இருபுற
வசையும என.

வருமாறு .—

நேரிசை வெண்பா

“தந்தை இலைச்சுமடின் தாய்தொழிலி தான் பார்ப்பான
எந்தைக கிதெங்ஙனம் பட்டதுகொல்—முந்தை
அவியுணவி னுர்தெரியின் ஆவதாங் கொல்லோ
கவிகண்ண னுர்தம் பிறப்பு.”

(பாடம்) 1. தாய் தோழி

* முத்தொன்.

இது மெய்வசை.

நேரிசை வெண்பா

“படையொடு போகாது நின்றெறிந்தான என்றுங்
கொடையொடு நல்லார்கண தாழ்ந்தான—படையொடு
பாடி வழங்குந தெருவெல்லாந் தான்செனங்
கோடி வழங்கு மகன.”

இஃது இருபுறவசை.

இனி வனப்பு எட்டுவகைப்படும், அம்மை, அழகு,
தோன்மை, தோல், வீருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என.

எனனை,

“அம்மை அழகு தோன்மை தோல்விருந்
இயைபு புலனிழை பெனவனப் பெட்டே”

எனருராகவின.

அவற்றுள் ‘அம்மை’ யாவது சிலவாய், மெல்லியவாய்
சொற்களால், ஒளரியவாய் பொருணமேற சிலவடியாற
சொல்லியது.

எனனை,

* “சின்மென் மொழியால் சீர்புனைந் தியாபபின
அம்மை தானே யடிநிமிர் பினறே”

எனருராகவின.

வருமாறு

குறள் வெண்பா

† “அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிறிதினநோய்
தன்னையோற போற்றாக் கடை.”

அழகு எனபது செய்யுட்கொல்லாகிய திரிசொற்களான
ஓசை இனியதாகப் புணர்க்கப்பட்டது.

எனனை,

* தொல்; பொருள், செய்யுளியல் - உகக.

† திருக்குறள், அறன் வலி - ஏ.

“செய்யுண மொழியால் சோபுனைத் தியாப்பின்
அவ்வகை தானே அழகெனப் படுமே”
என்றாகலின்.

வருமாறு :

நேரிசை யாசிரியப்பா

‘துணியிரும் பெளவங் குறைய வாங்கி
அணிகிள ரடுக்கல் முற்றிய வெழிலி
காலொடு மயங்கிய கணையிருள் நடுநாள்
யாங்குவந் தனையோ வேரங்கல் வெற்பு
நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பென இழிதருங்
கடுவரற் கலுழி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குங் கல்லதா நெறியே.”

‘தொன்மை’ எனபது பழையதாகி நிகழ்ந்த பெற்றி
யுரைக்கப்படுவது.

எனனை,

† “தொன்மை தானே
உரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே”

என்றாகலின்.

வருமாறு .

‘செறிவதாடி யுவகைகளாய் செஞ்சுடர்த் தென
கதிரச்செல்வன செயவதொர்’ என்பதூஉம், மாபாரதம்
காந்தம் போல்வனவுவ கொள்க.

‘தோல்’ எனபது - இழும் எனனும் மெல்லியவாகிய
சொறகளாய் விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச் சொற்க
ளானும் பலவடியாய்க் கிடப்பனவும் என இருதிறத்தனவாம்.

எனனை,

† “இழமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியான் அடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்
தோலென மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்.”

என்றாகலின்.

(பாடம்) 1. பரப்பலெங், பரம்புபட.

* தொல்காப்பியம் - பொருள், செய்யுளியல் உகச.

† “ ” ” ” உகடு.

† “ ” ” ” உகச.

என்கை,

*“தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதிற கிளந்து
தேர்தல வேண்டாது குறித்தது தோனறின
புலனென மொழிப புலனுணர்ந தோரே”

என்றாகலினை.

வருமாறு

தேவிக் யாசிரியப்பா

“பாக்கடல முகந்த பருவக் கொணரூ
வாசசெறி மரசின முழங்கி யொனனூ
மலைமுற றினதே வயங்குதுளி சிதறிச்
சேனறவ டிருமுகங் காண்க கடுந்தோ
இன்றுமெ லக் கடவுமதி பாக வுதுக்காண
மாவொடு புணர்நத மாஅல போன
இருமடிகி யுழைய தாகப்
பெருங்காடு மடுத்த காமா கவிதே.”

‘இழைபு’ எனபது வல்லொற நியாதுந் திண்டாது
செய்யுளிய லுடைமாரால் எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப்
பட்ட குறளடி முதலாகப் பதினேழ் நிலத்து ஐந்தடியும்
முறைபடுகின்ற யுடைத்தாய ஓங்கிய சொற்களால் வருவது.

என்கை,

†“ஒற்றெடு புணர்நத வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா ஐந்தடி² காறும்
ஓங்கிய மொழியா னாவன மொழுகின
கூழை³ நிலக்கணம் இயைந்த தாகும்”

செய்யுளிய லுடைமார் நான்கு⁴ தன்னையே நான்கு
கெழுத்து⁵ தவிர ஆறெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த ஃமுன்⁶
றடியுங் கூடா⁷ ளு⁸ ளு⁹ ளு¹⁰ ம,

(பாடம்.) 1. சேரி .கிளந்தோதல் 2 ஒப்பிதது.

* தொல்காப்பியம், பொருள், செய்யுளியல் - உகக.

† தொல, பொருள், செய்யுளியல் - உசப

3 ஈண்டு ‘முறைபு’ எனறது - நான்கெழுத்தடியையும், ஐந்
தெழுத்தடியையும், ஆறெழுத்தடியையும் எனக் கொள்க. இவ்
வாறே மற்றவைகளையுங்கொண்டு பதினேழ் நிலமாமா முணர்க.

ஏழெழுத்து முதலா ஒன்பதெழுத்தினகாறும் உயர்ந்த
மூன்றடியுஞ் சிந்தி எனறும்,

பததெழுத்து முதலா பதினானெழுத்தினகாறும்
உயர்ந்த ஐந்தடியும் அளபடி எனறும்,

பதினைந்தெழுத்து முதலா பதினெழுத்தின்
காறும் உயர்ந்த மூன்றடியும் நெடிலடி எனறும்,

பதினெட்டெழுத்து முதலா திருபெழுத்தின்காறும்
உயர்ந்த மூன்றடியும் கழிநெடிலடி எனறும்,

பெருபெழுத்தின் மிக்க நூறச் சடிப்பா இல்லை எனறும்
வேண்டுவர்.

அவ்வெழுத் தெண்ணுகின்றழிக் குறறியவிகாரமும்,
குறறியவிகாரமும், அபயதமும் ஒன்றும் ஒழித்து நின்ற
உயிரும் உயிர்மெய்யுங் கூட்டி எண்ணப்படும்.

ரானனை;

நேரிசை பெண்பா

“குற்றிகரங் குற்றுகர மென்றிரண்டு மாயதமும்
ஒற்று மெனவொரு நான்கொழிதலும் கறறோ
உயிரு முயிரமெய்யு மோதிவா கொள்ளச்
செயிரதாநத் செய்யு ளடிககு”

“நாறசீர்கொண்ட தடியெனப் படுமே.”

† “நாலெழுத்து முதலா வானெழுத் தெலலை
யேறிய நிலத்த குறளடி யெனப்.”

“ஏழெழுத தென்ப சிந்தடி களவே
யீரெழுத தேறறம் அவவழி யான.”

“பததெழுத தென்ப நேரடி களவே
ஒத்த நாலெழுத தொறறலங் கலையே.”

“மூவைந தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே
யீரெழுத்து மிகுதலும் இயலபென மொழிப.”

* தொல். பொருள. செய்யுளியல் - ௩௧.

† “ ” ” ” ” ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௮.

*“மூவா நெழுததே கழி நெடிற் களவே
யீரெழுதது மிகுதலு மிவட்பெறு மென்ப”

நீநீவை வொய்யா

“ஈரிரண்டும் ஒரேமூல மாரைநது மூவைநதும்
பாரியனற நாறசீர பதினெட்டும் — ஓரா
வினையும் பட்டேழ நில்லததுக் குறளசிந்
தளவு கழி நெடினோ டைநது”

எனருராகலின.

வருமாறு :

நேரீவை வொய்யா

†“போநது போந்து சாரநது சாரங்க
தோநது தோந்து மூடு நொநது
வண்டு மூழ விண்டு பீங்கி
நீடவாய கொண்டு நீண்ட நீலம்
ஊவா யூதை வீச ஊவாய்
மதியோ வண்டோ டொலகி மாண
நலமணங் கமழும் பன னல லூர
அமையோ மென்றோ ளாயாரி நெடுங்கண்
குணையீ தே டியெந்ள வண்டல்
மேயுடம் மூலிடை மெழுந்த மாவின
நறுநுடை மலவருஉது செறி தேந தவகுல்
அணிதடை யை ய வரிமமை சிலமன்
மணிமருள வண்டாதழல் வளரிளம் பிடை நுதல்
ஒளி டி வு வயங்கிழை யருவுடை மகளிரொடு
நீரி மழவு முழவியை வண்நிலவு மணிநகா
திருநதவு வு மலரவு சுருமபுலவு நறுநதொடை
தொள்ளவு உல ளாவு காளளவு காளளவு
பெருடணல் புளா நதனை யெனபவசி
கொரு மறைபடி னெழிதவ தன நே”

இனிப் பதாநுடை மூல உரையிதே திறகை :
பொருளும், பொருட்கொள்காண்.

நீநீவை வொய்யா

1. “அருளலல திபாத்தேற கொல்லாமை கோறல்
பொருளலல தவளு தினல”

* தொல பொருள டெய்யுளியல டுக்.

† இச்செய்யுளின் பாடம் பல்வாறு வேறுபட்டுளது.

‡ திருக்குறள், புலான் மறுததல - ச.

இதனுள் அருளும், அருளல்லதும் எனற்பாலது 'அருளல்லது' என உமமைதொக்கதாகக் கொள்க.

அவற்றுள், ஐபாருளாவன *குறிஞ்சி, கைக்கிளை முதலிய அகமும், அகப்புறமும்.

† வெட்சி பாடாண்பாட்டு முதலிய புறமும் புறப்புறமுமாம். அவற்றை அவ்விடக்கணங் கூறிய நூல்களிற கண்டு கொள்க.

இனிப் பொருள்கோள் ஒன்பது வகைப்படும :—

நிரணிறைமொழிமாறறும் சுண்ணமொழிமாறறும், அடிக்கறிமொழிமாறறும், அடிமொழிமாறறும், பூட்டுவிற பொருள்கோளும், புனல்மாற்றுப் பொருள்கோளும், அகாமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், தாபங்குசப் பொருள்கோளும், கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோளும் என.

இவற்றுள் நிரணிறை இரண்டு வகைப்படும; பெயர் நிரணிறையும் வினைநிரணிறையும் என. அவற்றுள் பெயர் நிரணிறை வருமாறு

இன்னிசை மென்பா

“கொடிருவனை கொட்டை நுகர்புண்கண் மேனி
மதிபவள முத்த முகமவாய் முறுவல்
பிடிபினை மஞ்ஞை நடை நோககுச் சாயல
வடிவின்னே வஞ்சி மகள.”

இனி 'வினை நிரணிறை' வருமாறு :

* குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்தும் அகம் எனவும்.

கைக்கிளை, பெருந்தினை என்னும் இரண்டும் அகப்புறம் எனவும்,

† வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை என்னும் ஏழும் புறம் எனவும்,

வாகை, பாடாண், பொதுவியல் என்னும் மூன்றும் புறப்புறம் எனவும் அறிக.

தேயிச வெண்பா

“காதுசேர தாழகுழையாய் களனித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசோ தாமாப போச்செழிய —நீதியான்
மண்ணமிடத் தமங்கையர் தோள் மாறருரை யேற்றார்
துண்ணிய வாய பொருள்”

எனவும்,

இன்னிடை, எண்பது

“அடல்வேலம் நோக்கி நின்முகத்து கண்டே
உடம்பு முன் நுதோடும் ஊழமவரும் புராதகன்
கடலுள், கையாடும் ஊழிலும் பாம்புந்
தடவியிட மடமன நுதும்”

ଆମର ଅ :

[illegible]

'The End of the World'

[illegible]

இன அம்,

தேவியா : அம்மாம்

தாரதய சூர விழுதிதுனி கணபுருவரு
 சீதநடவங் செபங்வுக திரண்டவாய—ஓதக
 சருமபா மழபாடிக் கெங்கெயன பட்டத
 தருமபா சூழலளகத் தாாககு”

எனவுங் கண்டு கொள்க.

இனிச, 'சண்ணு மொழி' ந டு வருமாறு :

இன்னிசை நீநீயக் மெய்யா

“சுரை” ஆழ் அம்மி மிதப்ப “ரை” யை
யானைக்கு நீதது முயற்சி நிலையெனப்
கானக நாடன் சுனை.”

இது னுள, ‘சுரை’ எனப்படின், ‘மிதப்ப’ எனப்படின்,
பொருள் கொள்ளவும் ஆய்மி என்பதிலிருந்து ‘அழி’ என்பது,
பொருள் கொள்ளவும், ‘யானை’ என்பது இருந்து ‘யானை’ என்பது,
பொருள் கொள்ளவும், ‘முடல்’ எனப்படின், ‘நீதது’
என்பது பொருள் கொள்ளவும், வந்தமையால், சுரை
மொழிமாற்று.

இனி ‘ஆழ்மறி மொழி’ மாற்றி வருமாறு :

* “சூரல் பம்பிய—நீவர லாதே”

என்னுள் ஆசிரியம், வேண்டி இருந்த ஆயான முதலாகச்
சொன்னாலும் ஒன்றுமே பொருளும் பிழையாது வந்தமை
யால் அடிமறி மொழிமாற்று

இனி ‘ஆழ் மொழி’ மாற்றி வருமாறு :

சூரல் பம்பிய

“ஆலதது மேல குவளை குளததுள
வாலின நெடிய குரங்கு”

என்பதனுள், ‘ஆலதது மேல குரங்கு, குளததுள
குவளை’ எனவும் இரண்டடியின் மொழிமாற்றிப் பொருள்
கொண்டமையால், அடி மொழிமாற்று.

இனிப் ‘பூட்டுவிற பொருள்கோன்’ வருமாறு .

நேரை பம்பிய

“நீநீநீநீநீநீ தீயவை பிறகாண்டு மாதா
இறந்த படிநபெரிதாம ஏதம் — மாதையாகோன்
தண்ணூர மாபன தமிழ் பெருமானை
கண்ணூரக காணக் கடி”

இதனுள், 'திருத்தியை' என, அதிநி 'கதவு' என பது கோசுது. 'பா' பொருள் கொண்டமையால் பூட்டுவீற பொருள்கோள்.

இனி, 'பா' பொருள் கொண்ட 'கோள்' வருமாறு :

வினாக்கள்

“அலைப்பான நிறியுயிரை ஐக்கவுங் குற்றம்
விலைப்பானிற கொண்டு விரைதலுங் குற்றஞ்
சொல்பால அல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றங்
கொடிப்பாலுங் குற்றமே யாம்.”

இஃது, அடிபொருள் பொருளற்று, வந்தமையால் புனல்யாற்றுப் பொருள் கொள்.

இனி, 'பா' பொருள் கொண்ட 'கோள்' வருமாறு :

அறுசீர்க்குந் தெடிநடி யாச் சயங்குத்தம்

“தாழ்ந்த உணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்ணீறித்
தளாவா தாமளு
குழ்ந்த வினையாககை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற்
சுழலவா தாமம்
மூழ்ந்த பணிநலிய முனசெய்த வினையென்றே
முனிவார் தாமம்
வாழ்ந்த பொழுதினை வானெயது நெறிமுனனி
முயலா தாரே.”

இதனுள், 'வாழ்ந்த பொழுதினை வானெயது நெறி முனனி' முதலான 'எனனும் இறுதிச்சொல் இடையும், 'கதவு' பொருள் கொண்டமையால், அனைமற் பாப்புப் பொருள் கோள்.

இனி, 'பா' பொருள் கொண்ட 'கோள்' வருமாறு ;

வினாக்கள்

“ உண்ணுடை யுள்ள நயி, உண்ணுணை
கண்ணுடை செயலா தளறு ”

இதனுள், 'ஊனை உண்ணுமை உள்ள துயிர்நிலை' எனவும், 'ஊனையுண்ண அண்ணாததல் செய்யார் தளது' எனவும் கடுமின்றி 'ஊன' எனனுஞ் சொல் முதலும், இறுதியுஞ் சென்று பொருள் கொண்டமைமூலம், தாப்பிசைப் பொருள் கோள்.

இனிக் 'கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்' வருமாறு;

இன்னிக் வெண்பா

"தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்குததல்
வெண்கேர்ழி முட்டை யுடைத்தனை மாமேனி
அஞ்சனத தன்னுபசங்க தனிவாமே
வங்கததுச் சென்றா வரின."

இதனுள், 'அஞ்சனத தன்னுபசங்க பைங்குததல்' எனவும், தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்குததல் முட்டையுடைத்தனை மாமேனி எனவுஞ் செய்து கொண்டு கொண்டுகூட்டுப் பொருள் கொண்டமைமூலம் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள்.

இன்னிக் வெண்பா

"ஆரிய மன்னா பறையின எழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பினமேலுணர்வுமை—காரி
விறலமுள்ளார் வேங்கைவி தானுறு தோளான்
நிறனுள்ளுருள்தலா"

இதனுள், 'தண்ணுமை பாணுங்கோள்' எனவும், 'நிழல் வேங்கைவி' எனவும் அரை யூழியொரு பகையினெழுந்தியம்பும் எனவுஞ் சொற்களாக கூட்டிப் பொருள் கொண்டமைமூலம் இதுவுங் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள். பிறவு மன்ன.

இனிக் 'குறிப்பிசை' எனபது. சுழுத்தல் ஓசையான் வந்த முறதும், விளையும், இலையுமீ, அதுகாரணம் முதலாக உடையன செய்யுளாகதது வந்தால் அவை செய்யுள நடையழியாமல் (அசையும், சீருக, அடியும், தொடையும் பிழையாமல்) அலகிட்டு வழங்கப்படும் எ - று.

வருமாறு .

நேரிச வெண்பா

“மனறவங் கொன்றை மலாமிலைத் துக்குவம்
கென்று திரியும் இடைமகனே—சென்று
மறியாடடை உண்ணுமை வளகையால் வல்லே
அறியாயோ அண்ணுக்கு மாறு”

ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனா பாடிய* ஊசிமுறி' யுட்
கணடுகொள்க.

எனனை,

‘எழுந்த விசையை அசைக்கொடு சீர்தனை
நிரைக்கவும் படுமென நோந்திடு னோரே”

எனறு ௧௮௫௨

இஃது, “ஒடி” பகுப்பின் மறுசீரமை, தனையும், அடியும்,
கேள்வியைப் பட்ட பாடியது. பாடியிருந்த சொன்ன பகுப்பி
தில் திரியும், மிட்டுக் கொடுத்த பகுப்பில், மிட்டுக் கொடுத்த
பகுப்பைப் படியும் (நாடு) குறித்து சொல்லப்பட்ட சொப்பாடு
பகுப்பை உழிந்தபகுப்பும், அது.

வருமாறு”

“கோடியும், விசை உழிந்த, அது உழிந்த
நாடுபுற நினைந்த பகுப்பைப் படியும்
கேள்வியைப் பட்ட பாடியது. பாடியிருந்த சொன்ன பகுப்பி
தில் திரியும், மிட்டுக் கொடுத்த பகுப்பில், மிட்டுக் கொடுத்த
பகுப்பைப் படியும் (நாடு) குறித்து சொல்லப்பட்ட சொப்பாடு
பகுப்பை உழிந்தபகுப்பும், அது.

இஃது, “ஒடி” பகுப்பின் மறுசீரமை, தனையும், அடியும்,
கேள்வியைப் பட்ட பாடியது. பாடியிருந்த சொன்ன பகுப்பி
தில் திரியும், மிட்டுக் கொடுத்த பகுப்பில், மிட்டுக் கொடுத்த
பகுப்பைப் படியும் (நாடு) குறித்து சொல்லப்பட்ட சொப்பாடு
பகுப்பை உழிந்தபகுப்பும், அது.

“சுறறுநர் குழுகிடங்கிற்
பொருமரைப் பூம்படபடைத் தெண்ணீர்
நல்வய வாரவ வேணமை
யலலிருந் கூற்ற கலரா னுடே”

*இஃது இலக்கண மூலக்கூறு” “ஒழிந்தனவும்” என எழுதப்
பட்டிருக்கின்றது

மேல் வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச் சிறுமை என நெடுசதமாதிரி. இஃது திரண்டடிச் சிறுமையான் வந்த தாயினுள் ஒழுப்புடை உருபுமை நோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாற்படுத்தித் வந்தவபடிம எனக் கொள்க. உதவும் புராண சரிஞராத டட்டப்பட்ட விசெயி, உரும நிவ சிவ கணத்தான் ஒருமை பொருட்கள் கொள்க ஒன்மையாத பதித்து வழங்கப்பட்டு மனக் கொள்க

ஒருமை பாடல் உதவி உணர்வும, பரிணம் துணையும், அடிமை உதவி உணர்வும, அடிமை துணையும், கொள்க

ஆவறுபுள வண்ணம் நூறு திறத்தனாவம், அலை சொல்லுமாறு:—

தூங்கிசை வண்ணம், ஒத்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பரிசுசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம் என்னும் இவ்வகைகளை முடிவடைத்து,

அகவல் வண்ணம், ஒழுக்கிசை வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் என்றும் இந்நான்கினையும் இடை வைத்து, குறில் வண்ணம், நெடில் வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம், இடையிசை வண்ணம் என்றும் இவ்வகைகளை யுங் கடைவைத்துக் கூட்டி உடல் நூறு வண்ணம் பிறக்கும்.

எனவே,

கட்டி வைக்கிவந்து

“தூங்கேத் தடுக்கல் பரிசு மயங்கிசை வைத்துப்பினனும் பாங்கே அகவல் கொழுக்கல் வல்லிசை பாற்படுத்தித் தாங்கே குறில் நெடில் வல்லிசை மெல்லிசை மோடிடையத் தாங்கா குறடிதரத் தாமவண்ண நூறுந் தலைப்படுமே”

*இச்செய்யுள், நூறுபாடு வியறியாதே என்பது, நூறு பொருள்களைத் தொகுத்துக் கூறிய செய்யுளில் ‘ஒழுக்கிய வண்ணங்களு’ எனப்படலும், ஒழிபிய மரபினைத் தனினைப் புணர்த்திய செய்யுளில் ‘சரிய தூங்கேநகடுக்கு’ எனத்தனாலும் தெரிகின்றது

அவற்றின் விரிபாவன —

1. தூங்கிவை வண்ணம்

குறிலகவற் தூங்கிவை வண்ணம், நெடிலகவற் தூங்கிவை வண்ணம், வலி கவற் தூங்கிவை வண்ணம், மெலியகவற் தூங்கிவை வண்ணம், இடைபொழுதற் தூங்கிவை வண்ணம் எனவும்,

குறிலகவற் தூங்கிவை வண்ணம், நெடிலகவற் தூங்கிவை வண்ணம், வலி கவற் தூங்கிவை வண்ணம், மெலியகவற் தூங்கிவை வண்ணம், இடைபொழுதற் தூங்கிவை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், வலி வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், மெலி வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், இடை வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், வலி மெல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், இடை மெல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம் எனவும் தூங்கிவை வண்ணம் உட.

11. ஏந்திவை வண்ணம்

குறிலகவற் ஏந்திவை வண்ணம், நெடிலகவற் ஏந்திவை வண்ணம், வலி கவற் ஏந்திவை வண்ணம், மெலியகவற் ஏந்திவை வண்ணம், இடைபொழுதற் ஏந்திவை வண்ணம் எனவும்,

குறிலகவற் ஏந்திவை வண்ணம், நெடிலகவற் ஏந்திவை வண்ணம், வலி கவற் ஏந்திவை வண்ணம், மெலியகவற் ஏந்திவை வண்ணம், இடைபொழுதற் ஏந்திவை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், வலி வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், மெலி வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம், இடை வல்லிசைத் தூங்கிவை வண்ணம் எனவும் தூங்கிவை வண்ணம் உட.

வண்ணம், மெலி வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடை வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெகல மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்—ஏந்திசை வண்ணம் ௨௦.

III. அடுக்கிசை வண்ணம்

குறிலகவல் அடுக்கிசை வண்ணம், நெகலகவல் அடுக்கிசை வண்ணம், வலிகவல் அடுக்கிசை வண்ணம், மெலிகவல் அடுக்கிசை வண்ணம், இடையகவல் அடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலில் முகல அடுக்கிசை வண்ணம், நெகலில் முகல அடுக்கிசை வண்ணம், வலியில் முகல அடுக்கிசை வண்ணம், மெலியில் முகல அடுக்கிசை வண்ணம், இடையகவல் அடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், நெகல் மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், நெகல மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை அடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்—அடுக்கிசை வண்ணம் ௨௧.

IV. பிரிந்திசை வண்ணம்

குறிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெகலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிகவற் பிரிந்திசை வண்ணம் இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுக்கற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெகலொழுக்கற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுக்கற் பிரிந்திசை வண்ணம்

மெலியொழுதற பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுதற பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலி வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் மெலி வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடை வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலி மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்—பிரிந்திசை வண்ணம் ௨௦

V. மயங்கிசை வண்ணம்

குறிலகவல் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவல் மயங்கிசை வண்ணம், வலிகவல் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியகவல் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவல் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம் இடையொழுதல் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்—மயங்கிசை வண்ணம் ௨௦

ஆக வண்ணம் ஐந்து.

இவ்வாறு விரிததுரைத்தார் அந்நியஞர்.

இனி, தோல்காப்பியர் முதலிய ஒருசார் ஆசிரியர்
வண்ணம் இரந்தது என்பார்.

என்றே,

*“வண்ணந தானே நாலை தென்ப”

†“அவைதாம்,

பாஅ வண்ணந தாஅ வண்ணம்
வலலிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்
இளைப்பு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்
நெடுஞ்சீர் வண்ணங் குறுஞ்சீர் வண்ணஞ்
சித்திர வண்ணங் நலிபு வண்ணம்
அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
ஒழுது வண்ணம் ஒருஉ வண்ணம்
எண்ணு வண்ணம் அகைப்பு வண்ணம்
தூங்கல் வண்ணம் ஏதல வண்ணம்
உருட்டு வண்ணம் முறிது வண்ணம்
நுங்கவை பெடை அறிநதிசி லேர”

“அவற்றுள்,

பாஅ வண்ணஞ் சொறசீர்த் தாகி
நூற்பாற பயிலு நோக்கிற தென்ப”

“பாஅ வண்ணம்

இடையிட்டு வந்த வெதுகைத தாகும்”

“வலலிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே”

“மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே”

“இளைப்பு வண்ணம் மிடையெழுத்து மிகுமே”

“அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்”

“நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்”

“குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும்”

“சித்திர வண்ணங் குறியவு நெடியவு
ஒத்துநாந் தடுக்கிய வியற்கைத் தென்ப”

*, † இவை தொல் பொருள், செய்யுளியில் - உகஉ, உகக

‡ இந்நூற்பாககளில் சிறிசில பாடவேற்றுமைகள் உள்ளன

இவை முறையே தொல் பொருள், செய்யுளியில் உகச முதல்
உகச வரையிலுள்ள சூத்திரங்கள்

“நலிபு வண்ண மாய் நம பயிலும்”

“அகப்பாட்டு வண்ணம்
முடியா ததுபோன்று மடிந்ததன் மேற்றே”

“ பறபாடடு : னாம
முடிசுது போனறு முடியா தாகும்’

“ஷ்முத வண்ண மைசயி றெழுதம்”

“ஒரு உபணைம 'அர்ஜித தொடுக்கும்’

“என்று வண்ண மென ஆப் பயிலும்”

“அகைபபு வண்ண மறுததறுத தொழுகும்”

“தூங்கல வண்ணம வஞ்சி பயிலும்”

“ஏந்தல் வண்ணந்
செயலிய அரலயிற செராலயிபது கிறக்கும்”

| “உடல் வலிமையை உராகந் தொடுக்கும்”

1. "முத்து வண்ண மடிபிறந் ததாழுதம்"

இவை உபகந்தாக்கள். பத்துவாளும, யாப்பருங்கல
விருத்தியுள்ளவனாக இருக்கலாக

இனிபட்ட நுதலியை மனம் மெய் பெரியதனைச்
சுருகி உருவாக்கி உருவாக்கிய பருகிச் சொல்லு
தலும்

§ “உரை மகட ப லெம்பாருட கொத நன் வெவ்வாம
புகழ் சீயின மிகக் புண்ணதூரை யாதும்”

என நூதா கலி .

~ 'ஒரு உறுதிநாடை அரசுதம்' என்றும் பாடம் (இஃது இளம்பூரணர் பாண்ட பாடம்)

வருமாறு:

தேரிசு யெண்பா

“அடையார் பூங்கோதைக் கலகுலந் தோன்றும்
புடையா வனமுடையுந் தோன்றும்—இடையாதுங்
கணடுகொள்ளா தாயினும் காரிகை நீர்மையாட
குண்டாக வேண்டு நுகப்பு”

இது பெரியதனைச் சுருக்கிற்று.

“அவாப்போ லகன்றத னல்குனமேற சானரோர்
உசாப்போல வுண்டே மருங்குல்—உசாவினைப்
பேதைக் குரைப்பான பிழைப்பிற பெருகினவே
கோதைக்கொம் பனஞள் குயம்.”

இது சிறிய திணைப் பெருக்கிற்று.

“பொன்மலி கசசி பூமலி கூடல
மாரி யீகை மணிமாடம்”

என்னுந் தொடக்கத்தினை யுதி

இனி அடியினை நினைப்பன—பாட்டுடையாயும், நூலும
மந்திரமும், *பிசியும், முதுசொல்லும், முயற்சியும்
வாழ்த்தும் என்னு மிவை ஓரடியானும், பலவடியானும்
வரப்பெறும்.

என்னை,

“செயிர்தீர் செய்யு டெரியுங் காலை
அடியி னீட்டத தழகுபெற நியலும்”

“ஓரடி யானு மொரோலிடத தியலும்”

“அவைதாம்,
பாட்டுரை நூலே மந்திரம் பிசியே
முதுசொல லங்கதம் வாழ்த்தொடு பிறவும்
ஆகுந வென்ப வறிந்திசு னேரே”

எனஞ்ஞாக்கலின.

இனி, நூலாவது மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெற்று
நால்வகைப் பயத்ததாய். ஏழுவகை ஆசிரிய மதவிசு

* ‘சந்தோபிசிடமும்’ என்றும் பாடம்.

பத்ததாய்ப், பத்துவகைக் குற்றந் தீர்ந்து, பத்துவகைக் குணத்ததாய்ப், பதினமூன்று வகையான உரை பெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்தியோகம புணர்த்தது எனக் கொள்க.

அவற்றுள் மூவகையாவன—தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தி என இவை.

முதலால், வழிநூல், சார்புநூல் எனினும் அமையுந். மூவரி னடைபெறுதல் என்பது—அவை மூன்றும் நடாத்தும் ஆசிரியர் மூவர் எனக் கொள்க

நால்வகைப் பயன் ஆவன:—அறம், பொருள், இன்டம், வீடு என இவை

ஏழுவகை ஆசிரிய மதலிகற்ப மாவன :—உடன்படல், மறுத்தல், பிறர்தம் மத மேற கொண்டு களைதல், தா அனாட் டித் தனது நிறுத்தல், இருவர் மாறுகோ ளொருபு ளை துணிதல், பிறாநூற குற்றங்காட்டல், பிறிதொடுபடாது தனமதங் கொளல் என இவை.

பத்துவகைக் குற்றமாவன :—குன்றக்கூறல், மிகை படக்கூறல், கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல், வழுஉச் சொற புணர்த்தல், மயங்கவைத்தல், வெறநெனத் தொடுத் தல், மறநெனறு விரித்தல், சென்றுதேய்நதிறுதல், நின்ற பயனின்மை என இவை.

பத்துவகைக் குணமாவன :—சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல், நவின்னீராக்கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின வைப்பு, உலகமலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்கு தாரணத்ததாகுதல் என இவை.

பதினமூன்று வகை உரையாவன :—சூத்திரந்தோற்றன், சொல் வகுத்தல், சொறபொரு ளுரைத்தல், வினாதல், விடுத்தல், விசேடங் காட்டல், உதாரணங் காட்டல், ஆசிரியவசனங் காட்டல், அதிகார வரவு காட்டல், தொகுத்து முடித்தல், விரித்துக்காட்டல், துணிவு கூறல், பயனொடு புணர்த்தல் என இவை.

மூப்பத்திரண்டு தந்திர உத்தியாவன:—நுதலிபுகுதல் ஓத்துமுறை வைப்பு, தொகுத்துச் சுட்டல், வகுத்துக் காட்டல், முடித்துக் காட்டல், முடிவிடங் கூறல், ஞானடுத்து மொழிதல், பிறன்கோட்கூறல், சொற்பொருள் வீரித்தல், தொடர்ச்சொற புணர்த்தல், இரட்டுற மொழிகல், எதுவின் முடித்தல் ஒப்பின முடித்தல், மட்டெற்றத் தொழுகல், இறந்தது விலக்கல், எதிரது போற்றல், முன் மொழிந்து கோடல், பின்னது நிறுத்தல், விகற்பத்தி முடித்தல், முடிந்தது முடித்தல். உரைத்து மென்றல், உரைத்தாமென்றல், ஒருதலை துணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத்தமொழியி னெய்த வைத்தல், இன்னதல்ல திதுவென் மொழிதல், எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல், பிறநூன முடிந்தது தானுடன் படுதல், தன்குறி வழக்க மிக வெடுத்தவரத்தல், சொல்லின் முடிவி னப்பொருள் முடித்தல், ஒன்றின் முடித்தல், தன்னின் முடித்தல், உயத்துணர்வைப்பு என இவை.

இவ்வாறு சொன்னார், பாடலார் என்னும் ஆசிரியர் எனக் கொள்க. ஒருசார ஆசிரியர் தந்திர உத்தி முப்பத்திரண்டினும் பல வென்பாரும் உளர்.

எழுத்துப் பதின்மூன்று ரண்டைச் சீர்மூப்ப தேழ்தனைப் பதிமுகி லடிதொடை நாற்பதின் மூன்றைந்து பாவின்மூன்று முக்கிய வண்ணங்கள் நூறென்ப தொண்பொருள்

[கோளிருமு வழுக்கில் விகாரம் வனப்பெட் டியாப்புள் வகுத்தனவே.

(ருஅ)

இ - கை இந்நூல் வகுத்த பொருளெல்லாம் தொகுத்துரைத்துத் துதலிற்று.

எழுத்துப் பதின்மூன்றுவன.—குறமெழுத்து, நெட்டெழுத்து, உயிரெழுத்து, குறறியலிகரம், குறறியலுகரம், ஐகராக்குறுக்கம், ஆய்தம், மெய்யெழுத்து, வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிரமெய், அளபெடை, என இவை

இரண்டையாவன:—நேரசை, விரையசை என இவை.

சீர்முப்பதாவன :—ஈரண்சச்சீர் நான்கும், மூவண்சச்சீர் எட்டும், நாலண்சச்சீர் பதினான்கும், ஓரண்சச்சீர் இரண்டும் என இவை

ஏழ் தோபாவன .—நேரொன றுசிரியத்தனை, நிரை யொன றுசிரிபத்தனை, தியறசீர் வெண்டனை, வெண்சீர் வெண்டனை ஒன்றிட வஞ்சித்தனை, ஒன்றாத வஞ்சித்தனை, கலித்தனை என இவை.

ஐந்தடியாவன —ஈமளடி, சிந்தடி, அளவடி, நிறடிவடி, கழிடிவடி என இவை.

தோடை நாற்பத்து மூன்றாவன :—அடிமோனை, அடி யெதுகை, அடிமரண. அடியிவப்பு, அடியளபெடை, அடியாதித்தெதுகை, திரட்டைத்தொடை, செந்தொடை எனக் கிடந்த தொடையும், இணை மோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பமும் என இவை.

ஐந்து பாவாவன :—வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா வஞ்சிப்பா, மருட்பா என இவை.

இவை மூன்றாவன .—தாழ்ச்சை, துறை, விருத்தம் என இவை.

ஒழுக்கிய வண்ணம் நூற்றாவன :—குறிலாவற் றாங்கிசை வண்ண முதலாக மெற்காடடிப்போந்தன.

ஒன்பதோண் பொதுள்கோ ளாவன :—நிரனிறை, சுண்ணமொழிமாறறு முதலியன.

இருமு வழுக்கில் விகாரமாவன :—வலிக்கும வழி வலித்தல் முதலியன.

வனப்பெட்டாவன :—அம்மை முதலியன.

‘யாப்புள வகுத்தனவே’ என்பது . யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் யாப்பிற் சொல்லப்பட்டன ; எ - று ஏகாரம் ஈற்றசை.

‘ஐந் திழுக்கி லடி’ என்று சிறப்பித்த வதனால், திணை வழுவும், பால் வழுவும், மாபுவழுவும், வினா வழுவும், விடை

வழுவும், காலவழுவும், இடவழுவும் என்று சொல்லப்பட்ட எழு வழுவும படாமற புணாக்கப்படும் எனக்கொள்க.

‘வழுக்கில் விகாரம்’ என்று சிறப்பித்த வதனால்— எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாபபுக்குற்றம், அவகாரக் குற்றம், ஆந்தக் குற்றம் என்னும் ஆறு குற்றமும் படாமற புணாக்கப்படுக செய்யுட்கள் எனக் கொள்க.

அவற்றுள், எழுத்துக்குற்ற முதலிய ஐந்தும் அவவவ விலக்கண நூல்களால் அறிந்து கொள்க.

ஆந்தக் குற்றமாவன — எழுத்து முதலிய திரிதல.

எனனை,

“எழுத்துநிலை திரிந்த எழுத்தா நந்தமும்
சொன்னிலை திரிந்த சொல்லா நந்தமும்
பொருணிலை திரிந்த பொருளா நந்தமும்
யாபபுநிலை திரிந்த யாபபா நந்தமும்
நடைபெறு புலவா நாட்டின ரவையே”

என்றாராகலின.

அவற்றுள், எழுத்தாந்தம் வருமாறு.

நேரண: பெண்பா

“ஆழி இழைப்பப் பகல்போம இரவெல்லாந்
தோழி துணையாத துயாதிரும்—வாழி
நறுமாலை தாராய திரையவோலு வென்னுஞ்
செறுமாலை சென்றடைந்த போது.”

இதனுள், ‘திரையவோலு’ என்று இயற்பெயரைச் சார்ந்து ஆளபெழுந்தபடியால், எழுத்தாந்தம்.

எனனை,

“இயற்பெயர் சார்த்தி யெழுத்தள பெழினே
யியற்பா புல்லா எழுத்தா நந்தம்”

என்றாராகலின.

சொல்லாந்தம் வருமாறு :

நேரிசை வெண்பா

“என்னிற் பொலிந்த திவள்முக மென்றெண்ணித்
தன்னிற் குறைபடுப்பான் தண்மதியம்—மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல் விசயன்
எரிந்திலங்கு வேலி னெழும”

இதனுள், தலைமகனேமல் ‘எரிந்தது’ என்னுஞ் சொற்
புணர்த்தமையால், சொல்லாந்ந்தம்.

என்னை,

“இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கலம் அழியத்
தொழிற்சொற் புணாப்பினது சொல்லா நந்தம்”

என்றாராகலின்.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

நேரிசை வெண்பா

‘இந்திரனே போலும் இளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே போனறிலங்கு மல்லாகம்—மந்தரத்தில்
தாமருவி போனறுளது தாமாலை அம்மாலை
ஏழலகு நாளும் இணா.”

இதனுள், சாத்தன் என்னுங் கீழ்மனை அரசரை
உவமித்தாமபோல உவமித்தமையால், இறப்ப உயர்ந்த
ஆந்ந்த உவமை.

நேரிசை வெண்பா

“வள்ளையிறறுப பேழுவாய் குமலிககு மானகுழாம்
எள்ளி இந்நதாறபோல எவ்வழியும்—வள்ளறகு
மாலார கடலன்ன மணபரந்த வாட்டாளை
மேலாரு மேலார் விரைந்து.”

இதனுட், புலியிறை நுவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய
வீரனோடு நாயை உவமித்தமையால், இறப்ப இழிந்த ஆந்ந்த
உவமை.

என்னை,

“இறப்ப இழித்ததும் இறப்ப உயர்ந்ததும்
அறத்தகை வழியு ஆந்ந்த உவமை”

என்றாராகலின்.

அலங்காரக் குற்றமாவது :

நேரிசை வெண்பா

“வெண்டிகள் போன்றிலங்கும் வென்சங்கு சங்கைய
வண்டிலங்கு தாழை வளாதோடு—விண்டெங்குந்
களளாவி நாறுந் கருங்கழிக்கும் கானகத்தெம்
உள்ளாவி வாட்டு முரு.”

இதினுள், வெண்டிங்களபோலுஞ் சங்கு ; சங்கு
போலுந் தாழைபழு என்று உவமைக்குவமை சொன்னாமை
யால், ‘அடுத்தவர லுவமை’ எனனும் அலங்காரக் குற்றம்
என்னே,

“உவமைக் குவமை யில்லென மொழிப”

என்றாகலின்.

இனி எல்லாக் குற்றமும் தீர்ந்த செய்யுள் வருமாறு.

நேரிசையாரியப்பா

*“தாமரை புரையுங் காமா சேவடிப்
பவனத் தன்ன மேனித திகழொளிக்
குன்றி யேய்க்கும் உடுகைக் குன்றின்
நெஞ்சபக வெறிநத செஞ்சடா நெடுவேறி
சேவலங் கொடியோன் காப்ப
ஏம வைகல் எய்தின்று லுலகே.”

ஒழியல் செய்யுட்களின் முதனிலப்புக் காரிகை

சீரோடு விட்டிசை மாஞ்சீ ரிபற்றினை சோந்தகுசி
வாரடர் கொங்கை வகுக்கஞ் சுருங்கிற்று வான்போகுளுஞ்
சீரிய தூங்கேந் தடுக்குச் சிறந்த எழுத்துமன்றே
ஆகும் ஒழிபியற்பாட்டின் முதல்கிளைப் பாகுமன்றே. (டுக)

ஒழியல் முற்றும்

யாப்பருங்கலக்காரிகை குணசாகரர் உரையுடன்

முற்றும்.

